

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

สำหรับสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร

ร่างพระราชบัญญัติ
อำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๒๓/๒๕๖๗

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. เสนอโดย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่

(๑) ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. เสนอโดย นายสุภะภักดิ์ พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๗

(๒) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. เสนอโดย นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗

(๓) ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. เสนอโดย นางสาวทิสรัตน์ เลาหพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ (ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร)

ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๓ ฉบับ ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรจะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กันยายน ๒๕๖๗

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น จัดทำโดย

นางสาวนภาภรณ์ ใจสัจจะ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ชาทบุษย์จาร์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายอมร สุวรรณโรจน์	นิติกรชำนาญการ
นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์	วิทยากรชำนาญการ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางภัสพร อัครนาวิน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

- ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้	๑
๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๑๑
๓. การตอบชี้แจง	๑๔
๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ	๑๔
๕. ภาพอินโฟกราฟิกสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.	๑๗

ภาคผนวก

: ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	(๑)
: ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	(๑๓๗)
: ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นางสาวทิสรัตน์ เลาหพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	(๑๔๙)
: พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔	(๑๖๑)
: ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ กับร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอ ร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการพิจารณาร่างกฎหมายว่าด้วยอำนาจเรียก ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)	(๑๖๗)

ประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติ
อำนาจเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. เสนอโดย นายสุภชัยพงษ์ เกี้ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๗ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก จำนวน ๒ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๒ คือ

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ LIRT คลังสารสนเทศของสถาบันนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://dl.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๓ และหมายเลข ๕ ถึง ๗ ในหน้าที่ ๑๕ ถึงหน้าที่ ๑๖ และสืบค้นพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๔ ในหน้าที่ ๑๕

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ดังนี้

“ข้อ ๕๕ เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาญัตติโดยอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่นขึ้นมาพิจารณา เว้นแต่ญัตติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(๒) ขอให้รวมระเบียบวาระการประชุมที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน หรือเกี่ยวเนื่องกันเพื่อพิจารณาพร้อมกัน

ฯลฯ

ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ในกรณีที่มีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

๑. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. เสนอโดย นายรังสีมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗

๒. ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. เสนอโดย นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ (ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร)

๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกัน ได้แถลงถึงหลักการ และเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ ทั้ง ๓ ฉบับ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑.๒.๑ นายสุภรณ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ กำหนดให้ คณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาขอหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรี ที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการการขอหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการการเรียก ซึ่งเปลี่ยนแปลงหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงาน ของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการมีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการ ในกิจการที่กระทำหรือในการขอหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ได้กล่าวถึงความจำเป็นและหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ปรับปรุงชื่อจากพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็น “พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.” และกำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการฯ นอกจากนี้ ยังมีการปรับปรุงบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการธิการ” และ “ประธานคณะกรรมการธิการ” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการธิการ” และ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า “หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ และครอบคลุมการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงแก้ไขเพิ่มเติมให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจตั้งคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อกระทำกิจการ พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ ด้วย

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจคณะกรรมการเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ โดยในกรณีที่ถูกเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา ซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลทราบ และให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่ต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก

แต่การเรียกของคณะกรรมการดังกล่าว ไม่ใช่บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดี หรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยตรงในแต่ละองค์กรตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาของคณะกรรมการ โดยให้คณะกรรมการทำหนังสือระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร และกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่มีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติ

ตามหนังสือนั้นก็ได้อีก แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ รวมถึงกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญ ซึ่งเคยถูกเรียกหรือเชิญ โดยคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการคณะอื่นในเรื่องเดียวกัน มีสิทธิอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นที่เคยให้ไว้ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งคณะกรรมการที่เรียกครั้งใหม่ภายในระยะเวลาที่กำหนด

๔. กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทน พร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นต่อคณะกรรมการภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ กรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้ผู้นั้นต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง คณะกรรมการจะมีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้ง

๕. นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดส่งหนังสือเรียกขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคล กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง กำหนดเอกสิทธิ์ของผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุม ให้ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย กำหนดความผิดสำหรับกรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม กำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีต้องสั่งการให้บุคคลในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ หากฝ่าฝืนไม่สั่งการ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เช่น แถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภา และกรณีไม่สั่งการโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ถือว่ากระทำความผิดทางวินัย และกำหนดให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการ โดยให้มีอำนาจอกระเปียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ที่เสนอโดย นายสุชัยพงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ จำนวน ๑๕ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒. ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ (ร่างมาตรา ๓)

๓. กำหนดบทนิยาม ดังนี้

“คณะกรรมการธิการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา แล้วแต่กรณี

“ประธานคณะกรรมการธิการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา ประธานคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และประธานคณะกรรมการร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล ผู้ที่ปฏิบัติงานในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาองค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออก กฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคลและบุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว

(ร่างมาตรา ๔)

๔. กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตั้งคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา หรือคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อกระทำการพิจารณาขอเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา (ร่างมาตรา ๕)

๕. กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาขอเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ แต่การเรียกของคณะกรรมการดังกล่าวไม่ให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยตรงในแต่ละองค์กรตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บุคคลที่คณะกรรมการการเรียกเอกสารหรือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นดังกล่าวเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลทราบ และให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการกระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้น สั่งการให้บุคคลในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก

(ร่างมาตรา ๖)

๖. ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด เว้นแต่มีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามหนังสือนั้นก็ได้อีก แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ (ร่างมาตรา ๗)

๗. บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นต่อคณะกรรมการภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ

(ร่างมาตรา ๘)

๘. การจัดส่งหนังสือเรียกเอกสาร หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
- (๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง
- (๓) ส่งทางโทรสาร
- (๔) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

(ร่างมาตรา ๙)

๙. กำหนดให้ผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๐)

๑๐. กำหนดให้ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา แล้วแต่กรณี โดยสุจริต ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๑)

๑๑. กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม (ร่างมาตรา ๑๒)

๑๒. นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ใดไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็น เมื่อคณะกรรมการมีหนังสือเรียก นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา โดยแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภา ทั้งนี้ หากการไม่สั่งการดังกล่าวไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม (ร่างมาตรา ๑๓)

๑๓. เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๔)

๑๔. กำหนดให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๕)

๑.๒.๒ นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ) ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสาระสำคัญ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการของ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้การเรียกดังกล่าวมีผลบังคับและสอดคล้อง ตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๗/๒๕๖๓ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพิจารณา และการทำหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ) ได้กล่าวถึงความจำเป็นและหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ปรับปรุงชื่อจากพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ คณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็น “พระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.” และกำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมาธิการฯ นอกจากนี้ ยังมีการปรับปรุงบทนิยามคำว่า “คณะกรรมาธิการ” และ “ประธานคณะกรรมาธิการ” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า “หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อให้สอดคล้องกับ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ และครอบคลุม การใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงแก้ไขเพิ่มเติมให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจ ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมาธิการวิสามัญของ สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา เพื่อกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ ด้วย

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจคณะกรรมาธิการเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ แต่การเรียกของคณะกรรมาธิการดังกล่าวไม่ใช่บังคับกับ ผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจในกระบวนการพิจารณาพิพากษารรณคดี หรือ การบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ที่ปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยตรงในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ หรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเรียกเอกสารจาก บุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมาธิการ สำหรับกรณีที่เป็นรัฐมนตรี ให้ประธาน คณะกรรมาธิการมีหนังสือแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบถึงการเรียกนั้นด้วย โดยให้คณะกรรมาธิการ ทำเป็นหนังสือระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย ตามสมควร และกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ต่อคณะกรรมาธิการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่มีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง ๓ วันนับแต่ วันที่ได้รับหนังสือ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมาธิการภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับ หนังสือด้วย รวมถึงกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกซึ่งเคยถูกเรียกโดยคณะกรรมาธิการคณะอื่น ในเรื่องเดียวกัน มีสิทธิอ้างเอกสาร ค่าแถลง หรือความคิดเห็นที่เคยให้ไว้แทนการส่งเอกสารหรือแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งคณะกรรมาธิการภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับ หนังสือเรียก

๔. กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือมีหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทน พร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นต่อคณะกรรมการภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียก กรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้ผู้นั้นต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเรียกบุคคลดังกล่าวอีกครั้ง

๕. นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยหากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับหนังสือเรียกให้ส่งเอกสาร หรือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ประธานคณะกรรมการส่งรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายใน ๑๕ วัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัย และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนั้นรายงานผลการดำเนินการทางวินัยต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานจากประธานคณะกรรมการ และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี โดยหากนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่ได้รับหนังสือเรียกไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ประธานคณะกรรมการรายงานไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกหนังสือเรียก กำหนดวิธีการส่งหนังสือเรียก หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งหนังสือดังกล่าว กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง กำหนดเอกสิทธิ์ของผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุม โดยไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย กำหนดความผิดสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามพระราชบัญญัตินี้ โดยหากเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย และหากผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมเมื่อเป็นกรณีที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร กำหนดโทษสำหรับผู้กระทำการอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติตามหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กำหนดวิธีการดำเนินการของคณะกรรมการเมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีต่อไป และกำหนดให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีอำนาจออกกระเปียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๑.๒.๓ นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ) ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสาระสำคัญและ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา

เหตุผล

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของ ฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาสอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญ สมควรให้มี การตราพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาสามารถปฏิบัติหน้าที่พิจารณา ศึกษา สอบหา ตรวจสอบ และแสวงหาข้อเท็จจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยอำนาจอันชอบธรรม ในการเรียกบุคคลใด หรือหน่วยงานใด เข้ามาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำ หรือเรื่องที่พิจารณาสอบหาอยู่ และมีอำนาจเรียกเอกสาร ข้อมูล วัตถุ หรือหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกิจการที่กระทำ หรือเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าว จากบุคคลใด หรือหน่วยงานใด และ ให้การเรียกบุคคลใด หรือหน่วยงานใด มีผลบังคับต่อผู้ที่มีได้ปฏิบัติตามที่เรียก โดยมีหลักเกณฑ์ในการเรียก และมีมาตรการการป้องกันการถูกเรียกที่ไม่ชอบธรรม ซึ่งจะส่งผลดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเพื่อการพิจารณาและแสวงหาข้อเท็จจริงที่ครบถ้วนจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ) ได้กล่าวถึงความจำเป็นและหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๗/๒๕๖๓ ทำให้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่สามารถใช้ได้ตามบริบทของ รัฐธรรมนูญในปัจจุบัน ประกอบกับเมื่อมีการรัฐประหารส่งผลให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นผล และเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีผลใช้ บังคับทำให้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการฯ ไม่สามารถใช้บังคับได้ เนื่องจาก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียก ไม่ใช่คำสั่งเรียก และกำหนดให้ คณะกรรมการมีภารกิจสอบหาข้อเท็จจริง ไม่ใช่สอบสวน

๒. จากสภาพปัญหาดังกล่าวในข้อ ๑ ทำให้คณะกรรมการการไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ ในการให้ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาแก้ไขปัญหาในเรื่องที่คณะกรรมการการพิจารณาอยู่ นอกจากนี้ หากบุคคลที่คณะกรรมการต้องการเชิญเป็นภาคเอกชน เมื่อเชิญแล้วไม่มาก็ไม่มีสภาพบังคับด้วย

๓. เมื่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความไม่มั่นใจ ประกอบกับความเกรงใจกัน ทำให้คณะกรรมการทำได้เพียงแค่ขอความร่วมมือให้มาชี้แจงหรือส่งเอกสารให้เท่านั้น จึงทำให้คณะกรรมการเป็นเสมือนสื่อกระดาษที่ไม่มีอำนาจซึ่งตรงกันข้ามกับคณะกรรมการในต่างประเทศที่มีอำนาจตามกฎหมาย สามารถเรียกหน่วยงานต่าง ๆ มาให้ข้อมูลและไต่สวนได้ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงกำหนดโทษทางวินัยสำหรับบุคคลธรรมดาและหน่วยงานเอกชน และโทษทางวินัยสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐที่ไม่ปฏิบัติตามอำนาจเรียกของคณะกรรมการ ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหารได้

๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันทั้ง ๓ ฉบับ ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารทางหนึ่งคือ คณะกรรมการ ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐสภา ดังนั้น กฎหมายฉบับนี้จึงมีความสำคัญอย่างมากที่จะทำให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์กับทางราชการ

๒.๒ ตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ รัฐสภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติย่อมมีหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายบริหารและหน่วยงานของรัฐ โดยคณะกรรมการเป็นกลไกหนึ่งของรัฐสภาที่มีหน้าที่และอำนาจในการสอบหาข้อเท็จจริงแล้วรายงานต่อรัฐสภา จึงควรมีอำนาจที่จะเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒.๓ แม้ว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการจะมีความแตกต่างกัน แต่หากพิจารณาเจตนารมณ์แล้ว เห็นได้ว่า มีความมุ่งหมายที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ มุ่งหมายที่จะให้คณะกรรมการมีอำนาจในการเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น

๒.๔ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจที่จะเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นได้ แต่ที่ผ่านมาประสบปัญหา คือ เมื่อเรียกบุคคลมาชี้แจงต่อคณะกรรมการแล้วไม่มาชี้แจง หรือขอเอกสารจากหน่วยงานต่าง ๆ แล้วไม่ได้เอกสารมา ซึ่งทำให้วัตถุประสงค์ในการตั้งคณะกรรมการไม่สามารถบรรลุผลได้ ประกอบกับเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๖๓ ว่า พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่อาจใช้บังคับได้ ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือเมื่อเรียกเอกสารหรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ด้วยข้อจำกัดทางกฎหมายในปัจจุบันจึงทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไม่สามารถกระทำได้ตามวัตถุประสงค์ในการตั้งคณะกรรมการ

๒.๕ วัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของคณะกรรมการโดยกำหนดให้มีกลไกบังคับในการเรียกบุคคลมาชี้แจงต่อคณะกรรมการและเรียกเอกสาร เพื่อให้การทำงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันเป็นการสนับสนุนการทำงานของรัฐสภา เพื่อให้การดำเนินกิจการของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในการตรวจสอบและถ่วงดุลฝ่ายบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามหลักการสำคัญที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ ยังทำให้การแก้ไขปัญหาและการช่วยเหลือเรื่องร้องเรียนของประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการป้องกันปัญหาการทุจริตในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม

๒.๖ ร่างกฎหมายฉบับนี้มีเจตนารมณ์ที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานของรัฐ รวมถึงเร่งรัดการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีควรให้ความร่วมมือในการส่งผู้แทนเข้าชี้แจงกับคณะกรรมการ ทั้งนี้ หากผู้ที่ได้รับคำสั่งเรียกไม่มาชี้แจงต่อคณะกรรมการก็จะมีบทลงโทษตามควรแก่กรณี อย่างไรก็ตามการลงโทษดังกล่าวควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบเนื่องจากอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือกดดันแก่ลี้ทางการเมืองได้

๒.๗ ปัจจุบันการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประสบปัญหาในการเชิญผู้ชี้แจงและไม่ได้รับข้อมูลหรือข้อเท็จจริงจากหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๙ วรรคสี่ ได้ให้อำนาจคณะกรรมการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นได้ แต่ปัญหาดังกล่าวเกิดจากการมอบหมายให้มาชี้แจงแทน แต่มิได้ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้มาชี้แจงแทน จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาของคณะกรรมการได้ ดังนั้น จึงควรมีกฎหมายที่จะกำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการให้ชัดเจนและสามารถใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๘ ที่ผ่านมา การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการนั้น ไม่สามารถดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง รวมถึงรวบรวมหลักฐานข้อมูลเอกสารและปากคำจากผู้ที่ถูกเชิญได้อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จึงจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้การดำเนินการของคณะกรรมการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๙ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มุ่งเน้นให้การเรียกบุคคลหรือเอกสารของคณะกรรมการเป็นลักษณะการขอความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ มากกว่าการใช้บทลงโทษทางอาญา ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการแก้ไขบทลงโทษ โดยมีการกำหนดโทษทางจริยธรรมและโทษทางวินัยแทนโทษทางอาญา

๒.๑๐ แม้ว่ามาตรการบังคับตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่รุนแรง แต่จะมีมาตรการบังคับสำหรับข้าราชการหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ การลงโทษทางวินัย ซึ่งจะส่งผลให้การใช้บังคับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๑๑ การกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบในการกำหนดโทษทางอาญา ซึ่งควรคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และควรมีบทบัญญัติที่จะคุ้มครองหน่วยงานและบุคคลที่มาเปิดเผยข้อมูลด้วย

๒.๑๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐเป็นหลัก ซึ่งในปัจจุบันปัญหาบางเรื่องอาจเกิดจากเอกชนซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ จึงสมควรให้คณะกรรมการสามารถใช้อำนาจตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กับเอกชนด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ต้องมีกลไกที่จะคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนด้วย

๒.๑๓ ควรมีการเพิ่มกลไกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ เช่น การถ่ายทอดสดการประชุมคณะกรรมการ เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานของรัฐได้อันเป็นการเพิ่มความรับผิดชอบทางการเมืองของทั้งคณะกรรมการและหน่วยงานที่มาชี้แจง

๒.๑๔ หากเปรียบเทียบกับองค์กรตุลาการแล้ว ศาลจะมีอำนาจเรียกพยานบุคคลและพยานเอกสาร และในกรณีที่มีการเบิกความเท็จจะมีโทษทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติไม่มีอำนาจนี้แต่อย่างใด ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเบิกความเท็จหรือการให้เอกสารเท็จด้วย

๒.๑๕ ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีกฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยการใช้อำนาจของคณะกรรมการในการเรียกบุคคลที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเรียกเอกสารต้องเข้มงวดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ และหากบุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ต้องชี้แจงต่อคณะกรรมการถึงความจำเป็นนั้น และในการเดินทางมาชี้แจงสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามระเบียบ ทั้งนี้ บุคคลผู้ให้ถ้อยคำหรือส่งมอบวัตถุพยานหลักฐานแก่คณะกรรมการไม่ต้องรับผิดชอบในทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย แต่อย่างใด และหากเป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ จะมีความผิดทางวินัย รวมถึงหากเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีความผิดในส่วนของมาตรฐานทางจริยธรรมด้วย

๓. การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว มีผู้ตอบชี้แจง ดังนี้

๓.๑ นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ได้ตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ว่า ในส่วนของประเด็นสภาพปัญหาและข้อเสนอประเด็นต่าง ๆ นั้น เป็นประโยชน์อย่างมากต่อคณะกรรมการธิการในการจะนำไปวิเคราะห์และปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้สมบูรณ์ โดยคณะกรรมการธิการจะมีการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ต่อไป

๓.๒ นายปิยรัฐ จงเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) ได้ตอบชี้แจง สรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญต่อรัฐสภา ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติในการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจกับฝ่ายบริหาร เนื่องจากที่ผ่านมามีการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธิการประสบปัญหาในการเรียกบุคคลหรือเอกสารจากหน่วยงานต่าง ๆ เพราะไม่ได้รับความร่วมมือ ซึ่งมีสาเหตุมาจากศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๖๓ ว่า พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่อาจใช้บังคับได้ ดังนั้น จึงได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีการกำหนดความรับผิดชอบของรัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หากไม่ให้ความร่วมมือตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการ โดยในส่วนของมาตรการบังคับต่าง ๆ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีการพิจารณาอย่างรอบคอบอีกครั้งในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการธิการ

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๓ ฉบับ พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๔๒๑ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการธิการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

๑. ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=ZJ&SR>

๒. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการธิการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=๗KKLY>

๓. ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
(ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร)
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=0KE1R>

๔. พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=GDNZ๒>

๕. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างกฎหมายว่าด้วย
อำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ของสำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปี
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ (อ.พ. ๑๒/๒๕๖๗)
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=VQGN๒>

๖. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=๔๔KQF>

๗. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=MWOMB>

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

๑ ยกเลิกกฎหมายเดิม
ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554

๒ ปรับปรุงนิยาม
- ปรับปรุงนิยามคำว่า "คณะกรรมการ" และ "ประธานคณะกรรมการ"
- เพิ่มบทนิยามคำว่า "คณะอนุกรรมการ" และ "เจ้าหน้าที่ของรัฐ"

๓ อำนาจในการตั้งคณะกรรมการ
ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตั้งคณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการวิสามัญ และคณะกรรมการร่วมกันเพื่อกระทำการพิจารณาข้อหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ

๔ อำนาจเรียกเอกสารและบุคคล
- ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น
- ประธานคณะกรรมการต้องแจ้งให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่รับผิดชอบทราบ

๕ หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเอกสารหรือบุคคล
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น

๖ การอ้างอิงเอกสารหรือคำแถลงแก้
บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญมีสิทธิอ้างอิงเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นที่เคยให้ไว้กับคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการอื่นในเรื่องเดียวกันได้

๗ การมาปฏิบัติหน้าที่ด้วยตนเอง
บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอาจมอบหมายให้บุคคลอื่นมาแทน

๘ การจัดส่งหนังสือและค่าใช้จ่าย
กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดส่งหนังสือและสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

๙ เอกสิทธิ์ของผู้ให้ถ้อยคำ
ผู้ให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นจะไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง อาญา หรือทางวินัย

๑๐ ความผิดของกรรมการ
กำหนดความผิดสำหรับกรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

๑๑ มาตรการบังคับในการดำเนินการของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี
กำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีต้องสั่งการตามคำสั่งของคณะกรรมการ หากไม่สั่งการจะต้องรับผิดชอบและชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภา

๑๒ มาตรการบังคับในการให้ข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
หากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือให้ข้อมูลเท็จจะถือว่าเป็นความผิดทางวินัย

Ins : 02 831 9315-6 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

หมายเหตุ: ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ที่มา : สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สืบค้นจากเว็บไซต์ <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=R2T67>

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(นายรังสิมันต์ โรม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ)
กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ)
กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
- : ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
กับร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. (นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
(ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการพิจารณาร่างกฎหมายว่าด้วย
อำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(นายสถิตย์พงษ์ เกียวข้อง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

เลขรับ ๒/๒๕๖๗ วันที่ ๔ ม.ค. ๒๕๖๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง ผู้เสนอ

(นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) อติพงษ์ รุติพิทยา ผู้เสนอ (ลงชื่อ) กิตติ กิตติธรรกุล ผู้เสนอ

(นายอติพงษ์ รุติพิทยา)

(นายกิตติ กิตติธรรกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) วรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) มุกดาวรรณ เลื่องสินิล ผู้เสนอ

(นายวรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์)

(นางมุกดาวรรณ เลื่องสินิล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) ลัทธชัย โชคชัยวัฒนากร ผู้เสนอ (ลงชื่อ) อำนาจ วิลาวลัย ผู้เสนอ

(นายลัทธชัย โชคชัยวัฒนากร)

(นายอำนาจ วิลาวลัย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) สฤกษ์ดี บุตรเนียร ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ภราดร ปริศนานันท์กุล ผู้เสนอ

(นายสฤกษ์ดี บุตรเนียร)

(นายภราดร ปริศนานันท์กุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) ไชยชนก ชิดชอบ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ธนพัฒน์ ศรีชนะ ผู้เสนอ

(นายไชยชนก ชิดชอบ)

(นายธนพัฒน์ ศรีชนะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ)	สังคม แดงโชติ (นายสังคม แดงโชติ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ถิรเดช ตั้งมั่นก่อกิจ (นายถิรเดช ตั้งมั่นก่อกิจ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลพีร์ สุวรรณฉวี (นายพลพีร์ สุวรรณฉวี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	คงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์ (นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ธนา กิจไพบูลย์ชัย (นายธนา กิจไพบูลย์ชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุขสมรวย วันทนียกุล (นางสุขสมรวย วันทนียกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	องอาจ ฉัตรชัยพลรัตน์ (นายองอาจ ฉัตรชัยพลรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ชาการิยา สะอิ (นายชาการิยา สะอิ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ
	(ลงชื่อ) ธนยศ ทิมสุวรรณ (นายธนยศ ทิมสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ			

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

นางสาวพิชญ์ธยาน์ จันทรเพ็ญ/เจ้าของเรื่อง
กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๑
นางสาวจิราภา หมอยาดี/พิมพ์
นางสาวสมพร นมขุนทด/ทาน
นางสาววรินทร์ ภักดีฉนวน/ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ กำหนดให้ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา อยู่ยั้งได้ และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ ในกิจการที่คณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด หรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ซึ่งเปลี่ยนแปลง หลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการมีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการ และสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการธิการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

“คณะอนุกรรมการธิการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการธิการแต่งตั้งขึ้น ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา แล้วแต่กรณี

“ประธานคณะกรรมการธิการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา ประธานคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และประธานคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล ผู้ที่ปฏิบัติงาน ในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม ราชการ ส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง หรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออก กฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคลและบุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว

มาตรา ๕ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็น คณะกรรมการธิการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการ วิสามัญ หรือคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อกระทำการพิจารณาขอเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา และรายงานให้สภาทราบตามระยะเวลาที่สภากำหนด

มาตรา ๖ คณะกรรมการธิการมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาขอเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ การเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยตรง ในแต่ละองค์กรตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดหรืออยู่ภายใต้ การกำกับดูแลทราบ และให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการ

กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้น สั่งการให้บุคคลในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการธิการเรียก

มาตรา ๗ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา อยู่ของคณะกรรมการธิการเรื่องใด หากคณะกรรมการธิการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้คณะกรรมการธิการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้น ส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการธิการภายในเวลา ที่คณะกรรมการธิการกำหนด

หนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการธิการมีหนังสือ ขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ให้บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ต่อคณะกรรมการธิการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามหนังสือนั้นก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าว ต่อคณะกรรมการธิการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการธิการได้รับหนังสือแจ้งเหตุ จากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการธิการหรือคณะอนุกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตนดังกล่าวแทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการธิการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการธิการเห็นควรให้บุคคลตามวรรคสี่ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอลือ่นหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการธิการภายในสามวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการธิการพิจารณาแล้วยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้อธิว่่าคำแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้น เป็นคำแถลงหรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการธิการมีหนังสือเชิญ

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่ง ต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าว อีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙ การจัดส่งหนังสือตามมาตรา ๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการด้วยวิธีการใด วิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
- (๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง
- (๓) ส่งทางโทรสาร
- (๔) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือ โดยชอบแล้ว

มาตรา ๑๐ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญตามมาตรา ๗ ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๗ ต่อคณะกรรมการ หรือผู้จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย เนื่องจาก การที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงานโดยสุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็น การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๑๓ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ใดไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด หรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามมาตรา ๖ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้น ต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี โดยแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภา

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย

มาตรา ๑๕ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ กำหนดให้
คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด
มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา
อยู่นั้นได้ และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ
ในกิจการที่คณะกรรมการธิการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด
หรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการธิการเรียก ซึ่งเปลี่ยนแปลง
หลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่
และอำนาจของคณะกรรมการมีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้อง
กับหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบ
หาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ ปรับปรุงชื่อพระราชบัญญัติเป็น “พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการธิการ” และ “ประธานคณะกรรมการ”
และเพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” และ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า
“หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อให้สอดคล้องกับ
บทบัญญัติมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และครอบคลุม
การใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตั้งคณะกรรมการธิการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อกระทำกิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ แก้ไขอำนาจของคณะกรรมการธิการให้มีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ โดยกำหนดให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัด หรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลทราบ และให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่ต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก แต่การเรียกของคณะกรรมการดังกล่าว ไม่ใช่บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๖ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการ โดยให้คณะกรรมการทำเป็นหนังสือระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร และกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่มีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ (ร่างมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม)

๒.๗ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญซึ่งเคยถูกเรียกหรือเชิญโดยคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการคณะอื่นในเรื่องเดียวกัน มีสิทธิอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นที่เคยให้ไว้ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งคณะกรรมการภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๗ วรรคสี่)

๒.๘ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้ผู้นั้นต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้ง (ร่างมาตรา ๘)

๒.๙ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดส่งหนังสือเรียกขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญบุคคล โดยให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๙)

๒.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๑๑ กำหนดเอกสิทธิ์ของผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุม โดยไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งทางอาญาหรือทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๒ กำหนดความผิดสำหรับกรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๓ กำหนดมาตรการบังคับในการดำเนินการตามหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีให้ต้องสั่งการให้บุคคลในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ หากฝ่าฝืนไม่สั่งการ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี โดยแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภา และกรณีไม่สั่งการโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๔ กำหนดมาตรการบังคับในการให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยหากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๕ กำหนดให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการ โดยให้มีอำนาจอกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๕)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

(นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ	1-1
1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-1
3. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ	1-2
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง	2-1
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ	2-11
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-13
5. ระยะเวลาและวิธีการรับฟังความคิดเห็น	2-13
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-16
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ	3-1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-2
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-2
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-2
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-6
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติ หรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-7
8. การกำหนดให้มีคณะกรรมการ	3-7
9. บทกำหนดโทษ	3-7
10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย	3-8
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	4-1

บทสรุปผู้บริหาร

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยมีเหตุผลเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 กำหนดให้คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการธิการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ซึ่งเปลี่ยนแปลงหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงต้องตราพระราชบัญญัติ

สำหรับการรับฟังความคิดเห็นได้จัดให้มีการรับฟังด้วยวิธีการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวมถึงจัดให้มีการรับฟังด้วยวิธีการอื่น โดยสัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการวิสามัญบางคณะ โดยสรุปความคิดเห็น ดังนี้

ฝ่ายที่เห็นด้วย กับร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเป็นเสียงส่วนใหญ่ของการรับฟังความคิดเห็น โดยเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรมีการบัญญัติหลักการเพื่อให้คณะกรรมการมีกลไกที่เป็นบทบังคับ (Sanction) อย่างเหมาะสมเพื่อใช้อำนาจในการเรียกเอกสารหรือบุคคล ในการกระทำกิจการ พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ของคณะกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตรวจสอบและถ่วงดุลการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย กับร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเป็นเสียงส่วนน้อย โดยเห็นว่าการใช้วิธีการเดิมโดยใช้อำนาจของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 โดยการเชิญและใช้วิธีการประสานงานเป็นวิธีการที่เพียงพอแล้ว

สำหรับการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากการร่างกฎหมาย กรณีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ร่างพระราชบัญญัตินี้อาจส่งผลกระทบต่อภาระงบประมาณในกรณีที่กำหนดให้มีกฎหมายลำดับรองในการกำหนดให้มีระเบียบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการตามที่ประธานรัฐสภากำหนด กรณีผลกระทบต่อสังคม การมีผลบังคับใช้ของร่างพระราชบัญญัตินี้ย่อมส่งผลกระทบต่อสังคมในการใช้อำนาจเรียกเอกสารหรือบุคคลของคณะกรรมการในการตรากฎหมายและการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อำนาจเรียกกรณีเรื่องพิจารณาในวาระการประชุมของคณะกรรมการเป็นเรื่องร้องเรียน ซึ่งย่อมสามารถช่วยเหลือผู้ร้องเรียนในการแก้ไขปัญหาและได้รับความเป็นธรรมได้อีกช่องทางหนึ่งด้วย กรณีผลกระทบต่ออื่นที่สำคัญ ร่างพระราชบัญญัตินี้อาจส่งผลกระทบที่เป็นการขัดหรือแย้งต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่ต้องการให้เป็นเพียง

การขอความร่วมมือแทนการใช้อำนาจออกคำสั่งบังคับและให้มีโทษตามกฎหมายเท่านั้น มิได้มีความมุ่งหมายให้มีการกำหนดโทษแต่อย่างใด ไม่ว่าจะ เป็นโทษประเภทใดก็ตาม อย่างไรก็ตามการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ย่อมสามารถตีความบทบัญญัติของมาตรา 129 ดังกล่าว โดยพิจารณาจากเจตนารมณ์ของกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงของปัญหาที่เกิดขึ้นได้

สำหรับผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment) เป็นความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ตามร่างมาตรา 12 “กรรมาธิการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม” ซึ่งกำหนดบทบังคับกับกรรมาธิการ กรณีกรรมาธิการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตนั้น ถือว่าเป็นการกำหนดบทบัญญัติที่เป็นกลไกในการป้องกันการใช้อำนาจอันอาจส่งผลให้เกิดการทุจริตจากการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมาธิการ โดยมีกรรมาธิการผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีส่วนในการใช้อำนาจเรียกดังกล่าว และความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ ตามร่างมาตรา 13 วรรคสอง และร่างมาตรา 14 เป็นการใช้อ้อยคำที่เป็นมูลเหตุของความผิดคือคำว่า “โดยไม่มีเหตุอันควร” ซึ่งคำดังกล่าวเป็นถ้อยคำที่มีความหมายไม่เฉพาะเจาะจง (indefinite legal concepts) ที่ไม่อาจทราบได้ว่าการกระทำใดเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันควร ซึ่งการใช้คำลักษณะนี้อาจก่อให้เกิดการทุจริตอันผลจากการตีความของผู้บังคับใช้กฎหมายขึ้นได้

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างกฎหมาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย

1. ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

กฎหมายใหม่/กฎหมายปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

2.2 เหตุผล

โดยมีเหตุผลเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 กำหนดให้คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ซึ่งเปลี่ยนแปลงหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายสุภชัยพงษ์ เกี้ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยมีเหตุผลเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 กำหนดให้คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการธิการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการธิการเรียก ซึ่งเปลี่ยนแปลงหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการธิการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการธิการมีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการธิการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง

พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554	ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.
<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. 2554”</p>	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคำสั่งอำนาจเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.”</p>
<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>
	<p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">“คณะกรรมการ” หมายความว่า</p> <p>คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการ</p> <p>วิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา</p> <p style="text-align: center;">“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า</p> <p>ประธานคณะกรรมการสามัญและ</p> <p>คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>หรือวุฒิสภา</p> <p style="text-align: center;">“หน่วยราชการ” หมายความว่า</p> <p>กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ</p> <p>อย่างอื่น แต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง</p> <p>ทบวง กรม</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">“คณะกรรมการ” หมายความว่า</p> <p>คณะกรรมการสามัญ<u>และ</u>ของสภา</p> <p>ผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการ</p> <p>วิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา <u>และ</u></p> <p><u>คณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร</u></p> <p><u>และวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่าง</u></p> <p><u>พระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบ</u></p> <p><u>รัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภา</u></p> <p><u>ผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม</u></p> <p><u>ของวุฒิสภา</u></p> <p style="text-align: center;">“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า</p> <p>คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น</p> <p>ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือ</p> <p>ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา แล้วแต่กรณี</p> <p style="text-align: center;">“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า</p> <p>ประธานคณะกรรมการสามัญ<u>และ</u>ของสภา</p> <p>ผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา ประธาน</p> <p>คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>หรือวุฒิสภา <u>และประธานคณะกรรมการ</u></p> <p><u>ร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้ง</u></p> <p><u>ขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่าง</u></p> <p><u>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภา</u></p> <p><u>แก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบ</u></p> <p><u>ด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา</u></p> <p style="text-align: center;">“<u>หนังสือราชการ</u>” <u>หนังสือราชการ</u></p> <p><u>กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ</u></p> <p><u>อย่างอื่น แต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง</u></p> <p><u>ทบวง กรม</u></p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.</p>
<p>“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น</p> <p>“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน</p>	<p>“<u>หน่วยงานของรัฐ</u>” หมายความว่า <u>หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น</u></p> <p>“<u>รัฐวิสาหกิจ</u>” หมายความว่า <u>รัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</u></p> <p>“<u>ราชการส่วนท้องถิ่น</u>” หมายความว่า <u>ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน</u></p> <p>“<u>เจ้าหน้าที่ของรัฐ</u>” หมายความว่า <u>ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล ผู้ที่ปฏิบัติงานในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึง หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออก กฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคลและบุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว</u></p>
<p>มาตรา 4 สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็น คณะกรรมการธิการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคล ผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็น คณะกรรมการธิการวิสามัญ เพื่อกระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ใน อำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา</p>	<p>มาตรา 5 สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็น คณะกรรมการธิการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคล ผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็น คณะกรรมการธิการวิสามัญ <u>หรือคณะกรรมการ ร่วมกัน</u> เพื่อกระทำการ พิจารณาสอบสวน <u>หาข้อเท็จจริง</u> หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ใน</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการมาธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.</p>
<p>แล้วรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี</p>	<p><u>ข้อทศ</u>หน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี และรายงานให้สภาทราบตามระยะเวลาที่สภากำหนด</p>
<p>มาตรา 5 คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้</p> <p>คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรง ในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงาน ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการมาธิการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชา หรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน ให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตาม วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา 6 คณะกรรมการมีอำนาจ <u>ขอ</u>คำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบสวนหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้</p> <p><u>คำสั่ง</u>การเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตาม <u>ข้อทศ</u>หน้าที่หรือใช้อำนาจในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับ <u>ผู้ตรวจการแผ่นดินหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ</u>ที่อยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตาม <u>ข้อทศ</u>หน้าที่และอำนาจโดยตรง ในแต่ละองค์กร <u>ตามรัฐธรรมนูญ</u>ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็น <u>ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงาน ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น</u> เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ประธานคณะกรรมการมาธิการแจ้งให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัด <u>ทราบและสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน</u> ให้ <u>ถือว่า</u>เป็นเหตุ <u>ยกเว้น</u></p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.</p>
	<p><u>ขทเว้นทพรปฏิบัติตตทข สรรคหนึ่ง เว้นแต่</u> <u>เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับตตทขปสชตภษหรือ</u> <u>ประโยชน์ส่วนดีของแผ่นดิน ให้ที่ขทเป็นเหตุ</u> <u>ขทเว้นทพรปฏิบัติตตทข สรรคหนึ่งหรืออยู่ภายใต้</u> <u>การกำกับดูแลทราบ และให้เป็นหน้าที่ของ</u> <u>นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการ</u> <u>ที่คณะกรรมการกระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา</u> <u>สอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้น สั่งการให้</u> <u>บุคคลในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง</u> <u>ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่</u> <u>คณะกรรมการเรียก</u></p>
<p>มาตรา 6 ในการดำเนินกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาอยู่ของ คณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจาก บุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่ง เอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายใน เวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>หนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญ ตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่ง เอกสาร หรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถาม ที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีนี้ คณะกรรมการมีหนังสือ ขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้อง มาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้</p>	<p>มาตรา 7 ในการดำเนินกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบ<u>สวน</u>หาข้อเท็จจริง หรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจาก บุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่ง เอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายใน เวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>หนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญ ตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่ง เอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถาม ที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีนี้ คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้อง มาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.</p>
<p>บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความเห็นต่อคณะกรรมการธิการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อ</p> <p>คณะกรรมการธิการภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการ ิการได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตนดังกล่าว แทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อ</p> <p>คณะกรรมการธิการภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคลตามวรรคสี่ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ให้บุคคลซึ่งได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง จัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความเห็นต่อคณะกรรมการธิการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามหนังสือ นั้นก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อ</p> <p>คณะกรรมการธิการภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการ ิการได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ คณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตนดังกล่าว แทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคลตามวรรคสี่ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 7 บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมา แลลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อมา ด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจ หลีกเลี้ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือ มอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อม ชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการ ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง มาแลลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อ คณะกรรมการ ให้ถือว่าคำแถลงหรือความเห็น ของบุคคลนั้น เป็นคำแถลงหรือความเห็นของผู้ที่ คณะกรรมการมีหนังสือเชิญ</p> <p style="text-align: center;">ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควร ให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องมา แลลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อ คณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญ บุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความใน มาตรา 6 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 8 บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมา แลลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อมา ด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่อื่นไม่อาจ หลีกเลี้ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือ มอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อม ชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการ ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง มาแลลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อ คณะกรรมการ ให้ถือว่าคำแถลงหรือความเห็น ของบุคคลนั้น เป็นคำแถลงหรือความเห็นของผู้ที่ คณะกรรมการมีหนังสือเชิญ</p> <p style="text-align: center;">ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควร ให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่ง ต้องมา แลลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อ คณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญ บุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความใน มาตรา 7 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 8 บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแลลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแลลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ให้คณะกรรมการ ออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียก บุคคลนั้นมาแลลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ด้วยตนเอง ต่อคณะกรรมการ โดยอาจขอให้ บุคคลนั้นนำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมา ประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 8 บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่ง เอกสาร หรือเชิญมาแลลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแลลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียก บุคคลนั้นมาแลลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ด้วยตนเอง ต่อคณะกรรมการ โดยอาจขอให้ บุคคลนั้นนำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมา ประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.</p>
<p style="text-align: center;">ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการธิการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการธิการ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p> <p style="text-align: center;">คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุ แห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง ตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก</p>	<p style="text-align: center;">บุคคลนั้นหนีไปหรือหลบซ่อน หรือขัดขืนที่จะให้ข้อมูลหรือ ประนีประนอมกับสภานิติบัญญัติ</p> <p style="text-align: center;">ในบทขอขมคำสั่งเรียกที่ตนขอขมหรือ ตนขอขมหรือที่ตนขอขมซึ่งมีมติด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p> <p style="text-align: center;">คำสั่งเรียกที่ตนขอขมหรือที่ตนขอขม แห่งสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง ตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 9 การจัดส่งหนังสือตามมาตรา 6 และคำสั่งเรียกตามมาตรา 8 ให้คณะกรรมการธิการ ดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลาย วิธีการตามที่คณะกรรมการธิการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ (2) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง (3) ส่งทางโทรสาร (4) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการ เห็นสมควรเฉพาะกรณี <p style="text-align: center;">หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการ จัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่ง ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่า บุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียก แล้วแต่ กรณี โดยชอบแล้ว</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 9 การจัดส่งหนังสือตามมาตรา 7 และคำสั่งเรียกที่ตนขอขมมาตรา 8 ให้คณะกรรมการธิการ ดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลาย วิธีการตามที่คณะกรรมการธิการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ (2) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง (3) ส่งทางโทรสาร (4) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการ เห็นสมควรเฉพาะกรณี <p style="text-align: center;">หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการ จัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่ง ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่า บุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียก แล้วแต่ กรณี โดยชอบแล้ว</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 10 ผู้ใดที่คณะกรรมการธิการมี หนังสือเชิญตามมาตรา 6 หรือมีคำสั่งเรียกตาม มาตรา 8 ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 10 ผู้ใดที่คณะกรรมการธิการมี หนังสือเชิญตามมาตรา 7 หรือมีคำสั่งเรียกที่ตนขอ ขมมาตรา 8 ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.</p>
<p>มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อ คณะกรรมการสิทธิการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภา กำหนด</p>	<p>มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อ คณะกรรมการสิทธิการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภา กำหนด</p>
<p>มาตรา 11 ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบ วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา 6 และมาตรา 8 ต่อคณะกรรมการสิทธิการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุม ตาม ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือ วุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตน เปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือ พยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงาน โดยสุจริต แล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรา 11 ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบ วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา 7 และมาตรา 8 ต่อคณะกรรมการสิทธิการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุม ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือ วุฒิสภา <u>หรือรัฐสภา</u> แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิด ทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย เนื่องจากการ ที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือ พยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงาน โดยสุจริต แล้วแต่กรณี</p>
<p>มาตรา 12 กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 12 กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตาม พระราชบัญญัตินี้ <u>ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่</u> <u>หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง</u> <u>สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับให้ถือว่าเป็น</u> <u>การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง</u> <u>จริยธรรม</u></p>
	<p>มาตรา 13 นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ผู้ใดไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือใน กำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความ คิดเห็นตามมาตรา 6 นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือ วุฒิสภา แล้วแต่กรณี โดยแถลงหรือชี้แจงเหตุผล ในที่ประชุมสภา</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.</p>
	<p style="text-align: center;"><u>ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่</u> <u>สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้</u> <u>ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็น</u> <u>ตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็น</u> <u>การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน</u> <u>ทางจริยธรรม</u></p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 13 วรรคหนึ่ง ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 8 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกิน ห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 13 วรรคหนึ่ง ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 8 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกิน ห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 13 วรรคสอง ถ้าผู้กระทำ ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็น ความผิดทางวินัยด้วย</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 14 ผู้ที่กระทำความผิดตาม วรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ใดไม่ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตาม ที่คณะกรรมการเรียกตามมาตรา 7 หรือมาตรา 8 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่ง เอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อ คณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย ด้วย</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา 14 ผู้ใดส่งเอกสารหรือแจ้ง ข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ซึ่งกระทำการ ตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา 14 ผู้ใดส่งเอกสารหรือแจ้ง ข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ซึ่งกระทำการ ตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p>

พระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554	ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.
<p>มาตรา 15 ผู้ใดกระทำได้ด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 15 ผู้ใดกระทำได้ด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา 16 เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป</p>	<p>มาตรา 16 เมื่อมีผู้ทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป</p>
<p>มาตรา 17 ให้ประธานรัฐสภาเรียกการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา 15 ให้ประธานรัฐสภาเรียกการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ <u>ระเบียบนั้นเมื่อประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</u></p>

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

3.1 ผู้เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) คณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร
- 2) คณะกรรมการสามัญของวุฒิสภา
- 3) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- 4) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- 5) สำนักนายกรัฐมนตรี
- 6) กระทรวงกลาโหม
- 7) กระทรวงการคลัง
- 8) กระทรวงการต่างประเทศ

- 9) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 10) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 11) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 12) กระทรวงคมนาคม
- 13) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 14) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- 15) กระทรวงพลังงาน
- 16) กระทรวงพาณิชย์
- 17) กระทรวงมหาดไทย
- 18) กระทรวงยุติธรรม
- 19) กระทรวงแรงงาน
- 20) กระทรวงวัฒนธรรม
- 21) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- 22) กระทรวงศึกษาธิการ
- 23) กระทรวงสาธารณสุข
- 24) กระทรวงอุตสาหกรรม
- 25) สำนักงานอัยการสูงสุด
- 26) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 27) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- 28) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
- 29) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- 30) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
- 31) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

3.2 ผู้เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- ไม่มี

3.3 ผู้เกี่ยวข้องทั่วไป

- ประชาชน

4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

- 4.1 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดบทนิยามของถ้อยคำต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 4 หรือไม่ อย่างไร
- 4.2 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ตามร่างมาตรา 7 หรือไม่ อย่างไร
- 4.3 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น ตามร่างมาตรา 8 หรือไม่ อย่างไร
- 4.4 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามร่างมาตรา 10 หรือไม่ อย่างไร
- 4.5 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัยให้แก่ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ ตามร่างมาตรา 11 หรือไม่ อย่างไร
- 4.6 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้กรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 12 หรือไม่ อย่างไร
- 4.7 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีซึ่งไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามร่างมาตรา 6 ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 13 หรือไม่ อย่างไร
- 4.8 ท่านเห็นว่าที่ผ่านมาการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 มีปัญหาและมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหาและจะก่อให้เกิดความเหมาะสมได้หรือไม่ อย่างไร
- 4.9 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 60 วัน ตั้งแต่วันที่ 24 มกราคม 2566 ถึงวันที่ 23 มีนาคม 2567 ซึ่งมีการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยวิธีการสัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร บางคณะ นอกจากนี้ได้ขออนุมัติเพื่อขยายระยะเวลาดำเนินการรับฟังความคิดเห็นออกไปอีก 15 วัน ตั้งแต่วันที่ 24 มีนาคม 2567 ถึงวันที่ 7 เมษายน 2567

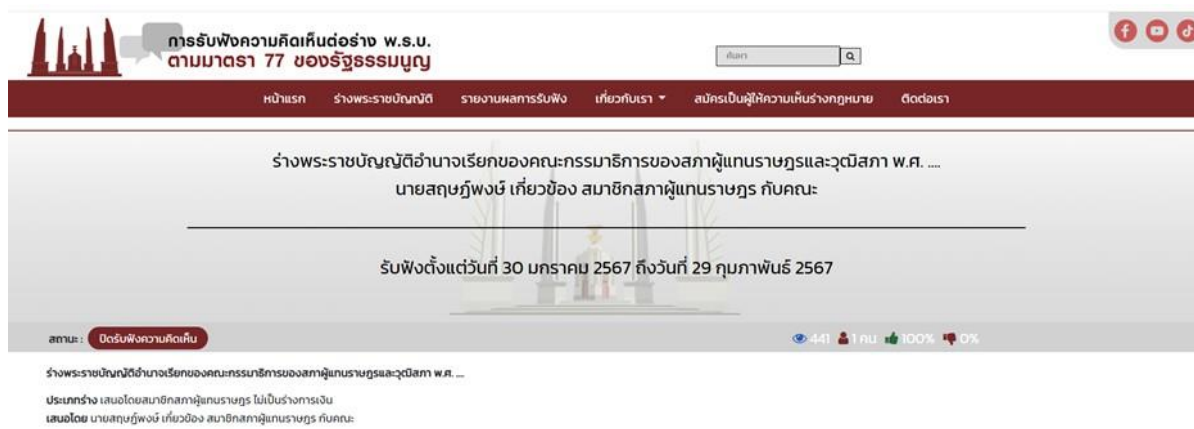
5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ 30 มกราคม 2567 ถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- 1) คณะกรรมาธิการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร
- 2) คณะกรรมาธิการสามัญของวุฒิสภา
- 3) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- 4) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- 5) สำนักนายกรัฐมนตรี

- 6) กระทรวงกลาโหม
- 7) กระทรวงการคลัง
- 8) กระทรวงการต่างประเทศ
- 9) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 10). กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 11). กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 12). กระทรวงคมนาคม
- 13) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 14) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- 15) กระทรวงพลังงาน
- 16). กระทรวงพาณิชย์
- 17) กระทรวงมหาดไทย
- 18) กระทรวงยุติธรรม
- 19) กระทรวงแรงงาน
- 20) กระทรวงวัฒนธรรม
- 21) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- 22) กระทรวงศึกษาธิการ
- 23) กระทรวงสาธารณสุข
- 24). กระทรวงอุตสาหกรรม
- 25) สำนักงานอัยการสูงสุด
- 26) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 27) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- 28) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
- 29) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- 30) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
- 31) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

ใช้วิธีการสัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการการสามัญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บางคณะ ทั้งที่เป็นฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ และประธานคณะกรรมการการคมนาคม

6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น**6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น**

(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th โดยมีผู้เข้าชมจำนวน 767 คน และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน 3 คน

1. เพศ ชาย จำนวน 2 คน หญิง จำนวน 1 คน
2. อายุ (ปี) 21 - 30 จำนวน 3 คน
3. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 2 คน สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน
4. อาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน รับจ้าง จำนวน 144 คน
5. ท่านเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะใด กระทรวงมหาดไทย จำนวน 2 คน ประชาชนทั่วไป จำนวน 1 คน

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

1. คณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร
2. คณะกรรมการสามัญของวุฒิสภา
3. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
5. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. กระทรวงมหาดไทย
7. กระทรวงวัฒนธรรม
8. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
9. กระทรวงศึกษาธิการ
10. สำนักงานอัยการสูงสุด
11. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
12. สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
13. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
14. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง รวมถึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่นโดยสัมภาษณ์ สรุปได้เป็นรายประเด็น ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดบทนิยามของถ้อยคำต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 4 หรือไม่อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการกำหนดบทนิยามของถ้อยคำต่าง ๆ ให้ครอบคลุมละมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น - เป็นการบัญญัติที่ครอบคลุมกว่าเดิม - การแก้ไขบทนิยามดังกล่าวได้เพิ่มเติมรายละเอียดในส่วนของบทนิยามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น <p style="text-align: center;"><i>(เว็บไซต์)</i></p>	
<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดบทนิยามของถ้อยคำต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 4 มีความเหมาะสมแล้ว <p style="text-align: center;"><i>(คณะกรรมการการกฎหมายการยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดนิยามของคำว่า “คณะกรรมการ” “ประธานคณะกรรมการ” และ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” มีความเหมาะสมแล้ว <i>(คณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดนิยามของคำว่า “คณะอนุกรรมการ” เนื่องจากอำนาจในการเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเป็นอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ไม่ว่าจะเป็นการเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลนั้นมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการในขณะนั้น ๆ ก็ตาม จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดคำนิยามของคำว่า “คณะอนุกรรมการ” แต่อย่างใด <i>(คณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)</i>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การกำหนดคำนิยามตามร่างมาตรา 4 ดังกล่าวล้นมาจากพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยมีการขยายความของคำว่า “คณะกรรมการ” “ประธานกรรมการ” ให้ชัดเจนขึ้น และได้ปรับแก้โดยยุบรวมคำว่า “หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” เป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” เพื่อความกระชับของถ้อยคำซึ่งได้ความหมายที่ครอบคลุมถ้อยคำเดิมก่อนการยุบรวม (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- การกำหนดถ้อยคำนิยามศัพท์ต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 4 มีความเหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เห็นด้วย โดยบทนิยามมักใช้อธิบายความหมายของคำที่มีการกล่าวถึงบ่อย ๆ ในร่างพระราชบัญญัตินั้น (คณะกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- การกำหนดเป็นนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” มีความชัดเจน ครอบคลุมความหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กฎหมายมีเจตนาที่จะให้ใช้บังคับ (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- บทนิยามในร่างมาตรา 4 มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากมีเนื้อหาสาระละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ อีกทั้งมีการรวบ บทนิยามให้มีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” (คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- หลักการที่มีการเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “คณะกรรมการ” เพื่อให้ครอบคลุมถึงคณะกรรมการร่วมกันที่แต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานั้น มีความเหมาะสมแล้ว แต่ควรต้องมีการปรับปรุงแก้ไข ถ้อยคำให้ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริง เช่น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเป็นการพิจารณา ร่วมกันของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งจะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันของรัฐสภา จึงย่อมไม่มีกรณีที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา 4</p> <p>- หลักการที่มีการเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “ประธานคณะกรรมการ” เพื่อให้ครอบคลุมถึงประธานคณะกรรมการร่วมกันที่แต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา นั้นมีความเหมาะสมแล้ว แต่จะต้องปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “คณะกรรมการ” ด้วย</p> <p>- การกำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” มีความเหมาะสมแล้ว แต่จะต้องพิจารณาถ้อยคำให้ครอบคลุมถึงบุคลากรทุกประเภทในหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และราชการส่วนท้องถิ่นด้วย <i>(คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงแห่งรัฐ วุฒิสภา)</i></p>	<p>- การเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” ไม่มีความเหมาะสม เพราะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ในการสอบหาข้อเท็จจริง คณะกรรมการจะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลใดกระทำการแทนมิได้ ดังนั้นหากกำหนดบทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” เป็นไปเพื่อมอบหมายให้กระทำการแทน คณะกรรมการ ย่อมเป็นการขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่อ้างถึงดังกล่าว <i>(คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงแห่งรัฐ วุฒิสภา)</i></p>
<p>- นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามร่างมาตรานี้ เมื่อพิจารณามาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ได้บัญญัตินิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า (1) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างคณะบุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง (2) คณะกรรมการ วิทยาลัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจใน การออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคลและ (3) บุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (1) หรือ (2) และได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “หน่วยงานทางปกครอง”</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>หมายความว่า กระทรวง ทบวงกรม ส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐและให้หมายความรวมถึง หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ดังนั้น บทนิยามตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงมีความเหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น วุฒิสภา)</p>	
<p>- การกำหนดบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ที่ครอบคลุม “คณะกรรมการร่วมกัน” และการกำหนดบทนิยามของคำว่า ประธานคณะกรรมการ ที่สอดคล้องกับคำว่า “คณะกรรมการ” รวมถึงการกำหนดบทนิยามคำว่า “หน่วยงานราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” นั้นมีความเหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการการพัฒนาลังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา)</p>	
<p>- การกำหนดบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ซึ่งเดิมกำหนดเฉพาะคณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญ และคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเท่านั้น ซึ่งในข้อเท็จจริงอาจมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกัน (Joint Committee) เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา มีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>- การกำหนดบทนิยามคำว่า “ประธานคณะกรรมการ” เป็นการกำหนดบทนิยามที่สอดคล้องกับคำว่า “คณะกรรมการ” แล้ว</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การกำหนดบทนิยามคำว่า “หน่วยงานราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” มีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>(คณะกรรมการการแรงงาน วุฒิสภา)</p>	
<p>- เพราะสอดคล้องกับบทบัญญัติ มาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และครอบคลุมการใช้อำนาจของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา (คณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา)</p>	
<p>- บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ให้หมายรวมถึง หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ซึ่งในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ แต่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง หรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง อาทิ องค์กรวิชาชีพ สถานศึกษาเอกชน สนามกีฬา อุตรวจสภาพรถยนต์ (คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)</p>	
<p>- การเพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ให้หมายความว่า คณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา เห็นพ้องด้วย เนื่องจากสอดคล้องกับเรื่องการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามมาตรา 156 และมาตรา 157 ของรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563</p> <p>- เพิ่มบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” เนื่องจากเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญ เห็นพ้องด้วย เนื่องจากสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 129 มาตรา 156</p>	<p>- เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา แล้วแต่กรณีนั้น ไม่เห็นพ้องด้วย เนื่องจากตามมาตรา 129 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญคณะกรรมาธิการจะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลใดทำการสอบหาข้อเท็จจริงแทนไม่ได้ ซึ่งข้อ 63 วรรคสอง ของข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ก็ได้บัญญัติหลักการเดียวกันนี้ไว้ด้วย นอกจากนั้น ตามร่างมาตรา 7 วรรคสี่ บุคคลที่ได้เคยส่งเอกสารหรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว สามารถอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นเดิมของตนเองแทนการส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นได้</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>และมาตรา 157 ของรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563</p> <p>(คณะกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา)</p>	<p>เพื่อให้ไม่ต้องดำเนินการในเรื่องเดียวกันซ้ำ ๆ กัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นเจตนาของรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายนี้ได้ว่าต้องการให้การใช้อำนาจสั่งเรียกเป็นของคณะกรรมการเป็นสำคัญ</p> <p>(คณะกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา)</p>
<p>- เห็นด้วยกับการกำหนดบทนิยามของถ้อยคำต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 4 (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)</p>	
<p>- ตามร่างมาตรา 4 เป็นการปรับปรุงบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” และ “ประธานคณะกรรมการ” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” และ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า “หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และครอบคลุมการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ดังนั้น จึงเห็นว่าการเพิ่มบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า “หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อให้สอดคล้องกับถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 วรรคห้า ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การกำหนดบทนิยามของถ้อยคำต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 4 เป็นการขยายความให้ครอบคลุมและมีความชัดเจน เพื่อสะดวกต่อการปฏิบัติงานและหลีกเลี่ยงถึงประเด็นที่ต้องตีความตามกฎหมาย (สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)</p>	
<p>- การแก้ไขบทนิยามดังกล่าวได้เพิ่มเติมรายละเอียดในส่วนของบทนิยาม คำว่า “คณะกรรมการสิทธิการ” และ “ประธานคณะกรรมการสิทธิการ” ให้ครอบคลุมและทำให้ถ้อยคำมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 137 (3) ไม่ทำให้เกิดความสับสน เนื่องจากสภามีกรรมการอยู่หลายคณะ การกำหนดในลักษณะนี้จะเป็นการช่วยให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และการเพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามที่คณะกรรมการมอบหมายนั้นเพื่อให้การดำเนินงานสามารถทำได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ประกอบกับการยกเลิกบทนิยามคำว่า “หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” และ “รัฐวิสาหกิจ” โดยให้ใช้คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” เพียงคำเดียวที่มีความหมายระบุถึงตำแหน่งของบุคคลแทนรูปแบบของหน่วยงานย่อมทำให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดบทบาทหน้าที่ได้มากยิ่งขึ้น (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- มีการอธิบายความหมายของถ้อยคำที่ชัดเจนและครอบคลุม (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- การกำหนดบทนิยามของถ้อยคำต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 4 มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากร่างมาตรานี้เป็นบทบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการปรับปรุงบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการสิทธิการ” และ “ประธานคณะกรรมการสิทธิการ” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” และเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า “หน่วยราชการ”</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>“หน่วยงานของรัฐ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” โดยมีความเห็น ดังนี้</p> <p>1) ร่างมาตรา 4 ได้กำหนดบทนิยามของคำว่า “คณะกรรมการธิการ” ตามที่ปรากฏใน บพบัญญัติ ดังกล่าวมีสาระสำคัญสอดคล้องกับ มาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจในการตั้งสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ กรรมการร่วมกันตามมาตรา 137 และมีอำนาจเลือกบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของสภาเพื่อตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญได้ ซึ่งแตกต่างจากสาระสำคัญของมาตรา 135 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่กำหนดเฉพาะคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา</p> <p>2) การที่ร่างมาตรา 4 ยกเลิกบทนิยามคำว่า “หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” แทนบทนิยามดังกล่าว ย่อมมีความสอดคล้องกับคำว่า “หน่วยงานทางปกครอง” และคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามมาตรา 3 ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เนื่องจาก “หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ต่างเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 และการที่บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามร่างมาตรานี้ให้หมายความรวมถึง “ราชการส่วนภูมิภาค” ย่อมส่งผลดีต่อการดำเนินการของคณะกรรมการธิการที่จะเรียกเอกสารจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติงานประจำในส่วนภูมิภาค มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา อีกทั้งกฎหมายจำนวนมากได้แต่งตั้งคณะกรรมการประจำจังหวัดและข้าราชการที่ปฏิบัติราชการประจำจังหวัด เป็นผู้มีความและหน้าที่ปฏิบัติภารกิจตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 เป็นต้น ดังนั้น ราชการส่วนภูมิภาคจึงเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการทำงานของคณะกรรมการได้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสัมฤทธิ์ (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- การกำหนดคำนิยามดังกล่าวเป็นการเพิ่มเติมการกำหนดคำนิยามของถ้อยคำเดิมให้มีความสมบูรณ์และครบถ้วน รวมทั้งมีการเพิ่มเติมคำนิยามใหม่เพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ (กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- เพราะตามร่างมาตรา 4 กำหนดบทนิยามไว้ 4 ถ้อยคำ ได้แก่ “คณะกรรมการ” “คณะอนุกรรมการ” “ประธานคณะกรรมการ” และ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ซึ่งถ้อยคำว่า “คณะกรรมการ” “คณะอนุกรรมการ” และ “ประธานคณะกรรมการ” บัญญัติไว้สอดคล้องกับมาตรา 128 มาตรา 129 และมาตรา 137 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และถ้อยคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” บัญญัติขึ้นตามบทนิยามคำว่า “หน่วยงานทางปกครอง” และ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 (<i>การประปานครหลวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)	
- ทำให้เกิดความสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่ให้คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา มีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาขอหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ (<i>การประปาส่วนภูมิภาค หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)	
- มีความเห็นสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่นำเสนอ (<i>องค์การจัดการน้ำเสีย หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)	
- การกำหนดบทนิยามของถ้อยคำต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 4 มีความเห็นด้วย (<i>สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ</i>)	
- บทนิยามตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้มีปัญหาแต่อย่างใด (<i>สัมภรณ์ประธานคณะกรรมการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร</i>)	

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) ควรเพิ่มนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” ให้หมายความรวมถึงคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการธิการของรัฐสภาแต่งตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภาด้วยหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้ครอบคลุมคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 (*คณะกรรมการธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร*)

(2) มีความเห็นเกี่ยวกับบทนิยามโดยควรแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้ 1) คำว่า “คณะกรรมการ” บทนิยามกำหนดไว้ไม่ครอบคลุมถึงคณะกรรมการที่รัฐสภาตั้งขึ้น เช่น คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่จะต้องตราขึ้นตามหมวด 16 การปฏิรูปประเทศ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นต้น อย่างไรก็ตามร่างมาตรา 4 บทนิยามกลับมีความหมายครอบคลุมถึง

คณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ทำให้ร่างบทนิยามไม่มีความชัดเจน เห็นควรแก้ไขบทนิยามให้ครอบคลุมคณะกรรมการทุกประเภทของรัฐสภาด้วย และควรแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติให้สอดคล้องกัน เช่น ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจรัฐสภาคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และรัฐสภา มีอำนาจเรียกเอกสาร หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น พ.ศ. เป็นต้น และ 2) คำว่า “คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา หรือ ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา แล้วแต่กรณี (**คณะกรรมการการปกครองสภาผู้แทนราษฎร**)

(3) บทนิยามบางคำยังไม่มีความชัดเจน เช่น ในบทนิยาม คำว่า

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ทั้งนี้ จากบทนิยาม “คณะกรรมการ” ในตอนท้ายที่กำหนดไว้ว่า และคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา นั้น เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ จะต้องพิจารณาในที่ประชุมรัฐสภาตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา 132 (1) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญจากที่ประชุมรัฐสภาตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 88 ข้อ 89 และข้อ 90 ดังนั้น จากบทนิยามในตอนท้ายที่กำหนดไว้ว่า..... หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา นั้น จึงไม่ถูกต้อง ควรไปเขียนบทนิยามใหม่ให้ครอบคลุมถึงคณะกรรมการที่เกิดขึ้นจากที่ประชุมรัฐสภาด้วย

นอกจากนี้ การเพิ่มบทนิยามของคำว่า “คณะอนุกรรมการ” ในร่างมาตรา 4 นั้น เกินขอบเขตที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา 129 วรรคสาม บัญญัติไว้ว่า “ในการสอบหาข้อเท็จจริง คณะกรรมการจะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลใดหรือคณะบุคคลใดกระทำการแทนมิได้” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต้องการให้การใช้อำนาจเรียกเป็นของคณะกรรมการเท่านั้น

(คณะกรรมการการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ สภาผู้แทนราษฎร)

(4) บทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ไม่ครอบคลุมถึงคณะกรรมการที่รัฐสภาตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเพื่อดำเนินการตามหมวด 16 การปฏิรูปประเทศ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 270 ที่กำหนดให้เสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา และคำว่า “คณะอนุกรรมการ” ควรเพิ่มความหมายให้หมายความรวมถึงคณะอนุกรรมการที่ตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 66 วรรคท้ายด้วย (**คณะกรรมการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร**)

(5) บทนิยามคำว่า “คณะกรรมการการ” มีที่ใช้ในร่างมาตรา 7 วรรคสี่ เพียงแห่งเดียวเท่านั้น จึงเห็นว่าควรนำความหมายของนิยามคำนี้ไปกำหนดขยายความในถ้อยคำที่อ้างถึงในมาตราดังกล่าวได้ **(คณะกรรมการการแรงงาน วุฒิสภา)**

(6) มีข้อสังเกตว่านิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” อาจจะมีปัญหาการตีความ ซึ่งในร่างมาตรา 14 กำหนดบทลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ฝ่าฝืนมาตรา 7 หรือมาตรา 8 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย ในกรณีดังกล่าวจะมีวิธีการลงโทษทางวินัยกับเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองและดำเนินกิจการทางปกครองที่ฝ่าฝืน มาตรา 7 หรือมาตรา 8 ได้หรือไม่ อย่างไร **(คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)**

(7) บทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 4 กำหนดว่า ““เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล ผู้ที่ปฏิบัติงานในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออก กฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคลและบุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว” เห็นว่า บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ข้างต้นในส่วนแรกมีเนื้อหาเป็นการกำหนดความหมายของถ้อยคำเป็นประเภทของบุคคล แต่ในส่วนท้ายมีเนื้อหาที่กำหนดความหมายของถ้อยคำเป็นประเภทขององค์กร อีกทั้งบทนิยามประเภทขององค์กรเป็นการขยายความหมายของคำนิยามนั้นให้มีความหมายมากกว่าความปกติ และเนื่องจากบทบัญญัติของร่างกฎหมายเป็นกรณีที่มีผลกระทบต่อสิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบของบุคคล และมีการกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับไว้ด้วย ดังนั้น เพื่อความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย จึงควรกำหนดบทนิยามประเภทของบุคคล และประเภทขององค์กรที่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้แยกจากกัน โดยกำหนดบทนิยามประเภทของบุคคลเป็นคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” และกำหนดบทนิยามประเภทขององค์กรเป็นคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” จึงตั้งเป็นข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไป **(สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)**

(8) การกำหนดบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการการ” ตามร่างมาตรานี้ไม่ครอบคลุมถึงคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามมาตรา 132 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งนิยามตามที่เสนอนั้นหมายความรวมถึงคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมการการร่วมกัน ตามมาตรา 129 และมาตรา 137 เท่านั้น ส่วนนิยามคำว่า “ประธานคณะกรรมการการ” ตามร่างมาตรานี้มีเหตุผลในทำนองเดียวกันกับนิยามคำว่า “คณะกรรมการการ” ซึ่งความหมายของบทนิยามไม่ครอบคลุมถึงคณะกรรมการการร่วมกัน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 137 **(คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น วุฒิสภา)**

(9) เห็นด้วยบางส่วน และขอเสนอแนะเพิ่มเติมถ้อยคำให้ครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อให้สอดคล้องกับถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 โดยควรแก้ไขชื่อร่างเป็น “ร่างพระราชบัญญัติ **สหประชา** คำเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.” **(คณะกรรมการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา)**

(10) อำนาจรัฐของฝ่ายบริหารเมื่อจะดำเนินโครงการโดยต้องใช้กฎหมายวิธีการงบประมาณ ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นเอกชนที่เข้ามาร่วมโครงการกับรัฐ กรณีที่มีการทุจริตเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง หากคณะกรรมการสิทธิการไม่มีอำนาจเรียกเอกชนผู้รับงานหรือรับเหมาเข้ามาชี้แจงต่อคณะกรรมการ ย่อมไม่สามารถดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์โดยใช้อำนาจเรียกได้เฉพาะบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการทุจริตคอร์รัปชันในทางข้อเท็จจริงย่อมต้องเกิดขึ้นทั้ง 2 ฝ่าย คือ ผู้ถืออำนาจรัฐ และเอกชน จึงเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ ควรเพิ่มบทนิยามเกี่ยวกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และควรกำหนดบทบัญญัติที่ให้คณะกรรมการสามารถใช้อำนาจเรียกเอกชนได้ด้วย *(สัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร)*

2. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้น ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ตามร่างมาตรา 7 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - กระบวนการมีความชัดเจน ทั้งกระบวนการของคณะกรรมการและบุคคลที่คณะกรรมการมีมติให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น - เพราะการแก้ไขคำว่า “สอบสวนข้อเท็จจริง” เป็น “สอบหาข้อเท็จจริง” ทำให้ถ้อยคำมีความสอดคล้องเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญทางราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 ได้กำหนดไว้ - ให้อำนาจคณะกรรมการเพิ่ม (เว็บไซต์) 	
	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากกระบวนการออกหนังสือเรียกเอกสารหรือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ตามร่างมาตรา 7 มีขั้นตอนที่ยุงยากและซับซ้อน โดยคณะกรรมการต้องมืองค์ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่และต้องมีมติด้วยเสียงข้างมากเห็นชอบให้ขอเอกสาร หรือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงและมีการกำหนดขั้นตอนวิธีการที่จะต้องดำเนินการตามที่ปรากฏในร่างมาตรา 7 วรรคสอง ถึง วรรคห้า หลายขั้นตอน ซึ่งทำให้เกิดความไม่สะดวกในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ปัจจุบันคณะกรรมการได้ดำเนินการออกหนังสือเรียกเอกสารหรือเชิญบุคคลมาแถลง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ข้อเท็จจริง โดยใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคสี่ ประกอบข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 97 ซึ่งเป็นกระบวนการเรียกเอกสารหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงตามปกติโดยไม่มีขั้นตอนยุ่งยากและซับซ้อน และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากบุคคลที่คณะกรรมการเชิญหรือขอให้ส่งเอกสาร ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อมารองรับการใช้อำนาจเรียกเอกสารหรือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง เพราะจะเป็นการสร้างกระบวนการและขั้นตอนที่ยุ่งยากโดยไม่จำเป็น ทั้งนี้ คณะกรรมการสามารถดำเนินการตามรัฐธรรมนูญประกอบข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้อยู่แล้ว โดยที่รัฐธรรมนูญมาตรา 129 ได้กำหนดหลักการในการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการไว้ชัดเจน ครอบคลุมและมีบทบังคับที่ใช้ได้ผลจริงในทางปฏิบัติแล้ว และหากพิจารณาความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคสี่ จะพบว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวประสงค์ให้คณะกรรมการปฏิบัติอย่างฉันทมิตรกับหน่วยงานหรือบุคคลที่คณะกรรมการเชิญหรือเรียกให้ส่งเอกสาร ซึ่งมีลักษณะเป็นการขอความร่วมมือไม่มีลักษณะเป็นการบังคับ (บันทึกการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ 39 เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2558 หน้า 19 และ 20) <i>(คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>
<p>- พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับการกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสารหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นตามร่างมาตรา 7 <i>(คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- เห็นพ้องด้วยกับการกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามร่างมาตรา 7 (คณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- กระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ตามร่างมาตรา 7 มีกระบวนการที่ครอบคลุมแล้ว (คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- กระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ตามร่างมาตรา 7 ครอบคลุมแล้ว (คณะกรรมการการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เนื่องจากตามร่างฯ มาตรา 7 ดังกล่าวล้ามาจากมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยเปลี่ยนคำว่า “เรื่องที่พิจารณาสอบสวน” เป็น “เรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง” ให้สอดคล้องกับเหตุผลของการตราพระราชบัญญัตินี้ และมีการเพิ่มถ้อยคำ “หรืออนุกรรมการ” ต่อท้ายคำว่า “คณะกรรมการ” เพื่อจะได้มีความหมายครอบคลุมมากขึ้น (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เห็นด้วยกับการให้มีบทกฎหมายให้อำนาจคณะกรรมการ ตามร่างมาตรา 7 (คณะกรรมการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เห็นด้วย (คณะกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- เพราะเป็นการกำหนดที่สอดคล้องกับ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และถ้อยคำในร่างเดิมที่เคยใช้บังคับอันเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียกหรือ เชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นมา ชี้แจงนั้น สามารถอ้างเงื่อนไขระยะเวลาในการ ดำเนินการ หรืออ้างข้อมูลที่เคยให้ไว้แล้วกับ คณะกรรมการคณะอื่นหรือคณะอนุกรรมการ คณะอื่นได้ <i>(คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- เห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรา 7 เนื่องจากมี ระยะเวลาให้บุคคลนั้นได้เตรียมตัวที่จะดำเนินการ ตามหนังสือพอสสมควร อีกทั้งเป็นการอำนวยความสะดวก ให้บุคคลที่ได้รับหนังสือจากคณะกรรมการ นั้นสามารถอ้างเอกสาร คำแถลงข้อเท็จจริงหรือการ แสดงความคิดเห็นของตนที่เคยให้ไว้ต่อคณะอนุ กรรมการคณะอื่นได้ด้วย ตามร่างมาตรา 7 วรรคสี่ <i>(คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- การแก้ไขถ้อยคำจาก “สอบสวน” เป็น “สอบหาข้อเท็จจริง” ในมาตรา 7 วรรคหนึ่ง เพื่อให้ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีความเหมาะสมแล้ว <i>(คณะกรรมการการทหาร และความมั่นคงแห่งรัฐ วุฒิสภา)</i></p>	<p>- การเพิ่มเติมถ้อยคำว่า “หรือคณะอนุ กรรมการ” เห็นว่าไม่เหมาะสม ตามเหตุผลที่ว่า เฉพาะคณะกรรมการเท่านั้นที่มีอำนาจเรียก บุคคลหรือเอกสาร <i>(คณะกรรมการการทหาร และความมั่นคงแห่งรัฐ วุฒิสภา)</i></p>
<p>- การกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการ มีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ตามร่างมาตรา 7 เกี่ยวกับกระบวนการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความเห็นโดยมีการแก้ไขถ้อยคำให้เป็นไปตาม บทบัญญัติ มาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญ มีความ เหมาะสมแล้ว <i>(คณะกรรมการการพัฒนาลังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา)</i></p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ตามร่างมาตรา 7 โดยได้กำหนดกระบวนการคงเดิม เพียงแต่มีการปรับปรุงถ้อยคำให้เป็นไปตามมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและเพิ่มเติมคำขยายให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มคำว่า “หรือคณะอนุกรรมการ” ในวรรคสี่ เพื่อลดภาระของบุคคลที่ได้รับหนังสือซึ่งเคยดำเนินการในเรื่องเดียวกันมีความเหมาะสมแล้ว <i>(คณะกรรมการการแรงงาน วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- การกำหนดกระบวนการการจัดส่งหนังสือขอให้บุคคลส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ตามร่างมาตรา 7 มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐควรมีการกำหนดระยะเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน <i>(คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- ในส่วนของการกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมีหนังสือขอให้บุคคลส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ตามร่างมาตรา 7 วรรคหนึ่งถึงวรรคสาม นั้น เห็นพ้องด้วย เพราะมีหลักการทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน</p> <p>ส่วนร่างมาตรา 7 วรรคสี่ นั้น เห็นพ้องด้วย เฉพาะกรณีที่กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญจากคณะกรรมการได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ และประสงค์จะอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นเดิมของตนที่เคยได้ดำเนินการในเรื่องเดียวกันแล้วนั้นต่อคณะกรรมการคณะอื่นเท่านั้น ไม่อาจให้อำนาจทำนองเดียวกันนี้แก่</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>คณะอนุกรรมการได้ เพราะจะเป็นการขัดหรือแย้งต่อมาตรา 129 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีผลทำให้ไม่สามารถอ้างเอกสารหรือคำแถลงข้อเท็จจริงที่เคยได้ชี้แจงต่อคณะอนุกรรมการได้</p> <p>(คณะกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา)</p>	
<p>- การกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 7 นั้น สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเห็นพ้องด้วย เพราะการระบุเหตุแห่งการขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตลอดจนการอ้างเอกสารที่เคยแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการคณะอื่นแล้ว ซึ่งมีลักษณะเป็นการลดขั้นตอนการดำเนินการและเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการดำเนินการที่มีรายละเอียดชัดเจนในทางปฏิบัติ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)</p>	
<p>- ตามร่างมาตรา 7 เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการ โดยให้คณะกรรมการทำเป็นหนังสือระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร และกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่มีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวัน</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ และกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญซึ่งเคยถูกเรียกหรือเชิญโดยคณะกรรมการธิการหรือคณะอนุกรรมการธิการคณะอื่นในเรื่องเดียวกัน มีสิทธิอ้างเอกสาร ค่าแถลง หรือความเห็นที่เคยให้ไว้ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งคณะกรรมการธิการภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้นจึงเห็นด้วยกับกระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลส่งเอกสารหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ตามร่างมาตรฐานนี้ เนื่องจากการกำหนดให้มีหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ ต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ การระบุเหตุและประเด็นดังกล่าวทำให้เกิดความชัดเจน ทำให้ผู้ต้องส่งเอกสารหรือถูกเชิญทราบสาเหตุและทราบประเด็นทำให้สามารถจัดเตรียมข้อมูลได้ตรงประเด็น โดยต้องดำเนินการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด อย่างไรก็ตามหากดำเนินการไม่ทันกฎหมายก็กำหนดขั้นตอนให้บุคคลนั้นมีเวลา ซึ่งมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยอาจไม่ปฏิบัติตามหนังสือนั้นได้แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ)</p>	
<p>- การแก้ไขคำว่า “สอบสวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “สอบหาข้อเท็จจริง” ทำให้ถ้อยคำมีความสอดคล้องเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ได้กำหนดไว้ (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- มีความเห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรฐานนี้ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- เห็นพ้องด้วยกับการกำหนดหลักการตามร่างมาตรา 7 เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่มีสาระสำคัญ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เกี่ยวกับการปรับปรุงถ้อยคำในบทบัญญัติมาตรา 6 เดิม ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยมีวัตถุประสงค์ในการตรากฎหมาย เพื่อแก้ไขสาระสำคัญให้สอดคล้องกับมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยใช้คำว่า “สอบหาข้อเท็จจริง” แตกต่างจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 ซึ่งใช้คำว่า “การสอบสวน” และมาตรา 129 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยใช้คำว่า “อำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด” แทนคำว่า “คำสั่งเรียก” ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 สาระสำคัญของร่างมาตรา 7 ร่างมาตรา 8 และร่างมาตรา 10 จึงเป็นการบัญญัติเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่มี สาระสำคัญเปลี่ยนแปลงไปจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับเดิม (<i>กรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- การกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการมี หนังสือเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกบุคคลมา แลกงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น นั้น ในภาพรวม มีความเหมาะสมแล้ว (<i>กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- เพราะเป็นไปตามอำนาจที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 129 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และมีการกำหนดรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างชัดเจนเพียงพอให้ผู้ต้องปฏิบัติ ตามสามารถดำเนินการได้ (<i>การประสานครหลวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้อำนาจของคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ และทำให้บุคคลที่ได้รับหนังสือให้ส่งเอกสาร หรือ เชิญมาแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น ทราบ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการ รวมถึงสิทธิและหน้าที่ของตน เมื่อได้รับหนังสือดังกล่าว	
- มีความเห็นสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่นำเสนอ (องค์การจัดการน้ำเสีย หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย)	
- การกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 7 นั้นเหมาะสม เพราะเป็นไปตามกฎหมายเดิม (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)	
- เห็นด้วยกับร่างมาตรา 7 เป็นอย่างยิ่ง (สัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการการศึกษา การจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร)	

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) มีข้อสังเกตเรื่องการออกเสียงลงมติ ควรกำหนดให้คณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ มิใช่ใช้เพียงมติด้วยเสียงข้างมากของที่ประชุมในการใช้อำนาจเรียกเอกสารหรือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง เพราะหากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 14 ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย ดังนั้น จึงควรกำหนดวิธีการออกเสียงลงมติให้มีความรัดกุมและรอบคอบ โดยควรใช้มติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ เพราะมีผลกระทบต่อสิทธิของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามจะมีความผิดทางวินัย (**คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร**)

(2) การกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ตามร่างมาตรา 7 นั้น มีหลักการทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แต่ในทางปฏิบัติที่ผ่านมาพบว่าจะมีความยุ่งยากในขั้นตอนการปฏิบัติพอสมควร โดยเริ่มตั้งแต่คณะกรรมการต้องดำเนินการโดยต้องมีมติของที่ประชุมและต้องเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย (ต้องมีกรรมการนั่งอยู่ในที่ประชุมครบเป็นองค์ประชุม) นอกจากนี้การกำหนดระยะเวลาให้บุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือจัดส่งเอกสารต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่มีเงื่อนไขกำหนดไว้ว่าบุคคลนั้นจะไม่ปฏิบัติตามก็ได้ถ้ามีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ และต้องมีหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่อาจดำเนินการได้ให้คณะกรรมการทราบภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือ (ตามร่างมาตรา 7 วรรคสอง) ในทางปฏิบัติอาจจะนำไปสู่การโต้แย้งถกเถียง โดยนำเงื่อนไขในเรื่องของระยะเวลาการรับ - ส่งหนังสือ มาเป็นเครื่องมือข้อต่อสู้ในการที่จะ

พิสูจน์ว่าได้ดำเนินการและปฏิบัติตามขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างถูกต้องหรือไม่
(*คณะกรรมการการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ
สภาผู้แทนราษฎร*)

(3) มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการลงมติของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการลงมติเพื่อ
จะดำเนินการตามร่างมาตรา 7 ต้องมีกรรมการนั่งเป็นองค์ประชุมในที่ประชุมนั้นจริงด้วย
(*คณะกรรมการการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร*)

(4) มีข้อเสนอแนะให้ตัดความว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ส่งเอกสาร
หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นอาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมา
ประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้” ในมาตรา 7 วรรคสอง ออกด้วย เพราะคณะกรรมการมีอำนาจเรียก
เฉพาะบุคคลหรือเอกสารเท่านั้น โดยไม่มีอำนาจเรียกวัตถุหรือพยานหลักฐานอื่นแต่อย่างใด เนื่องจาก
ไม่ได้มีอำนาจสอบสวน (*คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงแห่งรัฐ วุฒิสภา*)

(5) ควรเพิ่มระยะเวลาในการจัดส่งเอกสารหรือเตรียมตัวจัดหาข้อมูลมาแถลงข้อเท็จจริงต่อ
คณะกรรมการให้มากกว่า 3 วัน เพื่อให้บุคคลมีเวลาในการรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลหรือเอกสาร
(*คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น วุฒิสภา*)

(6) เห็นด้วยบางส่วน และเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความ โดยการที่กำหนดกระบวนการ
ให้คณะกรรมการมีหนังสือเป็นคำเรียกขอให้บุคคลและนิติบุคคล ส่งเอกสาร ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
พยานวัตถุ หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 7 และเสนอแนะแก้ไขให้
เพิ่มเติมถ้อยคำเพื่อให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นเป็น “ขอให้บุคคลนั้นส่งมอบเอกสาร ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
พยานวัตถุ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น” อย่างไร
ก็ตามไม่เห็นด้วยในกรณีที่ให้บุคคลนั้นสามารถอ้างคำแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่อง
เดียวกันต่อคณะกรรมการหรือคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว มาใช้ได้ (*คณะกรรมการการพัฒนา
การเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา*)

(7) ควรเพิ่มเติมในเรื่องการเชิญผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบวุฒิสภา
ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคณะกรรมการ พ.ศ. 2563 และระเบียบสภา
ผู้แทนราษฎรว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคณะกรรมการ พ.ศ. 2564 เพราะระเบียบ
รัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ พ.ศ. 2554
อาจจะสิ้นสภาพบังคับใช้ (*คณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
วุฒิสภา*)

(8) มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรื่องการนับระยะเวลาในการดำเนินการควรมีความชัดเจน อาทิ
ในมาตรา 7 วรรคสาม มีการกำหนดให้ “บุคคลที่อาจไม่ปฏิบัติตามหนังสือเชิญหรือหนังสือขอให้ส่ง
เอกสาร ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ”
การดำเนินการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ให้นับรวมวันหยุดของทางราชการด้วยหรือไม่
หรือในกรณีที่ให้นับวันต่อเนื่องรวมวันหยุดราชการ หากได้รับหนังสือในวันศุกร์ แสดงว่าจะต้อง
ดำเนินการทำหนังสือแจ้งเหตุต่อคณะกรรมการภายในวันศุกร์เช้าหรือไม่ ซึ่งหากมีการตีความเรื่องการ
นับระยะเวลาที่ต่างกันจะส่งผลให้ผู้ที่ได้รับหนังสือฝ่าฝืนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยไม่มีเจตนาในการ
กระทำความผิดได้ ทั้งนี้ การกำหนดรายละเอียดการนับระยะเวลา จะทำให้ลดปัญหาเรื่องการตีความ

ทางกฎหมาย และหน่วยงานหรือบุคคลที่ได้รับหนังสือจะได้รับความชัดในการดำเนินการมากยิ่งขึ้น
(*คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา*)

(9) การกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสารหรือเชิญมา
แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 7 กรณีนี้ถ้าเป็นบุคคลทั่วไปก็ถือว่าเป็นแนวทางที่ดี
เพราะมีกระบวนการและวิธีการปฏิบัติงานตามที่กฎหมายกำหนด แต่ในกรณีที่เป็นส่วนราชการ
ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ. 2554 บังคับใช้อยู่ แต่ก็ยังคงใช้แนวทางการบริหารมากกว่าแนวทางตามกฎหมาย โดยที่ผ่านมาใช้
วิธีการมีหนังสือถึงรัฐมนตรีแต่ละกระทรวง เพื่อมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องส่งเอกสารหรือมาแถลง
ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการได้ (*สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์*)

(10) ควรกำหนดระยะเวลาให้มีความเหมาะสมในกรณีที่มีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร
แถลงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือมีหนังสือชี้แจงเหตุที่ไม่อาจปฏิบัติตามหนังสือนั้นได้
(*กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย*)

(11) มีข้อสังเกตกรณีของบุคคลที่ไม่อาจปฏิบัติตามหนังสือเรียกได้ซึ่งมีการกำหนดให้บุคคลนั้น
มีหนังสือแจ้งเหตุต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือเรียก จึงมีความเห็นว่าควร
กำหนดช่องทางอื่นเพิ่มเติมในการแจ้งเหตุดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการได้รับทราบการแจ้งเหตุได้
อย่างรวดเร็ว รวมทั้งบุคคลนั้นสามารถแจ้งเหตุได้ทันกำหนดเวลา (*กรมโยธาธิการและผังเมือง
กระทรวงมหาดไทย*)

(12) มีข้อเสนอเพิ่มเติมว่า ในร่างมาตรา 7 ใช้คำว่า “บุคคล” ซึ่งนัยหมายถึงบุคคลที่เป็น
เจ้าหน้าที่รัฐและบุคคลเอกชน จึงเห็นว่าควรมีการแก้ไขเนื้อหาของร่างมาตรานี้ให้สอดคล้องกับหลักการ
ที่กำหนดให้คณะกรรมการสามารถมีอำนาจเรียกเอกสารหรือบุคคลที่เป็นเอกชนได้ด้วย เพื่อให้เกิด
ความครอบคลุมกับหลักการดังกล่าวยิ่งขึ้น อาทิ กระบวนการส่งหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญ
ระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐหรือบุคคลเอกชน อาจมีความแตกต่างกัน (*สัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการศึกษา
การจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร*)

3 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือ
แสดงความคิดเห็น ตามร่างมาตรา 8 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - มีการกำหนดหลักการที่ชัดเจน ทั้งนี้ ในการพิจารณาขอให้บุคคลอื่นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นแทนตามวรรคสองนั้นมีความเหมาะสมเพราะเป็นการยืดหยุ่นในการพิจารณา - เป็นการแก้คำหลงผิด - เป็นการช่วยเปิดโอกาส และช่วยให้บุคคลผู้ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น แต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถมาได้ด้วยตนเองสามารถเลื่อนหรือมอบให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทน 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกเรียก และไม่ทำให้กระบวนการสอบหาข้อเท็จจริงนี้มีลักษณะเป็นการบังคับมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 มาเป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129</p> <p>(เว็บไซต์)</p>	
<p>- พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับการกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ตามร่างมาตรา 8 (คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
	<p>- เนื่องจากหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 8 มีหลายขั้นตอน ซึ่งทำให้เกิดความไม่สะดวกในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ปัจจุบันการออกหนังสือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น คณะกรรมการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคสี่ ประกอบข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 97 ซึ่งไม่มีขั้นตอนที่ยุ่งยากและซับซ้อน และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากบุคคลที่คณะกรรมการเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติเพื่อกำหนดรายละเอียดในทางปฏิบัติอีกแต่อย่างใด (คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร)</p>
<p>- เห็นพ้องด้วยกับการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามร่างมาตรา 8 (แก้ไขปัญหาหนี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ตามร่างมาตรา 8 มีการกำหนดหลักการที่ครอบคลุมแล้ว <i>(คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- เนื่องจากร่างมาตรา 8 มีหลักการเดียวกับพระราชบัญญัติที่ใช้ในปัจจุบัน แต่อาจจะมีข้อขัดแย้งของการใช้ถ้อยคำที่ว่า “เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้” ซึ่งขึ้นอยู่กับความตีความของแต่ละบุคคลที่อาจแตกต่างกันได้ <i>(คณะกรรมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>)
<p>- การกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 8 นั้นครอบคลุมแล้ว <i>(คณะกรรมการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- เนื่องจากตามร่างมาตรา 8 ดังกล่าวยกข้อความจาก มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยจากคำว่า “เหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้” เป็น “เหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้” ซึ่งไม่กระทบสาระสำคัญของเนื้อหา <i>(คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- เห็นด้วยกับหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง ตามร่างมาตรา 8 <i>(คณะกรรมการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- เห็นด้วย โดยในทางปฏิบัติจะต้องเพิ่มขั้นตอนการทำงานโดยขอหลักฐานการมอบหมายบุคคลอื่นให้มาร่วมประชุมแทนทุกครั้ง <i>(คณะกรรมการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- เพราะเป็นการกำหนดที่เหมาะสม ทั้งกรณีทีบุคคลซึ่งถูกเรียกให้มาแล้วไม่มา หรือมอบให้บุคคลอื่นมาแทน ย่อมต้องให้คณะกรรมการธิการเป็นผู้พิจารณา ก่อนว่าจะให้เลื่อนหรือชี้แจงแทนได้หรือไม่ (คณะกรรมการธิการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรา 8 เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นสามารถขอเลื่อนการแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อีกทั้งเปิดโอกาสให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมอบหมายให้บุคคลอื่นแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นได้ (คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา)</p>	
<p>- ร่างมาตรา 8 มีความเหมาะสมแล้ว เพราะไม่ได้แก้ไขในหลักการ แต่เป็นการแก้ไขถ้อยคำจากคำว่า “ที่” เป็นคำว่า “อัน” เท่านั้น (คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงแห่งรัฐ วุฒิสภา)</p>	
<p>- เห็นด้วย (คณะกรรมการการพัฒนากองเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา)</p>	
<p>- การกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 8 มีความเหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา)</p>	
<p>- การกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 8 โดยได้กำหนดหลักการคงเดิม มีความเหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการการแรงงาน วุฒิสภา)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- เห็นด้วย <i>(คณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเชิญบุคคล มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่กำหนดควรให้การดำเนินการมีการกำหนดระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน <i>(คณะกรรมการการศาสนา วัฒนธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- เนื่องจากมีหลักการทำงานเดียวกับพระราชบัญญัติ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน <i>(คณะกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- การกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคล มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ตามร่าง มาตรา 8 นั้น สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเห็นพ้อง ด้วย โดยมีเหตุผลทำงานองเดียวกันกับที่ได้กล่าวมาแล้ว ในประเด็นคำถามที่ 2 ความว่า “เพราะการระบุเหตุ แห่งการขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการอ้าง เอกสารที่เคยแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุ กรรมการคณะอื่นแล้ว ซึ่งมีลักษณะเป็นการลด ขั้นตอนการดำเนินการและเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการดำเนินการที่มีรายละเอียดชัดเจน ในทางปฏิบัติ” <i>(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)</i></p>	
<p>- ร่างมาตรา 8 กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือ เชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต้องมา ด้วยตนเองเว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้ บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็น</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ กรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้ผู้ยื่นต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้ง ดังนั้น จึงเห็นด้วยกับการกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรานี้ เนื่องจากมีการกำหนดกรณีมีเหตุจำเป็นไว้กรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจมาให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงตามหนังสือเชิญด้วยตนเองได้ สามารถมีหนังสือขอเลื่อนหรือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นที่ทราบข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือมีความรู้ความเชี่ยวชาญในประเด็นหนังสือเชิญมาดำเนินการแทนได้ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ)</p>	
<p>- เป็นการช่วยเปิดโอกาสและช่วยให้บุคคลผู้ได้รับหนังสือเชิญบุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น แต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถมาได้ด้วยตนเองสามารถเลื่อนหรือมอบให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนได้ ซึ่งจะประโยชน์ต่อผู้ถูกเรียก และไม่ทำให้กระบวนการสอบหาข้อเท็จจริงนี้มีลักษณะเป็นมาตรการบังคับมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 มาเป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- เห็นด้วยกับร่างมาตรานี้ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- การกำหนดหลักการตาม ร่างมาตรา 8 มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการปรับปรุงถ้อยคำในบทบัญญัติ มาตรา 7 เดิม ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยมีวัตถุประสงค์ในการ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ตรากฎหมายเพื่อแก้ไขสาระสำคัญให้สอดคล้องกับ มาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยใช้คำว่า “สอบหาข้อเท็จจริง” แตกต่างจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 ซึ่งใช้คำว่า “การสอบสวน” และ มาตรา 129 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยใช้คำว่า “อำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด” แทนคำว่า “คำสั่งเรียก” ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 สาระสำคัญของร่างมาตรา 7 ร่างมาตรา 8 และร่างมาตรา 10 จึงเป็นการบัญญัติเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่มีสาระสำคัญเปลี่ยนแปลงไปจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับเดิม <i>(กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)</i></p>	
<p>- เห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรา 8 ซึ่งได้กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต้องมาด้วยตนเอง โดยกำหนดข้อยกเว้นกรณีมีเหตุจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ โดยให้มอบหมายบุคคลอื่นมาแถลงข้อเท็จจริง <i>(กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย)</i></p>	
	<p>- เพราะตามร่างมาตรา 8 วรรคสอง กำหนดให้กรณีที่มีการมอบหมายบุคคลอื่นให้ไปแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นแทน ให้ถือว่า คำแถลงหรือความเห็นนั้นเป็นของผู้มอบหมาย เนื่องจากการแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องอัตวิสัยของแต่ละบุคคลซึ่งแต่ละคนอาจทราบข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ มากน้อยไม่เท่ากันตามประสบการณ์ที่ได้รับรู้มา นอกจากนั้น หากผู้ที่ให้ข้อเท็จจริงได้แถลงข้อเท็จจริงไม่ตรงกับความจริงหรือเป็นความเท็จก็เรื่องเฉพาะตัวของผู้นั้น การกำหนดให้ถือว่าคำแถลงหรือความเห็นนั้นเป็นของผู้มอบหมายจึงไม่ถูกต้องและเป็นธรรม</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	แก่ผู้มอบหมาย (<i>การประสานครหลวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)
<p>- ทำให้บุคคลที่ได้รับหนังสือให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ทราบหลักเกณฑ์และวิธีการ รวมถึงสิทธิและหน้าที่ของตน เมื่อได้รับหนังสือดังกล่าว และสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง (<i>การประสานภูมิภาค หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- มีความเห็นสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่นำเสนอ (<i>องค์การจัดการน้ำเสีย หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- การกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 8 นั้นเหมาะสม เพราะเป็นไปตามกฎหมายเดิม (<i>สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ</i>)</p>	
<p>- เห็นด้วยกับกรณีที่บุคคลตามหนังสือเรียกไม่มา และมีการมอบหมาย โดยคณะกรรมการการยอมรับให้มีการชี้แจงแทน ให้ถือว่าคำชี้แจงของบุคคลนั้นถือเสมือนว่าเป็นคำชี้แจงของบุคคลที่คณะกรรมการเชิญมาชี้แจงด้วยตนเอง ตามร่างมาตรา 8 นี้ (<i>สัณภาษณ์ประธานคณะกรรมการการศึกษา การจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร</i>)</p>	

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) มีข้อสังเกตว่า กรณีบุคคลซึ่งไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ไม่มาตามอำนาจเรียกของคณะกรรมการ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดให้บุคคลนั้นต้องปฏิบัติ อาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ (*คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร*)

(2) ควรให้มีระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการที่บุคคลต้องจัดส่งเอกสาร ส่งมอบวัตถุ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องให้แก่คณะกรรมการด้วย กรณีบุคคลนั้นไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อ 5 แห่งระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มา

แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการการ พ.ศ. 2554 ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ซึ่งระเบียบดังกล่าวบัญญัติว่า “ข้อ 5 ผู้มาแถลงข้อเท็จจริงซึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นสังกัด” ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงอาจไม่ได้รับอนุมัติให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง หากถูกเรียกมาให้แถลงข้อเท็จจริงที่เป็นปฏิบัติการกับผู้บังคับบัญชาหรือต้นสังกัด จึงควรมีข้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกรณีดังกล่าวข้างต้น **(คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น วุฒิสภา)**

(3) มีข้อสังเกตดังนี้ 1) ควรมีการกำหนดรายละเอียดเรื่องการนับระยะเวลาให้ชัดเจนตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้วในประเด็นคำถามข้อ 2 ความว่า การนับระยะเวลาในการดำเนินการควรมีความชัดเจน อาทิ ในมาตรา 7 วรรคสาม มีการกำหนดให้ “บุคคลที่อาจไม่ปฏิบัติตามหนังสือเชิญหรือหนังสือขอให้ส่งเอกสาร ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ” การดำเนินการภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น ให้นับรวมวันหยุดของทางราชการด้วยหรือไม่ หรือในกรณีที่ให้นับวันต่อเนื่องรวมวันหยุดราชการ หากได้รับหนังสือในวันศุกร์ แสดงว่าจะต้องดำเนินการทำหนังสือแจ้งเหตุต่อคณะกรรมการภายในวันศุกร์เช้าหรือไม่ ซึ่งหากมีการตีความเรื่องการนับระยะเวลาที่ต่างกันจะส่งผลให้ผู้ได้รับหนังสือฝ่าฝืนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยไม่มีเจตนาในการกระทำความผิดได้ ทั้งนี้ การกำหนดรายละเอียดการนับระยะเวลา จะทำให้ลดปัญหาเรื่องการตีความทางกฎหมาย และหน่วยงานหรือบุคคลที่ได้รับหนังสือจะได้มีความชัดเจนในการดำเนินการมากยิ่งขึ้น และ 2) ในทางปฏิบัติควรระบุในหนังสือเชิญมาตรา 8 ว่ากรณีใดสามารถมอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจน และแก้ปัญหาการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ระดับที่ไม่สามารถชี้แจงข้อมูลหรือตอบคำถาม หรือตัดสินใจในระดับนโยบาย มาให้ข้อมูลต่อที่ประชุมคณะกรรมการ ทำให้เสียเวลาในการดำเนินการของคณะกรรมการ **(คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)**

(4) การกำหนดหลักการเกี่ยวกับการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 8 การมีบทบัญญัติให้บุคคลได้รับเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงต้องมาแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองส่วนมากจะเป็นผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบนโยบาย การทำงานในภาพรวมอาจไม่ทราบข้อเท็จจริงทั้งหมด ดังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอาจจะให้ข้อมูลที่ชัดเจนและตรงต่อวัตถุประสงค์ที่คณะกรรมการต้องการได้ **(สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)**

(5) ควรกำหนดระยะเวลาให้มีความเหมาะสมในการทำหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทน **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)**

(6) ดังนั้น จึงควรกำหนดเนื้อหาของร่างในวรรคนี้เป็นในทำนองว่า ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ หากเห็นว่าเป็นการเพียงพอแล้วก็สามารถดำเนินการสอบสวนพิจารณาต่อไปได้ หากยังไม่เพียงพอจะเชิญบุคคลดังกล่าวมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่งก็ได้ นอกจากนี้ ควรให้สิทธิแก่บุคคลที่ถูกเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นสามารถมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการได้ด้วย **(การปราบปรามหลวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย)**

4 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามร่างมาตรา 10 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ย่อมมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ประกอบกับการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นนั้น เป็นไปตามการเชิญของคณะกรรมการ บุคคลที่มาจากกรณีมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง <ul style="list-style-type: none"> - เป็นสิทธิของบุคคลที่ถูกเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการที่สมควรได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางและไม่ทำให้กระบวนการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการเกิดเป็นภาระให้แก่ผู้ถูกเชิญมากเกินไปจนสมควร - แก้ไขให้สอดคล้องกับร่างใหม่ (เว็บไซต์) 	
<ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามร่างมาตรา 10 (<i>คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร</i>) 	
	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากการใช้อำนาจเรียกบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคสี่ ประกอบข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรพ.ศ. 2562 ข้อ 97 ได้กำหนดให้บุคคลผู้ถูกเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามหลักเกณฑ์ที่กรมบัญชีกลางกำหนด ซึ่งปรากฏตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุดที่ กค 0409/33300 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2548 เรื่อง ขอบทบทวนการเบิกจ่ายค่าพาหนะเดินทางผู้มาแถลงข้อเท็จจริงคณะกรรมการ ดังนั้น จึงอาจจะไม่จำเป็นต้องร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมารองรับ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<i>(คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร)</i>
<p>- เห็นพ้องด้วยกับการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เนื่องจากบุคคลดังกล่าวมีต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ</p> <p><i>(คณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- ตามร่างฯ มาตรา 10 ดังกล่าวยกข้อความจากมาตรา 10 ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 เพื่อเป็นการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อบุคคลดังกล่าวจะได้ให้ความร่วมมือมากขึ้น</p> <p><i>(คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- เห็นด้วยกับการให้บุคคลได้รับเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางมารัฐสภา ตามร่างมาตรา 10</p> <p><i>(คณะกรรมการการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- เห็นด้วย</p> <p><i>(คณะกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- ถ้าบุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการเป็นบุคคลภายนอกนั้น เห็นว่าการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีความเหมาะสม</p> <p><i>(คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	<p>- ถ้าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่เห็นด้วย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ที่จะต้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการอยู่แล้ว ประกอบกับสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการกรณีอยู่ต่างจังหวัดได้อยู่แล้ว</p> <p><i>(คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- เห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรา 10 เพราะเพื่อเป็นการตอบแทนให้แก่บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการที่เป็นประชาชนทั่วไปที่มีความรู้ความสามารถและสามารถช่วยงานคณะกรรมการได้ แต่ถ้าบุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการเป็นหน่วยงานราชการ ไม่ควรมีสวัสดิการได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เนื่องจากการปฏิบัติงานดังกล่าวของหน่วยงานราชการเป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานนั้น ๆ อีกทั้งหน่วยงานราชการสามารถเบิกจ่ายจากต้นสังกัดได้อยู่แล้ว <i>(คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- เห็นด้วยกับการปรับปรุงถ้อยคำโดยยังคงหลักการเดิม <i>(คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงแห่งรัฐ วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- การกำหนดให้บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามร่างมาตรา 10 ซึ่งเป็นหลักการเดิม มีความเหมาะสมและ โดยตัดถ้อยคำว่า “หรือมีคำสั่งเรียก” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับร่างมาตรา 9 <i>(คณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- การกำหนดให้บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามร่างมาตรา 10 ซึ่งเป็นหลักการเดิม มีความเหมาะสมและ โดยตัดถ้อยคำว่า “หรือมีคำสั่งเรียก” ออก เพราะตามร่างมาตรา 9 ได้ตัดถ้อยคำดังกล่าวแล้ว <i>(คณะกรรมการการแรงงาน วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- ในกรณีที่ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ต่อคณะกรรมการธิการ พ.ศ. 2554 จะสิ้นสภาพบังคับใช้ และเห็นควรกำหนดไว้ เพราะจะช่วยลดภาระ ค่าใช้จ่ายของบุคคลที่ต้องเดินทางมาให้ข้อมูลต่อ คณะกรรมการ <i>(คณะกรรมการธิการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- การกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้กับ บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ต่อคณะกรรมการ ตามร่างมาตรา 10 เพื่อลด ภาระและอำนวยความสะดวกกับผู้ที่มาแถลง ข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะภาค ประชาชนและภาคเอกชน ทั้งนี้ การกำหนด รายละเอียดอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางควร สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน <i>(คณะกรรมการ การศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- เนื่องจากมีหลักการทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน <i>(คณะกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และ การจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- การกำหนดให้บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิได้รับ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามร่างมาตรา 10 นั้น สำ วุฒิสภาเห็นด้วย <i>(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)</i></p>	
<p>- ร่างมาตรา 10 กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้มาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่าย ในการเดินทางตามระเบียบที่รัฐสภากำหนด ดังนั้น จึงเห็นด้วยกับร่างมาตราดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้บุคคล ที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อ คณะกรรมการ มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการ เดินทาง เนื่องจากบุคคลดังกล่าวต้องมีการใช้เวลา เตรียมข้อมูลข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ซึ่งอาจ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>กระทบกับเวลาการทำงานประจำ และจะต้องเสียเวลาในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการฯ จึงสมควรกำหนดให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามควรแก่กรณี เพื่อชดเชยเป็นค่าเดินทางค่าป่วยการให้บุคคลดังกล่าวที่ต้องเสียเวลาเสียค่าเดินทางมา (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ)</p>	
<p>- เป็นสิทธิของบุคคลที่ถูกเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการฯ ที่สมควรได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และไม่ทำให้กระบวนการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการฯ เกิดเป็นภาระให้แก่ผู้ที่ถูกเชิญมา มากเกินสมควร แต่อย่างไรก็ดีอัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินทางควรคำนึงถึงภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณที่รัฐจะต้องเสียไปกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางของบุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการฯ ด้วย (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- เห็นด้วยกับร่างมาตรานี้ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- การกำหนดหลักการตามร่างมาตรา 10 มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการปรับปรุงถ้อยคำในบทบัญญัติมาตรา 10 เดิม ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการฯ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยมีวัตถุประสงค์ในการตรากฎหมายเพื่อแก้ไขสาระสำคัญให้สอดคล้องกับมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยใช้คำว่า “สอบหาข้อเท็จจริง” แตกต่างจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 ซึ่งใช้คำว่า “การสอบสวน” และมาตรา 129 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยใช้คำว่า “อำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด” แทนคำว่า</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>“คำสั่งเรียก” ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 สาระสำคัญของร่างมาตรา 7 ร่างมาตรา 8 และร่างมาตรา 10 จึงเป็นการบัญญัติเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่มีสาระสำคัญเปลี่ยนแปลงไปจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับเดิม (<i>กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- ร่างมาตรา 10 มีความเหมาะสม เนื่องจากบุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงมีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้ในการเดินทาง ซึ่งบางกรณีอาจต้องเดินทางเป็นระยะทางไกลและมีค่าใช้จ่ายมาก หรืออาจเป็นบุคคลที่มีรายได้น้อย การกำหนดในเรื่องนี้จึงเหมาะสมแล้ว รวมทั้งเป็นการแบ่งเบาภาระของบุคคลดังกล่าว (<i>กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- เพราะในการไปแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการยอมนเกิดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าจัดทำเอกสาร นอกจากนั้นหากเป็นประชาชนอาจจะต้องมีการลางานซึ่งนายจ้างอาจไม่จ่ายค่าจ้างเพราะการลา นี้ อย่างไรก็ตาม สำหรับบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีเงินเดือนประจำการไปแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการตามมาตรา 129 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และสามารถใช้รถของหน่วยงานในการเดินทางได้ อาจกำหนดให้ไม่ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (<i>การประปานครหลวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- เนื่องจากจะได้ไม่เป็นภาระเกินควรแก่บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นนั้น (<i>การประปาส่วนภูมิภาค หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- มีความเห็นสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่นำเสนอ (<i>องค์การจัดการน้ำเสีย หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- การกำหนดให้บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามร่างมาตรา 10 นั้นเหมาะสม เพราะเป็นไปตามกฎหมายเดิม (<i>สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ</i>)</p>	
<p>- เห็นด้วยกับร่างมาตรา 10 นี้ (<i>สัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร</i>)</p>	

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) อัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางควรคำนึงถึงภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณที่รัฐต้องเสียไปกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางของบุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการด้วย (*เว็บไซด์*)

(2) มีข้อสังเกตว่า สิทธิในการได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการนั้นครอบคลุมถึงกรณีของบุคคลที่มาจากภาคเอกชนหรือไม่ นอกจากนี้การออกกฎหมายลำดับรองหรือระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางควรกำหนดให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันด้วย (*คณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร*)

(3) ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าบุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามระเบียบการเบิกจ่ายใด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันปัญหาในทางปฏิบัติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และต้องไม่ให้กระทบวงเงินที่คณะกรรมการได้รับการจัดสรร (*คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร*)

(4) แนวทางดังกล่าวอาจก่อให้เกิดเป็นภาระด้านงบประมาณ และอาจจะกระทบต่อวงเงินงบประมาณที่กรรมการแต่ละคณะได้รับจัดสรร ดังนั้น ถ้าจะดำเนินการตามร่างมาตรา 10 จึงควรพิจารณาในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดความเหมาะสมด้วย (*คณะกรรมการการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ สภาผู้แทนราษฎร*)

(5) ควรกำหนดระเบียบค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการให้ชัดเจน ทั้งนี้ ต้องไม่กระทบวงเงินงบประมาณของคณะกรรมการที่ได้รับจัดสรร (*คณะกรรมการการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร*)

(6) เห็นด้วยบางส่วน และขอเสนอแนะให้ผู้ได้รับมอบหมายตามร่างมาตรา 8 มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางด้วย (*คณะกรรมการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา*)

(7) มีข้อสังเกตว่า ควรมีการเพิ่มความเข้มงวดกวดขันให้ชัดเจนในตอนท้ายความว่า “เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบอื่นอยู่แล้ว” ด้วยหรือไม่ *(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)*

(8) ร่างมาตรา 10 ซึ่งกำหนดให้ผู้ที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญ มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนดด้วย เห็นว่า นอกจากสิทธิในการได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นแล้ว เพื่อให้การสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาของคณะกรรมการได้รับข้อมูลข้อเท็จจริงครบถ้วนรอบด้าน และเพื่อลดภาระกรณีเอกสารที่ต้องจัดส่งให้ตามหนังสือของคณะกรรมการนั้นมีจำนวนมาก เห็นควรเพิ่มสิทธิในการได้รับค่าใช้จ่ายในการจัดส่งเอกสารให้คณะกรรมการกรณีเอกสารมีจำนวนมากด้วย *(สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)*

(9) ปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการเป็นไปตามระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. 2554 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 หากมีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องมีการปรับปรุงระเบียบรัฐสภาดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ควรพิจารณาอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้เหมาะสมโดยอาจพิจารณาเทียบเคียงจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางของหน่วยราชการหรืออาจกำหนดให้เบิกจ่ายได้ตามจริงแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ เป็นต้น *(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)*

(10) การกำหนดให้บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามร่างมาตรา 10 ในกรณีบุคคลหรือประชาชนทั่วไปที่คณะกรรมการเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะต้องเสียสละทั้งทุนทรัพย์และเวลาในการทำงาน จึงเป็นเรื่องสมควรที่จะกำหนดให้มีสิทธิให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แต่กรณีข้าราชการถ้าเป็นข้าราชการที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาถือว่ามาปฏิบัติราชการปกติไม่จำเป็นต้องเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ส่วนข้าราชการที่อยู่ต่างจังหวัดถ้าต้องเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการก็สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากต้นสังกัดได้อยู่แล้ว *(สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)*

(11) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางควรกำหนดให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน *(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)*

(12) หากผู้มาชี้แจงต้องเดินทางมาไกลบางกรณีควรจัดให้มีการประชุมผ่านสื่อออนไลน์ได้โดยไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง *(สัณหาชนประธานคณะกรรมการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร)*

5. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัยให้แก่ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการการตามร่างมาตรา 11 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการคุ้มครองผู้ให้ถ้อยคำหรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร พยานหลักฐาน ให้สามารถให้ถ้อยคำได้อย่างอิสระ - เป็นการคุ้มครองช่วยให้บุคคลที่ให้ความช่วยเหลือในกระบวนการสอบหาข้อเท็จจริงสามารถเปิดเผยวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อกระบวนการได้อย่างครบถ้วน ไม่เกิดความกังวลว่าการกระทำดังกล่าวจะต้องรับผิด ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อกระบวนการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการที่จะได้ข้อมูลอย่างถูกต้องครบถ้วน - ให้ผู้ถูกเรียกกล่าวจะให้ข้อมูลจริง (เว็บไซต์) 	
<ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับการกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัยให้แก่ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการการตามร่างมาตรา 11 (<i>คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร</i>) 	
<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการการ รวมทั้งผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา ซึ่งได้กระทำโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย (<i>คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร</i>) 	
<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดให้แก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการการ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 129 วรรคเจ็ด ของรัฐธรรมนูญแห่ง 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดให้ เอกสิทธิ์คุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำหน้าที่และผู้ปฏิบัติ ตามคำเรียกตามมาตรา 129 ด้วย (คณะกรรมการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- ถ้อยคำดังกล่าวตามร่างมาตรา 7 มีความเหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เมื่อบุคคลได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตย่อมควรได้รับการคุ้มครอง (คณะกรรมการการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- ร่างมาตรา 7 ที่กำหนดข้อยกเว้นความผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญาและทางวินัย กรณีปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตนั้นมีความเหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เป็นหลักการที่ให้ความมั่นใจกับผู้ให้ความร่วมมือว่าจะไม่ต้องความรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัยจากการกระทำของตน ซึ่งตรงกับถ้อยคำเดิม ตามมาตรา 11 ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เห็นด้วยกับบทคุ้มครองเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการประจำคณะกรรมการผู้จัดทำ และเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามร่างมาตรา 11 (คณะกรรมการการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- เห็นด้วย (<i>คณะกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร</i>)</p>	
<p>- เนื่องจากเป็นหลักประกันให้กับ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ได้ว่าจะไม่ต้องรับผิดชอบจากการกระทำอันเนื่องจากการให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ (<i>คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร</i>)</p>	
<p>- ร่างมาตรา 11 มีความเหมาะสม เพราะจะทำให้ผู้ที่ให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการมีความเชื่อมั่นและกล้าที่จะให้ข้อมูลตามความเป็นจริง โดยจะทำให้การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายที่ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย หากการให้ถ้อยคำหรือการส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นได้กระทำไปโดยสุจริต (<i>คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา</i>)</p>	
<p>- เห็นด้วยในหลักการเพราะยังคงหลักการเดิมไว้แต่ควรต้องปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วย เช่น ตัดคำว่า “วัตถุ” และ “หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง” ออกด้วย (<i>คณะกรรมการการทหาร และความมั่นคงแห่งรัฐ วุฒิสภา</i>)</p>	
<p>- การกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย ให้แก่ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ ตามร่างมาตรา 11 ซึ่งเป็นหลักการเดิม มีความเหมาะสมแล้ว (<i>คณะกรรมการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา</i>)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย ให้แก่ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการธิการ ตามร่างมาตรา 11 ซึ่งเป็นหลักการเดิม มีความเหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการธิการการแรงงาน วุฒิสภา)</p>	
<p>- เพื่อให้เอกสิทธิ์คุ้มครองผู้ที่มาให้ข้อมูลกับคณะกรรมการธิการ หรือคณะอนุกรรมการ (คณะกรรมการธิการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา)</p>	
<p>- การกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย ให้แก่ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการธิการตามร่างมาตรา 11 ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 129 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อให้เอกสิทธิ์คุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำความหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติตามอำนาจเรียกให้ไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย มีความเหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการธิการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)</p>	
<p>- เนื่องจากมีหลักการทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และได้มีการเพิ่มการอ้างอิงถึงการดำเนินการตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภาด้วย ทำให้ครอบคลุมทุกสภา (คณะกรรมการธิการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา)</p>	
<p>- การกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย ให้แก่ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการธิการ ตามร่างมาตรา 11 นั้นเห็นพ้องด้วยเนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>วรรคเจ็ด ที่บัญญัติไว้ว่า “เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 124 ให้คุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำความผิด และผู้ปฏิบัติตามคำเรียกตามมาตรานี้ด้วย” และ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 124 วรรคสี่ ที่บัญญัติไว้ว่า “เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ใน มาตรานี้ ย่อมคุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์และผู้โฆษณา รายงานการประชุมตามข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา แล้วแต่กรณี และคุ้มครองไปถึง บุคคลซึ่งประธานในที่ประชุมอนุญาตให้แถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม ตลอดจน ผู้ดำเนินการถ่ายทอดการประชุมสภาทาง วิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์หรือทางอื่นใด ซึ่งได้รับอนุญาตจากประธานแห่งสภานั้นด้วย โดยอนุโลม” <i>(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)</i></p>	
<p>- ร่างมาตรา 11 กำหนดเอกสิทธิ์ของผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำ และเผยแพร่รายงานการประชุม โดยไม่ต้องรับผิดชอบ ทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย ดังนั้น จึงเห็น ด้วยกับร่างมาตรานี้ที่กำหนดข้อยกเว้นความรับผิด ทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัยแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ เนื่องจากการให้ ถ้อยคำหรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐาน อื่นที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ เป็นประโยชน์ต่อ คณะกรรมการที่จะได้ดำเนินการต่อไป ฉะนั้น บุคคลที่มาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือ พยานหลักฐานอื่นภายในขอบเขตวัตถุประสงค์หรือ ประเด็นข้อซักถามของคณะกรรมการ จึงไม่สมควร ที่จะต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย เพราะหากกำหนดให้ต้องรับผิดชอบก็จะมีบุคคลใด ก้มาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือ พยานหลักฐานอื่น ซึ่งร่างมาตราดังกล่าวจึงเสมือน เป็นหลักประกันอย่างหนึ่งที่บุคคลนั้นไม่ต้องรับผิด</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
(สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ)	
<p>- การกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดทั้งทางแพ่งทางอาญาหรือทางวินัยให้แก่ผู้ให้ถ้อยคำหรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ ตามร่างมาตรา 11 ถือว่าเป็นข้อยกเว้นความรับผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญาหรือทางวินัยของผู้ให้ถ้อยคำ ส่งมอบวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐาน รวมถึงผู้จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมซึ่งได้กระทำโดยสุจริต ถือตามหลักสุจริตย่อมต้องได้รับความคุ้มครองในฐานะเจ้าพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต และไม่มีเจตนาให้เกิดผลร้ายกับบุคคลใด (สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)</p>	
<p>- เป็นการคุ้มครองช่วยให้บุคคลที่ให้ความช่วยเหลือในกระบวนการสอบหาข้อเท็จจริงสามารถเปิดเผยวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อกระบวนการได้อย่างครบถ้วน ไม่เกิดความกังวลว่าการกระทำดังกล่าวจะต้องรับผิด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการที่จะได้ข้อมูลอย่างถูกต้องครบถ้วน (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- มีความเห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรานี้ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- เห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรา 12 เนื่องจากหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาของคณะกรรมการ ซึ่งมีใช้การกระทำที่กระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>สงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือผลกระทบต่อส่วนรวม ดังนั้น มาตรการลงโทษสำหรับความผิดที่กำหนดให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมโดยมิได้กำหนดโทษทางอาญา จึงมีความเหมาะสมแล้วและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายตามมาตรา 21 (8) แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 ซึ่งในกรณีเดียวกันตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 มาตรา 12 กำหนดโทษทางอาญาไว้ โดยมีระวางโทษจำคุกหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ (<i>กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- เพราะจะเป็นการคุ้มครองบุคคลผู้สุจริตที่ไปให้ถ้อยคำหรือเอกสารหลักฐานต่าง ๆ แก่คณะกรรมการสิทธิการมิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกฟ้องดำเนินคดีเพื่อปิดปากจากกลุ่มบุคคลฝ่ายที่เสียประโยชน์ยังเป็นการส่งเสริมกระบวนการตรวจสอบของรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้การ มาตรา 129 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เกิดผลสัมฤทธิ์ (<i>การปราบปรามคหลวงหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- เนื่องจากการกำหนดข้อยกเว้นตามร่างมาตรา 11 นี้ จะเป็นบทบัญญัติสำคัญที่จะทำให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ (<i>การปราบปรามส่วนภูมิภาค หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	
<p>- มีความเห็นสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่นำเสนอ (<i>องค์การจัดการน้ำเสีย หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบทั้งทางแพ่งทางอาญาหรือทางวินัยให้แก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการธิการ ตามร่างมาตรา 11 นั้นเหมาะสม เพราะเป็นไปตามกฎหมายเดิม (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)</p>	
<p>- เห็นด้วยกับร่างมาตรา 11 นี้ (สัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการธิการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ)</p>	

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) มีความเห็นเพิ่มเติมว่า หากเป็นการส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการโดยไม่สุจริต ควรมีมาตรการลงโทษไว้ด้วย เช่นเดียวกับร่างมาตรา 12 ตอนท้าย ที่กำหนดว่า “ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ” **(คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร)**

(2) เห็นด้วยบางส่วน และขอเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้นเป็น “ผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบ เอกสาร ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พยานวัตถุ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง” **(คณะกรรมการการพัฒนากิจการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา)**

(3) มีข้อสังเกตว่า มาตรา 11 คຸ້ມครองเอกสิทธิ์เฉพาะผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภาเท่านั้น แต่ยังไม่ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ที่จัดทำบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ซึ่งสมควรที่จะได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองตามมาตรา 11 เช่นเดียวกัน **(คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)**

(4) มีข้อสังเกตว่า ตามหนังสือความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หน้า 224 ได้ระบุความมุ่งหมายของมาตรา 129 วรรคสี่ ไว้ในข้อ 4 วรรคสอง ว่า “...คณะกรรมการไม่มีอำนาจในการเรียกวัตถุอื่นใดที่ไม่ใช่เอกสาร หรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เพื่อมาสอบหาข้อเท็จจริง เนื่องจากคณะกรรมการไม่มีอำนาจในการสอบสวนคดีอาญา” จึงมีข้อสังเกตว่า กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา 11 กำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบหรือให้เอกสิทธิ์ดังกล่าวแก่ผู้ส่งมอบ “วัตถุ” หรือพยานหลักฐานอื่นต่อคณะกรรมการ นอกจากการให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือไม่ **(สำนักงานเลขาธิการ วุฒิสภา)**

6 ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้กรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 12 หรือไม่อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- มาตรฐานทางจริยธรรม เป็นหลักเกณฑ์การประพฤติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำคัญ และการเป็นผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ถือได้ว่ามีความรุนแรงถึงขนาดถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ ดังนั้น การเพิ่มข้อกำหนดในส่วนนี้ย่อมสามารถป้องปรามมิให้กรรมการกระทำการอันใดที่ส่อไปในทางไม่สุจริตที่เป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบได้ <i>(เว็บไซต์)</i></p>	<p>- จะเป็นเหตุให้เอาผิดต่อพรรคการเมืองที่สังกัดได้ ควรกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญาอย่างเต็ม <i>(เว็บไซต์)</i></p>
<p>- พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับการกำหนดให้คณะกรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 12 <i>(คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- การกำหนดให้กรรมการได้มีการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการให้ความเป็นธรรมและคุ้มครองบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเพื่อให้กรรมการพึงระมัดระวังการใช้อำนาจเรียกตามร่างพระราชบัญญัตินี้และตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างเหมาะสม <i>(คณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สิน ความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	
<p>- เห็นด้วยกับร่างมาตรา 12 <i>(คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- เห็นด้วยกับร่างมาตรา 12 (คณะกรรมการธิการการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เห็นด้วยกับร่างมาตรา 12 (คณะกรรมการธิการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เป็นการเปลี่ยนแปลงจากหลักการเดิมที่เคยบัญญัติให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญา และมีโทษจำคุกหรือปรับ เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมแทน (คณะกรรมการธิการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เห็นด้วย ซึ่งการกำหนดโทษกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมจะสามารถนำมาใช้ได้จริงหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการใช้อำนาจในทางมิชอบ (คณะกรรมการธิการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เพราะเป็นการกำหนดโทษทางมาตรฐานจริยธรรม ไม่ใช่โทษทางอาญา ซึ่งเป็นโทษที่รุนแรงเกินสมควรไม่สอดคล้องกับหลักความได้สัดส่วน (คณะกรรมการธิการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต จึงควรมีมาตรการมาควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจดังกล่าว คือ มาตรฐานทางจริยธรรม (คณะกรรมการธิการการกีฬา วุฒิสภา)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>- การเปลี่ยนแปลง “โทษทางอาญา” เป็น “การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม” ในกรณีที่กรรมการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพราะการกำหนดโทษทางอาญาไว้ตามเดิมนั้นย่อมเป็นการป้องกันมิให้กรรมการใช้อำนาจจนเกินสมควร (<i>คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงแห่งรัฐ วุฒิสภา</i>)</p>
	<p>- การกำหนดให้กรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้ถือว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามร่างมาตรา 12 เพราะเป็นความผิดต่อหน้าที่ซึ่งกระทำโดยทุจริต ซึ่งต้องมีเจตนาพิเศษถือเป็นความผิดร้ายแรงสมควรมีการกำหนดโทษทางอาญาตามมาตรา 77วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (<i>คณะกรรมการการแรงงาน วุฒิสภา</i>)</p>
<p>- เพราะสอดคล้องกับข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการ พ.ศ. 2563 และข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. 2563 (<i>คณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา</i>)</p>	
<p>- หลักการของร่างมาตรา 12 มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากมีการยกเลิกโทษทางอาญาซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 ที่กำหนดให้การจัดทำร่างกฎหมาย หน่วยงานของรัฐพึงกำหนดโทษทางอาญาในกฎหมายเฉพาะความผิดร้ายแรง และจะต้องไม่มีกรณีอื่นใดเพื่อให้บังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ</p> <p>โดยร่างมาตรา 12 เปลี่ยนจากโทษทางอาญาเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติทางจริยธรรม มีความเหมาะสม เพื่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้อำนาจ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เรียกของคณะกรรมการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มีสิทธิได้รับความเป็นธรรม และกรรมการควรมีความระมัดระวังในการใช้อำนาจตามร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกฯ มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามควรมีการใช้บทลงโทษนี้ด้วยความระมัดระวัง เนื่องจากการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมร้ายแรง มีบทลงโทษที่รุนแรง ซึ่งอาจจะถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการเมือง ซึ่งการควบคุมในเรื่องดังกล่าวกระทำได้ยาก</p> <p><i>(คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)</i></p>	
	<p>- ตามพระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยว่า บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวบางมาตรามีเนื้อหาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น เนื้อหาในส่วนที่ขัดหรือแย้งซึ่งเป็นเรื่องของการกำหนดบทลงโทษทางอาญา ที่บัญญัติไว้ได้ เพราะได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 135 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่บัญญัติให้อำนาจไว้โดยเฉพาะว่า “และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ” แต่ครั้งต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ บทบัญญัติมาตรา 129 วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญ แม้จะเป็นเรื่องเดียวกัน คือ อำนาจของคณะกรรมการ แต่มีสาระสำคัญที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงที่สำคัญประเด็น คือ 1) เปลี่ยนอำนาจการออก “คำสั่งเรียก” เหลือเป็นเพียงให้ “อำนาจเรียก” เท่านั้น 2) ตัดสาระสำคัญที่กำหนดให้การเรียกนั้น “มีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ” ออก ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีเจตนารมณ์ต้องการให้เป็นเพียงการขอความร่วมมือแทนการใช้อำนาจออกคำสั่งบังคับและให้มีโทษตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นโทษประเภทใดก็ตาม</p> <p>ดังนั้น เมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 วรรคสี่ ไม่ได้ให้อำนาจที่จะกำหนดสภาพบังคับไว้ด้วย เพราะได้ตัดหลักการนี้ออกโดยชัดเจนแล้ว กรณีจะเพิ่มสภาพบังคับ ไม่ว่าจะเป็นโทษทางวินัย หรือ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>โทษทางจริยธรรม ก็ตาม จึงไม่น่าจะกระทำได้ เพราะเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญโดยชัดแจ้ง ด้วยเหตุนี้ จึงไม่เห็นพ้องด้วยที่จะให้มีการกำหนดโทษไม่ว่าในกรณีใดเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(คณะกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา)</p>
<p>- หลักการกับการกำหนดให้กรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 12 นั้นเห็นพ้องด้วย เพราะสอดคล้องกับหลักกฎหมายทั่วไปที่บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับต่าง ๆ โดยมีบทบัญญัติให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายแต่ละฉบับ รหากปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จะมีโทษตามที่บัญญัติไว้ (สำนักงานเลขาธิการ วุฒิสภา)</p>	
<p>- การกำหนดให้กรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 12 จะเห็นได้ว่า ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการนั้น จะต้องเป็นผู้มีทักษะความรู้ความสามารถและความชำนาญมากกว่าบุคคลทั่วไป ดังนั้น จึงต้องมีความรับผิดชอบที่มากกว่าหากมีการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเกิดขึ้น จึงเหมาะสมที่จะมีบทลงโทษดังกล่าว (สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)</p>	
	<p>- ร่างมาตรา 12 เป็นบทบัญญัติที่ตัดโทษทางอาญาของการกระทำความผิดของคณะกรรมการออก เสมือนเป็นการร่างกฎหมายยกเว้นความผิดให้แก่ตนเอง ซึ่งบทบัญญัติเดิมเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะจะเป็นบทบัญญัติที่เตือนมิให้คณะกรรมการใช้อำนาจหน้าที่กระทำผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้ ส่วนการเพิ่มเติมโดยให้นำเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรม</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>มาบังคับใช้แทนโทษทางอาญาจะไม่เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะบทลงโทษตามมาตรฐานทางจริยธรรมก็คือพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา และให้เพิกถอนสิทธิรับสมัครเลือกตั้งหรือสิทธิเลือกตั้งเท่านั้น ยังเป็นบทลงโทษที่เบากว่าโทษทางอาญาเสียอีก (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)</p>
<p>- มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำคัญ และการตกเป็นผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ถือได้ว่ามีความรุนแรงถึงขนาดถูกถอดถอนจากตำแหน่งได้ ดังนั้น การเพิ่มบทบัญญัติในส่วนนี้ย่อมสามารถป้องปรามมิให้กระทำการกระทำการอันใดที่ส่อไปในทางไม่สุจริต ที่เป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบได้ (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย)</p>	
	<p>- เห็นว่า ยังไม่มีความจำเป็นในการเพิ่มลักษณะโทษหรือความผิดของกรรมาธิการตามร่างมาตรา 12 เนื่องจากคณะกรรมการเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากฝ่ายนิติบัญญัติเพื่อเป็นกลไกสนับสนุนการทำหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยอาจแต่งตั้งจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือบุคคลภายนอกที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่สภามอบหมาย ซึ่งมีทั้งกรณีที่เป็นลักษณะประจำ และมีลักษณะเป็นการเฉพาะกิจ สำหรับมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานอันมีลักษณะเป็นการส่งเสริม โดยมาตรฐานทางจริยธรรมของกรรมาธิการได้ปรากฏในข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการ พ.ศ. 2563 ซึ่งได้กำหนดจริยธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและกรรมาธิการ และกลไกการส่งเสริมและควบคุมให้เป็นไปตามจริยธรรม โดยกำหนดให้มี</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>คณะกรรมการจริยธรรมสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการจริยธรรมวุฒิสภา ทำหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับจริยธรรมของสมาชิกและกรรมการ รวมทั้งได้มีการกำหนดโทษไว้ด้วยแล้ว ประกอบกับการทำหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นการมุ่งเน้นของสนับสนุนภารกิจในการร่างกฎหมาย การติดตามตรวจสอบและการควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหารโดยการรายงานต่อฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งมีได้มีหน้าที่และอำนาจในการตัดสินหรือวินิจฉัยเรื่องใดเป็นการเฉพาะ หากเห็นว่าการดำเนินการของกรรมการมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมเรื่องใด สามารถใช้กลไกตามข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. 2563 และข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของวุฒิสภาและกรรมการ พ.ศ. 2563 ได้ และหากเห็นว่ากรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต สามารถใช้กลไกการรายงานต่อสภาซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการได้ (สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)</p>
	<p>- ไม่เห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรานี้ โดยควรกำหนดให้มีโทษจำคุกและโทษปรับเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)</p>
<p>- เห็นพ้องด้วยกับการกำหนดหลักการที่กำหนดให้กรรมการต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามร่างมาตรา 12 โดยหลัก “ตามมาตรา 77 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงได้มี</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>คำสั่งที่ 2/2559 แต่งตั้งคณะกรรมการการดำเนินการศึกษาและปรับปรุงกฎหมายเพื่อป้องกันมิให้มีการใช้ประโยชน์จากโทษอาญาตามกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยคณะกรรมการฯ ได้จัดทำข้อเสนอหลักเกณฑ์การกำหนดโทษอาญาสำหรับกฎหมายที่จะตราขึ้นในอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 77 ดังกล่าว ซึ่งมีสาระสำคัญ 3 ประการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) เป็นการกระทำที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรงและมีผลกระทบต่อส่วนรวม 2) เป็นกรณีที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลหรือมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้ 3) ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือที่มีโทษจำคุกและเปรียบเทียบปรับทำให้คดีอาญาระงับได้ หากโดยสภาพแล้วไม่ใช่ความผิดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีอย่างร้ายแรง สมควรใช้โทษปรับทางปกครองแทนหรือวิธีการอื่นแทนค่าปรับ” <p>เมื่อพิจารณาสาระสำคัญของร่างมาตรา 12 และสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วเป็นเพียงการกำหนดโทษของกรรมาธิการที่ละเว้นหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเรียกเอกสารจากเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเท่านั้น ไม่ใช่การกระทำความผิดที่มีความร้ายแรงหรือเป็นภัยอันตรายอันส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของคนในสังคม จึงสามารถใช้มาตรฐานลงโทษอื่นแทนการบังคับโทษทางอาญาได้</p> <p>นอกจากนี้ การกำหนดความผิดของกรรมาธิการโดยใช้คำว่า “ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต” ถ้อยคำดังกล่าวเป็นถ้อยคำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ดังนั้น เมื่อโทษของการฝ่าฝืนกฎหมาย</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ฉบับนี้เป็นเพียงการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมเท่านั้น ฐานความผิดตามร่างมาตรา 12 จึงไม่ควรกำหนดให้มีลักษณะเช่นเดียวกับถ้อยคำตามประมวลกฎหมายอาญา โดยอาจเทียบเคียงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420 เรื่องการกระทำละเมิด ที่บทบัญญัติของกฎหมายจะใช้คำว่า ผู้ใด “จงใจ” หรือ “ประมาทเลินเล่อ” แตกต่างจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 49 ที่ใช้คำว่า “เจตนา” เป็นต้น (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- เพราะการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหรือใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งโดยมิชอบย่อมนถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายทั้งตามประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 นอกจากนั้น ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ยังกำหนดให้ความซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมไว้แล้วด้วย (การประปานครหลวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย)</p>	
	<p>- ไม่เห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรา 12 นี้ โดยควรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติเดิมเพื่อให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ย่อมเป็นการเหมาะสมกว่า (องค์การจัดการน้ำเสีย หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย)</p>
<p>- เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมาย และให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญามีโทษเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบไว้แล้ว (การประปาส่วนภูมิภาค หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัด กระทรวงมหาดไทย)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยกับร่างมาตรา 12 นี้ <i>(สัมภาษณ์ ประธานคณะกรรมการการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร)</i>	

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) การแก้ไขบทกำหนดโทษทางอาญาให้เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมตามร่างมาตรา 12 นั้น ควรพิจารณาว่ามีกฎหมายอื่น ๆ กำหนดการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของคณะกรรมการเป็นความผิดด้วยหรือไม่ เนื่องจากการกระทำดังกล่าวถือเป็นการละเมิดต่อบุคคลอื่น จึงควรพิจารณาการกำหนดโทษอย่างเหมาะสม *(เว็บไซต์)*

(2) ข้อสังเกตว่า หากพบว่ากรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต กรรมการย่อมมีความผิดตามข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. 2563 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว แม้จะไม่มีพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ขึ้นมาใช้บังคับ ซึ่งการร่างพระราชบัญญัตินี้ ขึ้นมาใช้บังคับย่อมทำให้กรรมการจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายฉบับเพิ่มขึ้น เพราะร่างมาตรา 12 กำหนดว่าหากกรรมการผู้ใดกระทำการตามที่กล่าวมาข้างต้นให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม *(คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร)*

(4) เห็นด้วยบางส่วน *(คณะกรรมการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา)*

(5) ร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติเพื่อให้คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำ และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ ดังนั้น หากปรากฏว่ากรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต ควรมีการกำหนดโทษทางอาญา ตามมาตรา 77 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ *(คณะกรรมการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา)*

(6) ตามร่างมาตรา 12 กำหนดว่า “กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม” แสดงให้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ไม่ประสงค์ให้การกระทำผิดของกรรมการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นโทษทางอาญา ซึ่งแตกต่างไปจากมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ที่กำหนดว่า “กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ" จึงมีข้อสังเกตว่า คำว่า "...ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต..." เป็นถ้อยคำที่มีความหมายนัยเดียวกับมาตรา 157 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ประกอบกับการที่คณะกรรมการ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อประกอบการพิจารณานั้น หากกรรมาธิการใช้อำนาจในเรื่องดังกล่าวเกินขอบอำนาจหรือเพิกถอนแก่ผู้หนึ่งผู้ใด จึงสมควรจะได้รับโทษทางอาญา ดังนั้น เห็นควรกำหนดโทษตามร่างมาตรา 12 เป็นโทษทางอาญาเช่นเดิม (*สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ*)

(7) ร่างมาตรา 12 กำหนดความผิดสำหรับกรรมาธิการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม จึงเห็นว่าเป็นบทบัญญัติที่มีการกระทำความผิดเช่นเดียวกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 172 จึงเห็นควรกำหนดให้มีโทษตามหลักการเดิมตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. 2554 (*สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ*)

7. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีซึ่งไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 6 ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 13 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการกำหนดมาตรการเชิงบังคับที่เหมาะสมแล้ว - รัฐมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดของกระทรวง มีอำนาจในการสั่งการเจ้าหน้าที่ภายในสังกัดของตน การไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นต่อการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ย่อมถือได้ว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 กำหนด และถือว่าผิดประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2564 ข้อ 4 (5) ที่กำหนดให้ข้าราชการการเมืองต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ - เพื่อให้การเรียกร้องข้อมูลทำได้จริง <p>(เว็บไซต์)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>- เห็นว่าไม่ควรกำหนดให้ถือว่านายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ไม่สั่งการเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม เนื่องจากนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นองค์กรฝ่ายบริหาร มีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญประการหนึ่งในการควบคุมและรับผิดชอบการใช้อำนาจบริหาร โดยมีฝ่ายนิติบัญญัติทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ซึ่งกรรมาธิการเป็นอีกหนึ่งกลไกในการสนับสนุนฝ่ายนิติบัญญัติเพื่อดำเนินการดังกล่าว สำหรับการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริงส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการเป็นการกำหนดให้มีการร่วมมือกันระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร นอกเหนือจากการตรวจสอบผ่านคณะกรรมการแล้ว ฝ่ายนิติบัญญัติยังสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหารผ่านกลไกอื่น ๆ เช่น ตั้งกระทู้ถาม การเปิดอภิปราย เป็นต้น อีกทั้งความในวรรคแรกของร่างมาตรา 13 ได้กำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา โดยให้แถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภาไว้แล้ว <i>(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)</i></p>
<p>- เห็นด้วยในหลักการ <i>(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)</i></p>	
<p>- กรณีนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดตนเองให้ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกฯ โดยมีการกำหนดว่าให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมนั้นเห็นด้วยกับหลักการเบื้องต้น แต่ถือว่ยังเป็นบทบัญญัติที่ยังไม่มีความชัดเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นการผูกโยงกับเรื่องมาตรฐานจริยธรรม <i>(คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนสภาผู้แทนราษฎร)</i></p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>- เนื่องจากมีมาตรการในการควบคุมตรวจสอบ นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีที่ไม่สั่งการให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ อยู่แล้ว ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคห้า กำหนดให้ เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการ ที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา ที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือ ในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดง ความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก โดยหาก นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ ของรัฐในสังกัดดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ย่อมเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งการ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ เข้าข่ายเป็นการ กระทำที่ฝ่าฝืนต่อประมวลจริยธรรมของข้าราชการ การเมือง พ.ศ. 2564 ข้อ 4 (5) ซึ่งกำหนดว่า ข้าราชการการเมืองต้องดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี ในการรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยทุกประการ</p> <p>นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ยังกำหนดมาตรการในการ ควบคุมตรวจสอบคณะรัฐมนตรีโดยรัฐสภา ด้วย การตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ใน เรื่องใดที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่โดยจะถามเป็น หนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มาตรา 150 ประกอบกับ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 144 และยังสามารถเปิดอภิปรายทั่วไปตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 151 หรือมาตรา 152 ประกอบกับข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎรพ.ศ. 2560 ข้อ 175 หรือข้อ 179 ซึ่งเป็นวิธีการในการควบคุมตรวจสอบ คณะรัฐมนตรีอีกวิธีการหนึ่ง</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ดังที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าสามารถใช้มาตรการควบคุมตรวจสอบนายกรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรีได้ตามรัฐธรรมนูญโดยใช้กระบวนการทางการเมือง และการบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติเพื่อกำหนดรายละเอียดในทางปฏิบัติอีกแต่อย่างใด</p> <p>(คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร)</p>
<p>- เห็นด้วยกับการกำหนดหลักการตามร่างมาตรา 13 นี้ (คณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เห็นด้วยกับร่างมาตรา 13 (คณะกรรมการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เป็นหลักการที่ดีตามหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลระหว่างองค์การบริการและองค์กรนิติบัญญัติ เป็นมาตรการกำหนดหน้าที่ฝ่ายบริหารคือนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด หรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามร่างมาตรา 6</p> <p>(คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เห็นด้วย (คณะกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร)</p>	
<p>- เพราะถือเป็นความรับผิดชอบต่อกระบวนการนิติบัญญัติของรัฐสภา ซึ่งฝ่ายบริหารในฐานะผู้ใช้อำนาจหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน กำกับดูแลการบริหารราชการประจำของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ และเป็นการกำหนดโทษตามมาตรฐานทางจริยธรรม ไม่ใช่โทษในทางอาญา ซึ่งเป็นโทษที่รุนแรงเกินสมควร</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ไม่สอดคล้องกับหลักความได้สัดส่วน (<i>คณะกรรมการธิการ การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร</i>)</p>	
<p>- ร่างมาตรา 13 มีความเหมาะสม เนื่องจาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 วรรคห้า บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการบรรลุผลสำเร็จ และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจาก รัฐมนตรีถือว่าเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของข้าราชการ ที่อยู่ในสังกัดหรือในกำกับดูแลของตนซึ่งกรณีนี้เป็นไปตามหลักการตรวจสอบถ่วงดุลและควบคุมการบริหาร ราชการแผ่นดิน (<i>คณะกรรมการธิการการกีฬา วุฒิสภา</i>)</p>	
	<p>- การเพิ่มเติมร่างมาตรา 13 ไม่เห็นด้วย โดยมี เหตุผล 2 ประการ คือ 1) รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 ได้กำหนดเป็น มาตราการเชิงบังคับอยู่แล้ว โดยกำหนดให้รัฐมนตรีที่ รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหา ข้อเท็จจริงหรือศึกษามีหน้าที่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ ของรัฐในสังกัดไปให้ข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารหรือ แสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ถ้าไม่ส่งยอมต้องรับผิดชอบโดยตรงต่อรัฐสภาอยู่แล้ว และ 2) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดหน้าที่ให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการ ไม่ได้ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่สั่งการด้วย (<i>คณะกรรมการธิการการทหารและความมั่นคง แห่งรัฐ วุฒิสภา</i>)</p>
<p>- การกำหนดให้นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ซึ่งไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตาม ร่างมาตรา 6 ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตราฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 13 เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี (<i>คณะกรรมการธิการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา</i>)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การกำหนดให้นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ซึ่งไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตาม ร่างมาตรา 6 ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 13 เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี ตามมาตรา 76 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย <i>(คณะกรรมการการแรงงาน วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- เนื่องจากเป็นกรณีที่สุดคล้องกับประมวล จริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2564 <i>(คณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา)</i></p>	
<p>- หลักการของมาตรา 13 เป็นหลักการใหม่ที่แตกต่างไปจากพระราชบัญญัติฉบับเดิม คือ มีการกำหนดโทษให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 6 ต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา คือ จะต้องแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภาและหากการไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือ แสดงความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม คณะกรรมการเห็นว่าการแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภา เป็นการใช้มาตรการทางรัฐสภาในการตรวจสอบและควบคุมฝ่ายบริหาร เป็นมาตรการที่มีความเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามควรมีการกำหนดรายละเอียดของการดำเนินการไว้ด้วย หรือ อาจจะไปกำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา เพื่อให้มีความชัดเจน นอกจากนี้ กรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีฝ่าฝืนอำนาจเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนั้นบทลงโทษดังกล่าวควรมีการใช้ด้วยความระมัดระวัง เนื่องจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในลักษณะร้ายแรง มีบทลงโทษที่รุนแรง รัฐธรรมนูญกำหนดกรอบไว้อย่างกว้าง มี</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ลักษณะของความเป็นนามธรรม ซึ่งอาจจะถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการเมือง ซึ่งการควบคุมในเรื่องดังกล่าวกระทำได้ยาก (<i>คณะกรรมการธิการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา</i>)</p>	
	<p>- ไม่เห็นพ้องด้วย โดยมีเหตุผลทำนองเดียวกับประเด็นคำถามข้อ 6 (<i>คณะกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา</i>)</p>
<p>- ร่างมาตรา 13 กำหนดมาตรการบังคับในการดำเนินการตามหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีให้ต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ หากฝ่าฝืนไม่สั่งการ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นต้องรับผิดชอบ ต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี โดยแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภา และกรณีไม่สั่งการโดยไม่มีเหตุอันควรให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ดังนั้น จึงเห็นด้วยกับร่างมาตรานี้ที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ซึ่งไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 6 ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม เพราะการให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการเป็นสิ่งสำคัญและจะเป็นประโยชน์ในการสนับสนุนการดำเนินการของกรรมการในการสอบหาข้อเท็จจริงตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ หากไม่สั่งการการดำเนินการดังกล่าวก็จะไม่บรรลุผล แต่หากกำหนดให้มีโทษทางอาญาก็จะเป็นการรุนแรงเกินไป (<i>สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</i>)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>- เพราะการกำหนดให้บุคคลต้องรับผิดชอบเพราะการฝ่าฝืนข้อกำหนดหรือกฎหมายใดควรจะต้องเกิดจากการกระทำที่จงใจหรือเจตนาเพื่อให้เกิดผลร้ายขึ้นหรือจงใจหรือเจตนาฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง แต่ในกรณีนี้กำหนดไว้แต่เพียงว่าไม่สั่งการโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งไม่ชัดเจนว่าเกิดจากการกระทำที่จงใจหรือเจตนาหรือไม่ อีกทั้ง คำว่า “ไม่มีเหตุอันสมควร” ก็ไม่ชัดเจนในการตีความของแต่ละบุคคล (<i>การประสานครหลวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย</i>)</p>
<p>- การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามร่างมาตรา 6 ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 13 ถือเป็นเรื่องที่ดีที่จะทำให้เกิดการกำกับและติดตามเป็นลำดับขั้นตั้งแต่ระดับผู้บริหารจนถึงระดับผู้ปฏิบัติ (<i>สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</i>)</p>	
<p>- รัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของกระทรวง มีอำนาจในการสั่งการเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ส่งข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นต่อการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการการ ย่อมถือได้ว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 การกำหนดและถือว่าผิดประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2564 ข้อ 4 (5) ที่กำหนดให้ข้าราชการการเมือง ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ (<i>กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย</i>)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- มีความเห็นพ้องด้วยกับร่างมาตรานี้ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- มีความเห็นพ้องด้วยกับสาระสำคัญของร่างมาตรา 13 (กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- มาตรา 13 มีความเหมาะสม เนื่องจากตามร่างมาตรา 6 วรรคสาม กำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นผู้สั่งการให้บุคคลในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ดังนั้น หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามควรมีมาตรการลงโทษโดยถือว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นการกำหนดมาตรฐานเดียวกับร่างมาตรา 12 ในส่วนของการกำหนดมาตรการลงโทษกรรมการที่ปฏิบัติหรือลพเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายตามร่างพระราชบัญญัติรวมทั้งร่างมาตรา 13 เป็นการกำหนดมาตราเพิ่มขึ้นจากพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 เพื่อให้เนื้อหากฎหมายมีความสอดคล้องและสมบูรณ์กับร่างพระราชบัญญัตินี้ (กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย)</p>	
<p>- เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือกำกับให้ข้อเท็จจริงส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ฉะนั้น การกำหนดมาตรการบังคับดังกล่าวจะส่งผลให้การใช้บังคับร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ (การประปาส่วนภูมิภาค หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยกับร่างมาตรา 13 นี้ <i>(สัมภาษณ์ ประธานคณะกรรมการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร)</i>	

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) มีข้อสังเกตว่า การที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ซึ่งไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามร่างมาตรา 13 จะมีลักษณะและสภาพบังคับตามมาตรฐานจริยธรรมอย่างไร *(คณะกรรมการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)*

(2) ตามร่างมาตรา 13 ที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีซึ่งไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามร่างมาตรา 6 ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนั้นยังไม่เพียงพอ จึงเสนอให้ให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี จงใจไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และอาจถูกนำเสนอให้มีการตรวจสอบคุณสมบัติ นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีต่อไป *(คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร)*

(3) รัฐธรรมนูญ มาตรา 129 วรรคห้า กำหนดไว้ว่า “ให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ ในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด หรือกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ” และประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2564 ข้อ 8 กำหนดให้ข้าราชการการเมืองต้องปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

1) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานที่มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

2) ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชนเป็นสำคัญ

3) อุทิศเวลาแก่ทางราชการ ไม่เบียดบังเวลาราชการไปประกอบธุรกิจหรือกระทำการอื่นใด เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น

4) เอาใจใส่ทุกข์สุขและรับฟังเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนและริบหาทางช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนและเท่าเทียมกัน

5) รักษาความลับของราชการ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย

6) รักษาทรัพย์สินของราชการและใช้ทรัพย์สินของราชการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างประหยัด คุ่มค่า ระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น และไม่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น

เนื่องจากรัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีที่จะสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารแก่กรรมการในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาศึกษา หรือสอบหาข้อเท็จจริง ประกอบกับประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2564 ข้อ ค (2) ที่กำหนดให้ข้าราชการการเมืองต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ ของประเทศไทยและประชาชนเป็นสำคัญ กรณีตามประเด็นคำถาม

หากนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารแก่กรรมการในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาศึกษา หรือสอบหาข้อเท็จจริง โดยไม่มีเหตุผล ย่อมถือได้ว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และอาจถือได้ว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตาม มาตราฐานทางจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2564 ข้อ 8 (2) ได้ **(คณะกรรมการการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ สภาผู้แทนราษฎร)**

(4) เห็นด้วยบางส่วน และขอเสนอแนะให้เพิ่มเติมถ้อยคำให้ครอบคลุมมากขึ้นเป็น “ซึ่งไม่สั่งการ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งมอบเอกสาร ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พยานวัตถุ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือแสดงความเห็น” **(คณะกรรมการพัฒนาการเมือง และการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา)**

(5) ความเห็นเพิ่มเติมว่า เมื่อพิจารณาจากเหตุผลที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคสี่ และวรรคห้า มิได้บัญญัติให้การเรียกของคณะกรรมการ มีสภาพบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติและมีโทษทางอาญาดังที่เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 วรรคสองและตามหนังสือความมุ่งหมาย และคำอธิบายประกอบบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หน้า 224 ได้ระบุความมุ่งหมายของมาตรา 129 วรรคห้า ไว้ในข้อ (5) ว่า “กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรี ที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา ต้องให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวของคณะกรรมการ เพื่อให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ” แสดงให้เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ดังกล่าว มีความมุ่งหมายให้คำสั่งเรียก ของคณะกรรมการมีมาตรการหรือสภาพบังคับโดยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่จะต้องให้ความ ร่วมมือกับการทำหน้าที่ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของคณะกรรมการที่เป็นฝ่าย นิติบัญญัติ ดังนั้น เมื่อกำหนดให้เป็น “หน้าที่” ของรัฐมนตรีที่จะต้องให้ความร่วมมือ จึงย่อมต้องเป็น ความรับผิดชอบของรัฐมนตรีที่จะต้องให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ

กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. มาตรา 13 กำหนดให้ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ใดไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามมาตรา 6 นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีผู้นั้น “ต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี โดยแถลงหรือชี้แจง เหตุผลในที่ประชุมสภา” และวรรคสอง กำหนดว่า “ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่สั่งการ ดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร “ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ” จึงเป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับการยกเลิกโทษทางอาญาที่กำหนดไว้เดิม แต่อย่างไรก็ตาม มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับดังกล่าวต้องใช้อย่างระมัดระวังและเหมาะสมเพื่อมิให้เกิดปัญหาในการ ปฏิบัติหน้าที่ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ นอกจากนี้ ร่างมาตรา 14 ยังกำหนดว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกตามมาตรา 7 หรือ มาตรา 8 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อ คณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ “ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย”

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจึงมีข้อสังเกตว่า ความในร่างมาตรา 13 และร่างมาตรา 14 ดังกล่าว ที่ได้กำหนดผลร้ายหรือโทษของผู้ฝ่าฝืนการเรียกของคณะกรรมการธิการ โดยให้ “ถือว่า” เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม หรือ “ถือว่า” เป็นความผิดทางวินัย แล้วแต่กรณีทันทีตามที่บัญญัติไว้ใน “ร่างพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะ” นั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อกำหนดกระบวนการในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามวรรคหนึ่งของร่างมาตรา 13 โดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยกำหนดให้คณะกรรมการธิการเสนอรายงานการไม่ดำเนินการตามหน้าที่ของรัฐมนตรีต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมวุฒิสภา หรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาเห็นชอบให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวน และมีความเห็นว่ารัฐมนตรีผู้นั้นมีพฤติการณ์จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง เพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ หรือตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ส่วนกรณีตามร่างมาตรา 14 ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการธิการเรียกตามมาตรา 7 หรือมาตรา 8 โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ สมควรกำหนดให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการธิการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา สั่งการให้มีการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรการหรือสภาพบังคับดังกล่าวเป็นไปตามกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และกฎหมายปกติที่มีใช้การกำหนดให้เป็นความผิดทันทีในร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญดังกล่าว *(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)*

(6) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าควรกำหนดในบทบัญญัติของร่างมาตรา 13 ให้ชัดเจนว่า “ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีจะต้องคำนึงถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารหรือการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย” เนื่องจากในปัจจุบันการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ จะต้องคำนึงถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้ หรือพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ที่มีเจตนารมณ์ในการตรากฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น การสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี จึงต้องคำนึงถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารหรือการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย *(กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)*

(7) การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามร่างมาตรา 6 ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามร่างมาตรา 13 นั้น เห็นควรกำหนดเฉพาะรัฐมนตรีเนื่องจากตามบทบัญญัติ มาตรา 129 วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดว่า “ให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการธิการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่ จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความเห็น

ตามที่คณะกรรมการมาธิการเรียก” ดังนั้น หากร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.... กำหนดเพิ่มนายกรัฐมนตรีด้วยนั้นอาจเป็นการให้อำนาจแก่คณะกรรมการมาธิการเกินเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่ และนอกจากนี้ กรณีที่รัฐมนตรีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามร่างมาตรา 6 ที่จะให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนั้น ควรกำหนดไว้ด้วยว่า การไม่สั่งการนั้นเป็นไปโดยจงใจที่จะไม่ให้มีการดำเนินการตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการ เพราะในทางปฏิบัตินั้นการไม่สั่งการดังกล่าวอาจเกิดจากเหตุปัจจัยหลายด้านก็ได้ เช่น การสื่อสารผิดพลาด ความล่าช้าของหนังสือ เป็นต้น *(สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)*

(8) ควรกำหนดหลักการเกี่ยวกับการร้องเรียนในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่สั่งการตามร่างมาตรา 13 โดยให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าควรดำเนินการอย่างไรเพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะมีคณะกรรมการจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งหากเป็นกรณีของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องดำเนินการอย่างไร *(สัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการมาธิการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร)*

8. ท่านเห็นว่าที่ผ่านมการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 มีปัญหาและมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหาและจะก่อให้เกิดความเหมาะสมได้หรือไม่ อย่างไร

(1) การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มีความเหมาะสมและมีการกำหนดกระบวนการที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นโดยพิจารณาจากร่างพระราชบัญญัติเท่านั้น เนื่องจากไม่ทราบปัญหาการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการมาธิการอย่างแท้จริง *(เว็บไซต์)*

(2) การใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 มิได้มีปัญหาและมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากคณะกรรมการปฏิบัติงานเพื่อรองรับภารกิจงานในเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของรัฐสภา ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง ซึ่งหากบุคคลเหล่านี้ไม่ได้ให้ความร่วมมือย่อมส่งผลให้การปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น การอาศัยบทบัญญัติดังกล่าวช่วยให้มีอำนาจในการเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ในเรื่องที่พิจารณาสืบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาอยู่ย่อมเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญ อย่างไรก็ตาม การเชิญบุคคลเป็นการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการที่พิจารณาว่าจะเรียกบุคคลใดมา จึงไม่ควรกำหนดมาตรการบังคับหรือจำกัดสิทธิมากเกินไปเกินสมควร การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ที่มีการตัดบทลงโทษทางอาญาออกไปจึงเหมาะสมแล้ว *(เว็บไซต์)*

(3) ที่ผ่านมาประเด็นว่าด้วยอำนาจเรียกของคณะกรรมการภายใต้รัฐธรรมนูญที่ผ่าน ๆ มาประสบปัญหาอย่างมาก เพราะในประเทศไทยประเด็นนี้ค่อนข้างถือเป็นเรื่องใหม่ อย่างไรก็ตาม ใด ๆ ร่างกฎหมายฉบับนี้ในหลักการถือเป็นเรื่องดี แต่อาจต้องพิจารณากับเนื้อหาของสาระของกฎหมายให้ละเอียดรอบคอบเพื่อจะทำให้การทำหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติมีประสิทธิภาพ ซึ่งเห็นว่าร่างกฎหมายฉบับนี้อาจยังไม่ชัดเจน ครอบคลุม และครบถ้วนมากนัก ยังคงมีหลายประเด็นที่ขาดหายไป *(คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร)*

(4) การใช้อำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ประกอบข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 97 ไม่ได้มีปัญหาในทางปฏิบัติแต่อย่างใด เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 97 ได้กำหนดหลักการในการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการไว้ชัดเจน ครอบคลุม และมีบทบังคับที่มีประสิทธิภาพใช้ได้ผลจริงในทางปฏิบัติแล้ว บุคคลที่คณะกรรมการได้เรียกให้ส่งเอกสาร หรือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ... มาใช้บังคับ เพื่อรองรับการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญอีก และเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 ซึ่งกำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงพอที่จำเป็น และกฎหมายนั้นต้องสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน โดยปัจจุบันคณะกรรมการสามารถประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 97/1 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2562 ข้อ 86 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 และได้มีการออกระเบียบที่เกี่ยวข้องมารองรับคือ ระเบียบสภาผู้แทนราษฎรว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคณะกรรมการ พ.ศ. 2563 และระเบียบวุฒิสภาว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคณะกรรมการ พ.ศ. 2563 **(คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร)**

(5) ในทางปฏิบัติการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 ที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ของรัฐให้ความร่วมมือในการส่งเอกสาร หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการเป็นอย่างดี อีกทั้งนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีได้มีการดำเนินการสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ซึ่งเป็นไปตามบังคับของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 พรรคห้า อันจะต้องมีหน้าที่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดของตนส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการ อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะถือเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานของคณะกรรมการ เพื่อแบ่งเบาภาระงานของสภาในการพิจารณาหรือดำเนินกิจการต่าง ๆ ของคณะกรรมการ และการกำหนดบทลงโทษในบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความเหมาะสมต่อการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายได้อีกวิธีการหนึ่ง **(คณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร)**

(6) คณะกรรมการการปกครองยังไม่พบปัญหาการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 แต่อย่างใด **(คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร)**

(7) เนื่องจากตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการดำเนินงานของคณะกรรมการการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ สภาผู้แทนราษฎร ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เชิญมาเข้าร่วมประชุมและส่งเอกสารมาให้แก่คณะกรรมการเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ดังนั้น คณะกรรมการจึงเห็นว่าในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ในส่วนของการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ นั้น ควรจะมีการติดต่อประสานงานในลักษณะของการประนีประนอม ซึ่งควรเป็นในรูปของการขอความร่วมมือระหว่างหน่วยงานมากกว่าการบังคับ เพื่อให้เกิด

ความสัมพันธ์ที่กระหว่างองค์กร ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าไม่มีเหตุจำเป็นและไม่มี ความเหมาะสมที่จะต้องนำ (ร่าง) พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภามาใช้บังคับแต่อย่างใด เนื่องจากการออกหนังสือเชิญบุคคลหรือหน่วยงาน หรือการขอเอกสาร ซึ่งเป็น วิธีการปฏิบัติตามปกติตามที่รัฐธรรมนูญมาตรา 129 กำหนดไว้ก็เป็นการเพียงพอสำหรับการปฏิบัติและ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการแล้ว **(คณะกรรมการการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ สภาผู้แทนราษฎร)**

(8) ที่ผ่านมากomiteกรรมการการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติดยังไม่พบ ปัญหาในการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 แต่อย่างใด **(คณะกรรมการการป้องกัน ปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร)**

(9) ภายหลังจากศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 มาตรา 5 มาตรา 8 และมาตรา 13 ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้มีการประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2563 น่าจะมีปัญหาในทางปฏิบัติเนื่องจากกฎหมายฉบับเดิมที่บัญญัติให้คณะกรรมการ มีอำนาจในการออกคำสั่งและบทบัญญัติที่กำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนไม่จัดส่งเอกสารหรือมาให้ ถ้อยคำหมดสภาพบังคับ การจัดทำและเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงมีความจำเป็นในการกำหนด มาตรการทดแทนบทบัญญัติดังกล่าวที่อาจขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น การกำหนดมาตรการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำเป็นต้องพิจารณาอย่าง เหมาะสมซึ่งนำหน้าอย่างรอบด้าน เพราะคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญระบุเพียงว่า การกำหนดโทษ ทางอาญาไม่ได้สัดส่วน ขัดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แต่ก็ได้วินิจฉัยว่า มาตรการใดจะได้สัดส่วนและไม่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดว่าเป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม ก็ควรต้องมีความ ชัดเจนว่าระดับใด เนื่องจากหากมีกรณีเกิดขึ้น ก็ต้องมีผู้นำเรื่องดังกล่าวร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อ วินิจฉัยในประเด็นเดียวกันอีก **(คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบ สภาผู้แทนราษฎร)**

(10) การใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการ ตามมาตรา 129 เป็นเรื่องในทางการเมือง และหากมีกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติมากำหนดรายละเอียดเพิ่มบทกำหนดโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่ ของรัฐ หน่วยงานของรัฐจะให้ความร่วมมือกับฝ่ายนิติบัญญัติมากขึ้นหรือไม่เป็นเรื่องของอนาคต **(คณะกรรมการการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร)**

(11) มาตรา 129 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ให้อำนาจ กรรมการในการ “การสอบหาข้อเท็จจริง” เพื่อนำไปสู่การทราบถึงเหตุการณ์และที่มาในเรื่องที่พิจารณา อันเป็นการดำเนินการในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรากฎหมายและควบคุมการบริหาร ราชการแผ่นดิน แต่ในขณะเดียวกันก็มีการกำหนดโทษทางอาญา ดังนั้น จึงไม่ได้ใช้อำนาจตามมาตรา 129 ดังกล่าว ทั้งนี้ การเสนอร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา พ.ศ. จะเกิดความเหมาะสมหากเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนส่วนใหญ่ ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของกลุ่มใดหรือคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ **(คณะกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร)**

(12) เห็นควรที่จะต้องมีกฎหมายดังกล่าวเพื่อเป็นเครื่องมือให้ฝ่ายนิติบัญญัติในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเพราะในรัฐธรรมนูญและข้อบังคับได้กำหนดบทบาท หน้าที่และอำนาจไว้อย่างชัดเจนและกำหนดไว้ด้วยว่า “ตามที่กฎหมายบัญญัติ” นั้นหมายความว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ที่จะให้มีกฎหมายลำดับรอง สำหรับใช้เป็นเครื่องมือของคณะกรรมการและเป็นกฎหมายที่ช่วยให้การพิจารณาศึกษามีประสิทธิภาพ *(คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร)*

(13) บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ไม่มีปัญหาและมีความเหมาะสมอยู่แล้ว ส่วนการเสนอปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวกำหนดให้คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ซึ่งเปลี่ยนแปลงหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน จึงเห็นด้วยกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ *(คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา)*

(14) โดยที่แต่เดิมนั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ใช้คำว่า “คำสั่งเรียก” และบัญญัติให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงนำไปสู่การตราพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 และกำหนดให้ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการจะต้องได้รับโทษทางอาญา แต่ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงหลักการ โดยใช้คำว่า “อำนาจเรียก” แทน “คำสั่งเรียก” และใช้คำว่า “การสอบหาข้อเท็จจริง” แทน “การสอบสวน” ตลอดจนกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาต้องให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ซึ่งถือเป็นมาตรการเชิงบังคับ อีกทั้งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ 17/2563 วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 มาตรา 5 มาตรา 8 และมาตรา 13 ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน ดังนั้น จึงเห็นว่า ที่ผ่านมาการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 มีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่บ้าง และควรมีการแก้ไขให้เหมาะสมสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป *(คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ วุฒิสภา)*

(15) พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ตราขึ้นเพื่ออนุวัติการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เนื่องจากผู้ฝ่าฝืนคำสั่งเรียกมีโทษทางอาญา แต่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไม่ได้บัญญัติให้ต้องตรากฎหมายเพื่อรองรับ จึงไม่จำเป็นต้องมีการตราพระราชบัญญัตินี้ *(คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น วุฒิสภา)*

(16) โดยภาพรวมส่วนใหญ่ในทางปฏิบัติที่ผ่านมา การใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 ได้รับความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานด้วยดีบางส่วน แต่ยังมีข้อขัดข้องที่บางหน่วยงาน ยังไม่ให้ความร่วมมือ และมีบางคนหรือบางกรณีหน่วยงานที่ได้รับเชิญขอเลื่อน ซึ่งแม้ต่อมาจะให้ความร่วมมือเมื่อครบกำหนดที่ขอเลื่อน แต่ปัญหาอาจล่วงเลยเวลาในการแก้ไขปัญหาไปแล้ว อย่างไรก็ตามภารกิจของคณะกรรมการการเมืองที่มีความอ่อนไหว อาจกระทบต่อสถานการณ์ทางการเมืองหรือส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่มาให้ข้อมูล บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกเชิญจึงมีความระมัดระวังมากกว่าการให้ข้อมูลในกรณีปกติทั่วไป ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จึงมีความจำเป็นที่อาจมีส่วนแก้ไขปัญหาได้บ้างเพียงบางส่วน *(คณะกรรมการการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา)*

(17) การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นเครื่องมือและกลไกในการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งถือเป็นกลไกที่สำคัญในกระบวนการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ *(คณะกรรมการการพัฒนาลังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา)*

(18) การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการให้มีเครื่องมือเป็นกลไกการทำงานและผลบังคับทางกฎหมายเพื่อการดำเนินงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น *(คณะกรรมการการแรงงาน วุฒิสภา)*

(19) นับแต่ปี พ.ศ. 2562 คณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานหรือบุคคลที่ขอเอกสาร หรือเชิญ มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นด้วยดีมาโดยตลอด จึงไม่มีปัญหาในการใช้บังคับอำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 อย่างไรก็ตาม เห็นว่าการกำหนดให้คณะกรรมการสามารถใช้อำนาจเรียกบุคคล มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารนั้นจะทำให้การดำเนินงาน ในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบถามข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นมีกลไกการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น *(คณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา)*

(20) คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ไม่เคยใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 เนื่องจากการเชิญหรือขอเอกสารจากหน่วยงานต่าง ๆ คณะกรรมการได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ เนื่องจากมีสภาพบังคับทางกฎหมายให้หน่วยงานต้องส่งผู้แทน หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทำให้การพิจารณาของคณะกรรมการเป็นไปในทิศทางที่ชัดเจน หากมีประเด็นที่ต้องสอบถามในเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานนั้นและส่งผลให้การพิจารณาของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ *(คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)*

(21) การใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 มีพัฒนาการและได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องดีขึ้นมาเป็นลำดับ แม้จะมีข้อติดขัดบ้างในบางครั้ง ก็จะได้รับคำชี้แจงหรือเหตุผลทำให้เข้าใจมากขึ้น อย่างไรก็ตาม เนื้อหาตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีส่วนที่ช่วยสร้างความชัดเจนและจะช่วยให้การดำเนินการของคณะกรรมการสามารถได้รับข้อมูล และข้อเท็จจริง ที่เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น *(คณะกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา)*

(22) ที่ผ่านมามีปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ เช่น กรณีที่คณะกรรมการสิทธิการเรียกบุคคลใดมา แกลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นแล้ว บุคคลนั้นมาตามการเรียกแต่ปฏิเสธการแกลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่คณะกรรมการสิทธิการขอให้แกลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ส่วนประเด็นที่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ นั้น สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีความเห็น ว่า หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา 13 และมาตรา 14 ตามที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้มีข้อเสนอแนะในประเด็นที่ 7 ข้างต้น เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคสี่ และวรรคห้า แล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะมีการดำเนินการกับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ฝ่าฝืนการเรียกของคณะกรรมการ หรือไม่ยอมแกลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงอาจสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ในทางปฏิบัติต่อไป

(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)

(23) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคสี่ กำหนดให้ คณะกรรมการสิทธิการมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแกลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ มีความเหมาะสม และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยสนับสนุนการดำเนินการของกรรมการในการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ **(สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ)**

(24) ที่ผ่านมามีการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 มีปัญหาตามพระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 กล่าวคือ ศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ 17/2563 ให้มาตรา 4 มาตรา 8 และมาตรา 13 ซึ่งถือเป็นหลักสำคัญของพระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ที่ออกตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 เป็นผลให้บทบัญญัติทั้ง 3 มาตรา ไม่สามารถบังคับใช้ได้ อย่างไรก็ตาม ในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีการปรับแก้ประเด็นต่าง ๆ ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญด้วยแล้ว

(สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

(26) การใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 มิได้มีปัญหาและมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากคณะกรรมการปฏิบัติงานเพื่อรองรับภารกิจงานในเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ รัฐสภา ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง ซึ่งหากบุคคลเหล่านี้ไม่ได้ให้ความร่วมมือย่อมส่งผลให้การ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น การอาศัยบทบัญญัติดังกล่าวช่วยให้มีอำนาจในการเชิญบุคคลมาแกลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่พิจารณาสืบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาอยู่ ย่อมเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญ อย่างไรก็ตาม การเชิญบุคคลเป็นการใช้ดุลพินิจของ คณะกรรมการที่จะพิจารณาว่าจะเรียกบุคคลใดมา จึงไม่ควรกำหนดมาตรการบังคับหรือจำกัดสิทธิมากเกินไปจนสมควร การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีการตัดบทลงโทษทางอาญาออกไป จึงมีความเหมาะสมแล้ว

(กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย)

(27) เห็นว่าการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 มีความเหมาะสมแล้ว แต่ยังขาดรายละเอียดในการกำหนดผลบังคับทางกฎหมายที่เป็นมาตรการเชิงบังคับ ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย)**

(28) อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 มีความเหมาะสมแล้ว เพราะได้กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญหรือคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อกระทำกิจการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ จึงมีความจำเป็นต้องมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมาย และรายงานให้สภาทราบตามระยะเวลาที่สภากำหนด

สำหรับการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับเดิมโดยมีการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาของกฎหมายให้เหมาะสม สมบูรณ์ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 โดยเฉพาะพระราชบัญญัติเดิมมีการกำหนดโทษทางอาญา ระวังโทษจำคุกหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับกับบุคคล ได้แก่ กรรมการบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการวิสามัญ บุคคลที่ส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ บุคคลที่ขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ซึ่งการกำหนดโทษดังกล่าว เป็นการกำหนดที่เกินกว่าหลักการและสาระสำคัญในการบัญญัติกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. จึงได้แก้ไขปัญหให้กับผู้ที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ ได้อย่างเหมาะสม **(กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย)**

(29) ที่ผ่านมายังไม่พบปัญหาการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญมาตรา 129 ส่วนการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เห็นว่าจะก่อให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งเป็นที่มาของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ **(การประปาส่วนภูมิภาค หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย)**

(30) ตามร่างมาตรา 14 ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็น ตามที่คณะกรรมการเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริงหรือเอกสารอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยนั้น เห็นว่า ตามร่างมาตรา 4 กำหนดบทนิยามของ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ไว้นั้น ประกอบด้วยบุคคลหลายกลุ่มและหลายหน่วยงาน รวมไปถึงเอกชนที่ใช้อำนาจทางปกครองด้วย ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทดังกล่าวข้างต้นจะกระทำผิดวินัยหรือไม่ มิได้อยู่ในมาตรฐานทางวินัยอย่างเดียวกัน เช่น ความรับผิดทางวินัยของเอกชนก็เป็นไปตามข้อบังคับของเอกชนตามกฎหมายแรงงานความรับผิดทางวินัยของรัฐวิสาหกิจก็เป็นไปตามข้อบังคับภายในของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือองค์การมหาชนก็มีการกำหนดไว้ตามข้อบังคับภายในตามกฎหมายเฉพาะขององค์การมหาชน เป็นต้น ดังนั้น จึงไม่ควรกำหนดให้การฝ่าฝืนกรณีดังกล่าวเป็นความผิดทางวินัย แต่ควรให้เป็นอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานที่จะไปพิจารณาดำเนินการเองโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนั้น ร่างมาตรา 14 นี้ ยกร่างขึ้นโดยนำความตามมาตรา 13 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 มาบัญญัติไว้ ซึ่งมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ 17/2563 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2563 วินิจฉัยไว้ว่า มาตรา 13 ทั้งมาตรา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงมีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 ดังนั้น การนำข้อความดังกล่าว กลับมาบัญญัติซ้ำไว้อีกครั้ง อาจมีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญตามที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้แล้ว ทั้งนี้ เห็นสมควรในหลักการที่จะให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านเป็นกฎหมายเพื่อปรับปรุงกฎหมายเดิม เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 อย่างไรก็ตามในส่วนเนื้อหาของรายการมาตรา สมควรมีการแก้ไขให้ครบถ้วนตามประเด็นที่หน่วยงานต่าง ๆ มีข้อคิดเห็นไว้ (*การประสานครหลวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย*)

(31) การใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเดิมมีความเหมาะสมแล้ว (*องค์การกิจการน้ำเสีย หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัด กระทรวงมหาดไทย*)

(32) เห็นว่าเดิมคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกให้บุคคลมาชี้แจงข้อเท็จจริง ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ได้บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจเรียกของคณะกรรมการโดยมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในหลายประการจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เช่น การกำหนดความชัดเจนในเรื่องภารกิจของคณะกรรมการจาก “การสอบสวน” เป็น “สอบหาข้อเท็จจริง” นอกจากนี้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำทางสารบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาจากคำว่า “อำนาจออกคำสั่งเรียก” เป็น “อำนาจเรียก” การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญเกี่ยวกับคณะกรรมการในหลายประการ ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ที่จะลดทอนอำนาจของคณะกรรมการหรือกำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของคณะกรรมการ กรณีจึงเห็นได้ว่า คำว่า “อำนาจเรียก” ตามมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มีความแตกต่างไปจากกับคำว่า “อำนาจออกคำสั่งเรียก” ดังนั้น การที่มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ใช้คำว่า “มีอำนาจออกคำสั่งเรียก” และมีการใช้คำว่า “คำสั่งเรียก” ในส่วนของชื่อพระราชบัญญัติ และในส่วนของเนื้อหา เช่น มาตรา 8 และมาตรา 10 เป็นต้น จึงเป็นถ้อยคำที่ไม่สอดคล้องกับมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ประกอบกับศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 มาตรา 5 มาตรา 8 และมาตรา 13 ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 จึงมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 ตามคำวินิจฉัยที่ 17/2563 เรื่องพิจารณาที่ 32/2562 จึงสมควรให้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ต่อไป (*สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ*)

9. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

(1) ควรกำหนดให้การเรียกบุคคลกรณีที่มีเหตุสำคัญควรสามารถให้คณะกรรมการสิทธิการเปิดให้สื่อมวลชนถ่ายทอดสดหรือเผยแพร่สาระสำคัญได้ดังเช่นอารยประเทศอื่น *(เว็บไซต์)*

(2) มีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้ 1) มาตรา 4 ที่กำหนดบทนิยาม คณะอนุกรรมการ และมาตรา 7 ระบุถึงคณะอนุกรรมการเช่นกัน แต่ในบทบัญญัติต่างๆ กลับยังไม่กล่าวถึงบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการภายใต้กลไกอำนาจเรียกดังกล่าวแต่อย่างใด 2) ไม่ปรากฏข้อมูลเบื้องต้นในหนังสือเชิญว่าพึงประกอบไปด้วยอะไรบ้าง ซึ่งที่จริงแล้วอาจต้องพิจารณาใส่ไว้หรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อเป็นกรอบช่วยในการทำงานเบื้องต้นของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชัดเจนขึ้นในการออกหนังสือเชิญ 3) ยังไม่มีการจำแนกอย่างเป็นระบบ ระหว่างการเรียกบุคคลภายนอก และสมาชิกของฝ่ายนิติบัญญัติ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร และ 4) ยังไม่มีความชัดเจนในการกำหนดขอบเขตว่าการกระทำลักษณะใด ถือว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อร่างกฎหมายฉบับนี้ และ (5) ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ปรากฏการกำหนดสภาพบังคับทางกฎหมายที่ชัดเจนแต่อย่างใด *(คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร)*

(3) มีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้ 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 97 ได้กำหนดหลักการในการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการไว้ชัดเจน ครอบคลุม และมีบทบังคับที่มีประสิทธิภาพใช้ได้ผลจริงในทางปฏิบัติแล้ว อีกทั้ง หากพิจารณาตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคสี่ ประสงค์ให้คณะกรรมการปฏิบัติอย่างฉันทมิตรกับหน่วยงานหรือบุคคลที่คณะกรรมการเชิญหรือเรียกให้ส่งเอกสาร ซึ่งมีลักษณะเป็นการขอความร่วมมือไม่มีลักษณะเป็นการบังคับ ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องนำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับ 2) ปัจจุบันการประชุมคณะกรรมการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา สามารถจัดประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ โดยที่ผู้เข้าร่วมประชุมไม่ต้องเข้าร่วมประชุมในสถานที่เดียวกัน ทั้งนี้ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 97/1 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2562 ข้อ 86 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 และได้มีการออกระเบียบที่เกี่ยวข้องมารองรับคือ ระเบียบสภาผู้แทนราษฎรว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคณะกรรมการ พ.ศ. 2563 และระเบียบวุฒิสภาว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคณะกรรมการ พ.ศ. 2563 ดังนั้น บุคคลที่คณะกรรมการเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ จึงสามารถเข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้โดยไม่ต้องเดินทางมาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการในสถานที่เดียวกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงไม่จำเป็นการออกหนังสือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ 3) การออกกฎหมายเพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไปมีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล หากบุคคลใดไม่ปฏิบัติตามย่อมได้รับการลงโทษตามกฎหมาย ดังนั้น การออกกฎหมายจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและจำเป็นในการออกกฎหมาย และต้องประเมินด้วยว่ากฎหมายที่ตราขึ้นมีประสิทธิภาพในการใช้บังคับหรือไม่ โดยที่ผ่านมาได้มีการตราพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ขึ้นมาใช้บังคับ โดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 และต่อมาได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการบังคับ

ใช้พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว พบว่าผู้ใช้อำนาจตามกฎหมาย กล่าวคือ คณะกรรมการส่วนใหญ่ เลี่ยงที่จะไม่ใช้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ เพราะมีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้ทั้งปัญหาในทางปฏิบัติ และปัญหาข้อกฎหมาย ดังนั้น จึงต้องพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของ คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ จะเป็นกฎหมายที่มีปัญหาในทางปฏิบัติ และปัญหาข้อกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ได้กำหนดหลักการในการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการไว้ชัดเจน ครอบคลุม และมีบทบังคับที่ได้ผลจริงในทางปฏิบัติแล้ว รวมทั้งไม่มีการบัญญัติให้ “อำนาจเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ” ดังเช่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 (*คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร*)

(4) การกำหนดวิธีการจัดส่งหนังสือ (ร่างมาตรา 9) ควรมีการกำหนดวิธีการส่งหนังสือราชการทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมด้วย เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน นอกจากนี้กรณีที่เป็นความผิดทางวินัยตามร่างมาตรา 14 ควรครอบคลุมถึงกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มาแถลงข้อเท็จจริง หรือมิได้มอบหมายบุคคลอื่นมาดำเนินการแทน (*คณะกรรมการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ สภาผู้แทนราษฎร*)

(5) มีข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้ 1) ตามความมุ่งหมายของบทบัญญัติ มาตรา 129 การกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจในการเรียกเอกสาร หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ เพื่อให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งทำให้สมาชิกของแต่ละสภาสามารถเข้าใจถึงปัญหาและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง และมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน 2) ตามมาตรา 129 วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญบัญญัติว่า “ให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ ในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด หรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก” การบัญญัติในลักษณะดังกล่าวเป็นการกำหนดหน้าที่ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบต้องสั่งการ หากสั่งการแล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการ รัฐมนตรีสามารถโทษตามหน้าที่และอำนาจที่กฎหมายกำหนดได้ หรือหากรัฐมนตรีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ถือว่ารัฐมนตรีมีความผิดใจไม่ปฏิบัติตามธรรมนูญ ถือเป็นมาตรการทางกฎหมาย กรณีของรัฐมนตรีฝ่าฝืนไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ในกำกับมาให้ข้อมูลหรือส่งเอกสารชี้แจง ถือว่า รัฐมนตรีจึงใช้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย อันเป็นฐานความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่จะพิจารณาวินิจฉัยและมีความเห็น ซึ่งจะนำไปสู่การดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งหากศาลดังกล่าวมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ตามที่ถูกกล่าวหา ซึ่งอาจเป็นผลให้พ้นจากตำแหน่งและถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสิทธิเลือกตั้งเป็นเวลา 10 ปี ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายว่า ด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง 3) เพื่อป้องกันปัญหามาตรฐานการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ที่อาจมีขึ้นในอนาคต ในลักษณะปัญหาซึ่งเคยเกิดขึ้นในอดีตเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ซึ่งพบว่า

คณะกรรมการการสามัญสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 35 คณะ มีจำนวนคณะกรรมการไม่กี่คณะเท่านั้น ที่ดำเนินการตามกระบวนการตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ ส่วนคณะเหลือไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ โดยมีเหตุผลว่าการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ควรใช้ในลักษณะของการขอความร่วมมือ ไม่มีความจำเป็นต้องออกคำสั่งเรียกแต่อย่างใด และ 4) การกำหนดชื่อกฎหมายควรเป็นชื่อที่มีลักษณะของการส่งเสริมเพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าการใช้ชื่อกฎหมายในลักษณะที่เป็นการใช้อำนาจ เช่น ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรการส่งเสริมการดำเนินงานของคณะกรรมการ พ.ศ. เป็นต้น ซึ่งมีความหมายในลักษณะของการขอความร่วมมือหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับฝ่ายนิติบัญญัติ (**คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร**)

(6) ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้ 1) ควรเพิ่มคำว่า “องค์กรอัยการ” ในร่างมาตรา 6 ด้วย 2) ควรเพิ่มวิธีการจัดส่งหนังสือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์อีกวิธีหนึ่ง ตามร่างมาตรา 8 และ 3) เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ อีกทั้งไม่ได้กำหนดให้มีการออกกฎหมายมารองรับการดำเนินการตามมาตรา 129 ซึ่งต่างจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 ที่กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสาร หรือบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น และให้คำสั่งเรียกมีผลบังคับตามกฎหมายบัญญัติ ดังนั้น ในการออกกฎหมายมาเพื่อดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 และการที่ร่างกฎหมายดังกล่าวมีบทลงโทษทั้งทางวินัย และการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรมจึงอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ (**คณะกรรมการการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สภาผู้แทนราษฎร**)

(7) มีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ตามร่างมาตรา 6 วรรคสอง ที่กำหนดห้ามกรรมการเรียกเอกสารหรือเรียกบุคคลที่เป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่ฯ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ โดยในวรรคสามกำหนดว่าหากบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้แจ้งนายกรัฐมนตรีนหรือรัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแล ตามบทบัญญัติดังกล่าวมีปัญหาว่าจะเรียกเอกสารจากสำนักงานอัยการสูงสุดหรือเรียกบุคคลที่เป็นพนักงานอัยการตามร่างกฎหมายนี้ได้หรือไม่ จึงเห็นว่า แม้องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ที่กำหนดอยู่ในหมวด 13 จะแยกต่างหากจากองค์กรอิสระ ซึ่งกำหนดไว้ในหมวด 12 ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้พนักงานอัยการมีอิสระในการพิจารณาสั่งคดี และการปฏิบัติหน้าที่การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นขององค์กรอัยการให้มีความเป็นอิสระ องค์กรอัยการมีฐานะเสมือนองค์กรอิสระตามที่กำหนดไว้ในหมวด 12 ของรัฐธรรมนูญฯ อีกทั้งองค์กรอัยการไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลโดยตรงของนายกรัฐมนตรีนหรือรัฐมนตรีกระทรวงใด จึงไม่อาจให้นายกรัฐมนตรีนหรือรัฐมนตรีสั่งการให้อัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการให้ข้อเท็จจริงหรือจัดส่งเอกสารตามที่คณะกรรมการเรียกได้ ดังนั้น เพื่อความชัดเจนและไม่เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในอนาคต จึงเสนอให้กำหนดค่านิยามในมาตรา 4 เพิ่มเติมว่า “องค์กรอิสระหมายความว่า องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หมวด 12 และองค์กรอัยการตามหมวด 13 โดยอนุโลมและ

2) อาจพิจารณาเพิ่มเติมเป็นเนื้อความอันมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ เป็นวรรคท้ายของมาตรา 7 แห่งร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. “กรณีที่คณะกรรมการมีมติเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเชิญบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาตามวรรคสอง คณะกรรมการจะต้องคำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็นในการเชิญบุคคลดังกล่าวประกอบเหตุผลด้วยว่า ถ้ามีเพียงประเด็นหรือข้อเท็จจริงที่ไม่สลับซับซ้อน ให้สอบถามเป็นหนังสือแทนการเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริง โดยมีทำให้ประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ในสาระสำคัญเปลี่ยนแปลงไปก็ได้” **(คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร)**

(8) การเชิญบุคคลหรือส่วนราชการ ควรใช้การประสานงานและเอื้ออำนวยกัน **(คณะกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร)**

(9) ประเด็นความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ตามร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. มาตรา 114 ความว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกตามมาตรา 7 หรือมาตรา 8 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่า เป็นความผิดทางวินัย” โดยคณะกรรมการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดโทษตามร่างมาตรา 14 ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ดังนี้ 1) ได้รับโทษทางวินัยแต่เพียงอย่างเดียว 2) ได้รับโทษทางวินัย และโทษทางอาญาตามกฎหมายอื่น เช่น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 เป็นต้น ทั้งนี้ หากเป็นกรณีตามข้อ 1) ข้างต้น คณะกรรมการมีข้อกังวลว่า จะทำให้การทำงานของคณะกรรมการขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถเป็นกลไกแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนได้ **(คณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สภาผู้แทนราษฎร)**

(10) เมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้แล้วทั้ง 35 คณะ กรณีคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร ต้องแบบมีบรรทัดฐานเดียวกัน บังคับใช้อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติกับหน่วยงานใด บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ **(คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร)**

(11) มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้ 1) กรณีผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ มีมาตรการดำเนินการอย่างไร ซึ่งในประเด็นนี้เห็นว่า เป็นประเด็นสำคัญ ควรกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำการดังกล่าวไว้ให้ชัดเจนด้วย เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการเป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม 2) กรณีคณะกรรมการเรียกให้ประชาชนทั่วไปที่มีใจเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่บุคคลเหล่านั้นไม่ดำเนินการจะมีมาตรการดำเนินการอย่างไร ซึ่งในประเด็นนี้เห็นว่า เป็นประเด็นสำคัญควรกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงดังกล่าวไว้ให้ชัดเจนด้วย เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ **(คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา)**

(12) มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้ 1) การพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ควรดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนโดยจะต้องพิจารณาตามกรอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 และคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 17/2563 รวมทั้งจะต้องคำนึงถึงระเบียบของสภาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ (1) ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ พ.ศ. 2554 และ (2) ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นของคณะกรรมการ พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย 2) เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรคงหลักการตามมาตรา 14 มาตรา 15 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ไว้ตามเดิม เนื่องจากมาตราดังกล่าวถือเป็นกระบวนการที่สำคัญในการดำเนินงานของคณะกรรมการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการชี้แจงในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ แต่ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น หรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และ 3) ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เป็นการให้สิทธิแก่ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ส่งเอกสารในอันที่จะปฏิเสธการให้ข้อมูลหรือส่งเอกสารได้ในกรณีที่ข้อมูลหรือเอกสารที่คณะกรรมการต้องการทราบนั้นเป็นข้อมูลลับตามชั้นความลับที่กฎหมายกำหนดหรือเป็นข้อมูลที่ไม่พึงเปิดเผยเพราะอาจเกิดความเสียหายหรือผลกระทบต่อบุคคลอื่น *(คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ วุฒิสภา)*

(13) เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความเกี่ยวข้องหรือส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการของวุฒิสภา ในการกระทำการกิจการ สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ และเป็นการแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงข้อมูล ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการที่จะนำมาใช้แก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนให้กับประชาชน รวมถึงสอดคล้องตามบทบัญญัติ มาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 17/2563 ตลอดจนการรักษาคุณภาพตามหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ โดยคณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) เห็นด้วยที่ควรมีการบัญญัติกฎหมายเพื่อรองรับและวางหลักเกณฑ์การกำหนดให้คณะกรรมการของทั้งสองสภามีอำนาจเรียกเอกสารหรือบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงเพื่อให้การใช้อำนาจดังกล่าวมีคุณภาพเหมาะสมในการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร 2) การใช้อำนาจเรียกเอกสาร หรือบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่คณะกรรมการกระทำหรือพิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ นั้น เห็นควรให้เป็นอำนาจการพิจารณาดำเนินการโดยคณะกรรมการเท่านั้น เพื่อป้องกันมิให้สมาชิกท่านใดท่านหนึ่งใช้อำนาจดำเนินการโดยไม่ผ่านการพิจารณาและกลั่นกรองจากที่ประชุมคณะกรรมการ 3) การใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการในการเรียกเอกสารหรือบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ควรมีหลักเกณฑ์ที่เป็นหลักประกันในการคุ้มครองผู้มาให้ข้อมูล 4) ควรมีการกำหนดบทลงโทษตามมาตรฐานทางจริยธรรม กรณีคณะกรรมการใช้อำนาจโดยไม่สุจริตในการเรียกเอกสารหรือบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น และ 5) ควรมีกลไกและบทลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐผู้ไม่ให้ความร่วมมือในการส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ของคณะกรรมการ เห็นควรกำหนดเป็นความผิดทางวินัยหรือมาตรฐานทางจริยธรรม แล้วแต่กรณี รวมถึงความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร เช่น นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ที่เพิกเฉยไม่สั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามบทบัญญัติของ

กฎหมาย ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม *(คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา)*

(14) ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความจำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติต่อไป *(คณะกรรมการ การแรงงาน วุฒิสภา)*

(15) มีข้อเสนอแนะอื่น ๆ คือ 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการและสาระสำคัญของการดำเนินงานของคณะกรรมการ จึงแก้ไขหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 แก้ไขอำนาจ ของคณะกรรมการในการเรียกเอกสารหรือเรื่องบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น โดย ใช้คำว่า “อำนาจเรียก” แทน “คำสั่งเรียก” และกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการให้มีความชัดเจนขึ้น โดยใช้คำว่า “เป็นการสอบหาข้อเท็จจริง” แทนคำว่า “พิจารณาสอบสวน” 2) ภายหลังจากที่ศาล รัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ 17/2563 วินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 มาตรา 5 มาตรา 8 และมาตรา 13 ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 และไม่มีคณะกรรมการคณะใด นำพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ ดังกล่าวมาใช้และคณะกรรมการยังได้รับความร่วมมือด้วยดีจากผู้มา แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น และ 3) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายเพียง เท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้า เพื่อไม่ให้เป็นการระงับ ประชาราชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจ กฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง *(คณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา)*

(16) ร่างพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา 9 กำหนดเรื่องวิธีการจัดส่งหนังสือตามมาตรา 7 ซึ่ง ควรมีการเพิ่มช่องทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) หรือทางเทคโนโลยีสารสนเทศอื่น ๆ เนื่องจาก ปัจจุบันการส่งหนังสือของคณะกรรมการและหน่วยราชการต่าง ๆ จะใช้ช่องทางไปรษณีย์ อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เป็นหลัก เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่าย สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบันที่การสื่อสารมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการโดยอาศัยการพัฒนาการเทคโนโลยี สารสนเทศซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น *(คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา)*

(17) ร่างมาตรา 13 วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ไม่สั่งการให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็น ต้องรับผิดชอบ โดยแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ควรคำนึงถึงความ เป็นไปได้ในทางปฏิบัติด้วยว่าจะส่งผลให้จำนวนเรื่องที่จะต้องบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภามีปริมาณ มาก และจะเป็นภาระกับทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติที่มากเกินไปจนสมควรหรือไม่ และหาก นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่มาแถลงต่อที่ประชุมสภาตามที่กฎหมายกำหนด จะมีมาตรการอย่างไร ต่อไป หรือไม่ ก็ไม่ได้กำหนดไว้ *(คณะกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ วุฒิสภา)*

(18) กลุ่มงานคณะกรรมการการคมนาคมในฐานะฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเรียนประธานคณะกรรมการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร และประธานคณะกรรมการฯ ได้สอบถามความเห็นจากกรรมการ ในการประชุมครั้งที่ 15 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 8 กุมภาพันธ์ 2567 แล้ว ไม่มีกรรมการท่านใดแสดงความคิดเห็นหรือมีข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่อย่างใด จึงมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ แจ้งต่อประธานกรรมการขับเคลื่อนการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นฯ เพื่อทราบต่อไป *(คณะกรรมการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร)*

(19) กลไกตรวจสอบถ่วงดุลระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารเป็นกลไกที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งนับตั้งแต่ที่ศาลรัฐธรรมนูญคำวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 มาตรา 5 มาตรา 8 และมาตรา 13 ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ปรากฏว่าคณะกรรมการหลายคณะประสบปัญหาเกี่ยวกับการเชิญเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการ ส่งผลให้กลไกที่ฝ่ายนิติบัญญัติใช้ตรวจสอบถ่วงดุลการทำงานของฝ่ายบริหารลดประสิทธิภาพลง ดังนั้น เพื่อให้กลไกการตรวจสอบถ่วงดุลของฝ่ายนิติบัญญัติมีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเกิดประโยชน์ต่อประชาชนคณะกรรมการต่างประเทศจึงเห็นด้วยในหลักการที่จะกำหนดกลไกทางกฎหมายสำหรับใช้เรียกเอกสารหรือเชิญบุคคลเข้าให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ โดยควรกำหนดเป็นกลไกที่มีสภาพบังคับกับทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป เพื่อให้มีความเหมาะสม ได้สัดส่วน และไม่สร้างภาระให้แก่ประชาชนเกินสมควร *(คณะกรรมการต่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎร)*

(20) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 บัญญัติให้คณะกรรมการมี "อำนาจเรียก" โดย "อำนาจเรียก" เป็นคำกริยาที่สื่อความหมายบ่งบอกถึงความมีอำนาจของคณะกรรมการในอันที่จะเรียกให้บุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ แต่การใช้อำนาจเรียกควรใช้คำว่า "คำเรียก" จึงเสนอแนะแก้ไขเพิ่มเติมชื่อร่างพระราชบัญญัติโดยใช้ถ้อยคำให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 วรรคเจ็ด เป็น "ร่างพระราชบัญญัติ**ใช้ให้**คำเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ."

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 ให้อำนาจเรียกแก่คณะกรรมการ โดยเป็นการเชิญหรือการขอความร่วมมือบุคคลให้ส่งเอกสารหรือให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อใช้ในการสอบหาข้อเท็จจริงโดยใช้กลไกทางการเมืองเป็นมาตรการเชิงบังคับ มิได้มุ่งประสงค์ที่จะให้เกิดการเอาโทษ ดังนั้น การตราพระราชบัญญัติเพื่อให้เกิดผลแก่มาตรการเชิงบังคับจะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นและความคุ้มค่าระหว่างภาระของภาครัฐ การจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลกับประโยชน์อันเกิดจากการใช้กฎหมายที่จะตราขึ้น หากใช้กลไกทางการเมืองตรวจสอบการทำหน้าที่ของรัฐมนตรีในการสั่งการดังกล่าว เช่น การตั้งกระทู้ถาม หรือให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการมอบหมายดังกล่าวว่ามีการสั่งการประการใดแล้วให้คณะกรรมการทราบด้วย จะเป็นมาตรการอื่นที่ทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือเอกสาร ซึ่งจะเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 ที่เปลี่ยนหลักการจาก"คำสั่งเรียก" เป็น "คำเรียก"

อีกทั้งรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 กำหนดหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการของ คณะกรรมการเพื่อให้กลไกการดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยวางหลักการใหม่เกี่ยวกับการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ กล่าวคือ ในการสอบหาข้อเท็จจริง คณะกรรมการจะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลใดกระทำการแทนมิได้และเพื่อให้ ภารกิจของคณะกรรมการมีความชัดเจน จึงใช้คำว่า "การสอบหาข้อเท็จจริง" แทนคำว่า "การสอบสวน" อีกทั้งกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสาร หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาอยู่นั้นได้

อย่างไรก็ดี อำนาจเรียกเอกสารหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ดังกล่าว มิให้ใช้บังคับแก่ผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในกระบวนการวิธีพิจารณา พิพากษาอาชญากรรม หรือการบริหารงานบุคคลของศาล เพื่อให้กระบวนการพิจารณาพิพากษาอาชญากรรมหรือการ บริหารงานบุคคลของศาลมีความเป็นอิสระดังกล่าวมา จึงเห็นว่า คณะกรรมการไม่มีอำนาจในการเรียก พยานวัตถุหรือวัตถุอื่นใดที่ไม่ใช่เอกสารหรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เนื่องจากคณะกรรมการไม่มีอำนาจใน การสอบสวนคดีอาญา (*คณะกรรมการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา*)

(21) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการและเหตุผลเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียก ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุน การดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบหา ข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ จึงสอดคล้องกับ มาตรา 77 ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย ประกอบกับมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 เห็นสมควรให้ความเห็นชอบและสนับสนุน

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา กรณีมีข้อสังเกตตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นว่า เมื่อพิจารณาเทียบเคียงความเห็นของศาลรัฐธรรมนูญ ตามคำวินิจฉัยที่ 17/2563 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2563 มีความเห็นโดยสรุปได้ว่า ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยแบ่งองค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตยออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ องค์กร ผู้ใช้อำนาจสามฝ่ายต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในลักษณะการตรวจสอบและดูแลอำนาจ รัฐสภาซึ่งเป็น องค์กรผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัตินอกจากจะมีหน้าที่และอำนาจทางนิติบัญญัติในการพิจารณาให้ความเห็นชอบ กฎหมายแล้วยังมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร ด้วย และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 มีเจตนารมณ์ชัดเจนในการ เปลี่ยนแปลงหลักการและสาระสำคัญของการดำเนินงานของคณะกรรมการ จึงแก้ไขหลักการของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับ หลักการตรวจสอบฝ่ายบริหารโดยฝ่ายนิติบัญญัติ แก้ไขอำนาจของคณะกรรมการในการเรียกเอกสาร หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น โดยใช้คำว่า "อำนาจเรียก" แทน และกำหนด หน้าที่ของคณะกรรมการให้มีความชัดเจนขึ้นโดยแก้ไขคำว่า "การสอบสวน" เป็น "การสอบหา ข้อเท็จจริง" ซึ่งคณะกรรมการจะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลใดกระทำการแทน มิได้ รวมทั้งกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรียที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดง ความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกมาใช้เป็นสภาพบังคับแทนการกำหนดโทษทางอาญา โดยตัดความว่า

“และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ” ออก ซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้อำนาจของคณะกรรมการใหม่ โดยกำหนดผลบังคับทางกฎหมายไว้ในมาตรา 129 วรรคห้า เป็นมาตรการเชิงบังคับเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการต้องการ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ให้คณะกรรมการดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นว่า บทบัญญัติมาตราดังกล่าว ได้กำหนดอำนาจเรียกเป็นการเชิญหรือการขอความร่วมมือบุคคลให้ส่งเอกสารหรือให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ รวมทั้งกำหนดมาตรการเชิงบังคับให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการต้องการ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ให้คณะกรรมการดำเนินกิจการในการสนับสนุนงานของรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การกำหนดอำนาจเรียกดังกล่าวตามมาตรา 129 จึงมีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการตรวจสอบและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารในฐานะองค์กรที่ใช้อำนาจตามกฎหมาย และสอดคล้องกับหลักการตรวจสอบและดุลอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารแล้ว

กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของคณะกรรมการเกี่ยวกับการมีอำนาจเรียกดังกล่าว และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา 14) ซึ่งไม่มีโทษทางอาญาที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และเป็นภาระหรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่เกินสมควรแก่เหตุ บทบัญญัติดังกล่าวจึงเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่เกี่ยวข้องแล้ว **(สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)**

(22) เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมีกลไกและบังคับทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 กำหนดให้คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และกำหนดผลบังคับทางกฎหมายเป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ซึ่งเปลี่ยนแปลงหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

(23) เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากการกำหนดหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการใหม่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ย่อมแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ประสงค์เปลี่ยนเครื่องมือของ

คณะกรรมการให้การให้มีความแตกต่างไปจากเดิม โดยมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจ “เรียก” แทนอำนาจ “ออกคำสั่งเรียก” ซึ่งเป็นการเชิญหรือการขอความร่วมมือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องแทนการออกคำสั่งที่ประสงค์ให้มีผลบังคับทางกฎหมาย นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยยังมีการเปลี่ยนแปลงหลักการในเรื่องหน้าที่ของคณะกรรมการใหม่จาก “การสอบสวน” เป็น “การสอบหาข้อเท็จจริง” ซึ่งการดำเนินการของคณะกรรมการเป็นการสืบหาข้อเท็จจริง ไม่ใช่การสืบสวนหรือ สอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตลอดจนบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามการใช้อำนาจของคณะกรรมการที่เปลี่ยนเป็นมาตรการเชิงบังคับแทนโทษทางอาญา เนื่องจากการฝ่าฝืนการใช้อำนาจของคณะกรรมการไม่ได้มีสภาพร้ายแรงและกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยรวม ดังนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดหลักการและสาระสำคัญใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมายความว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ที่อาศัยอำนาจของรัฐธรรมนูญในการตราเป็นกฎหมายขึ้นใช้บังคับ จึงสมควรต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ด้วย เพื่อให้การดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (*สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม*)

(24) ร่างมาตรา 6 ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงข้อเท็จจริงในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ ประกอบกับร่างมาตรา 14 ซึ่งกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกโดยไม่มีเหตุอันควรหรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยนั้น เห็นว่า อำนาจในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดของคณะกรรมการนั้นมิได้จำกัดอยู่เพียงเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้การสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาของคณะกรรมการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นควรเพิ่มบทกำหนดโทษ กรณีบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการด้วย (*สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม*)

(25) ร่างมาตรา 9 ซึ่งกำหนดวิธีการจัดส่งหนังสือขอให้บุคคลจัดส่งเอกสารหรือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการนั้น เห็นว่า เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน และเพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชน เห็นควรเพิ่มวิธีการจัดส่งหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตามร่างมาตรา 9 ด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) อีกทางหนึ่งด้วย (*สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม*)

(26) ร่างพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา 6 วรรคสอง ซึ่งเป็นบทยกเว้นไม่ให้คณะกรรมการเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น โดยการเรียกเอกสารหรือบุคคลตามมาตรา 6 วรรคหนึ่ง ไม่ให้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และไม่ใช้บังคับแก่

ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยตรงในแต่ละองค์กรตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการยกเว้นศาล ตามบทบัญญัติหมวด 10 ศาล และหมวด 11 ศาลรัฐธรรมนูญ รวมถึงเป็นการยกเว้นองค์กรอิสระตามบทบัญญัติหมวด 12 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงเห็นว่าควรเพิ่มบทยกเว้นให้รวมถึงองค์กรอัยการตามหมวด 13 ด้วย เนื่องจากในส่วนของ การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการนั้น ถือว่าเป็นการดำเนินการขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการพิจารณาพิพากษาของศาลหรือการดำเนินการขององค์กรอิสระ เพราะหากเอกสารหรือข้อเท็จจริงที่อยู่ในสำนวนคดีของพนักงานอัยการต้องถูกนำมาเผยแพร่หรือชี้แจงให้แก่คณะกรรมการทราบอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อรูปคดีอันอาจเป็นการเข้าข่ายแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ เห็นควรให้เพิ่มองค์กรอัยการในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาสั่งคดีเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้บังคับร่างมาตรา 6 วรรคหนึ่ง หรือพิจารณาเพิ่มข้อยกเว้นกรณีให้การให้ข้อเท็จจริงใดจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ดังที่ปรากฏหลักการในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (2) ด้วย **(สำนักงานอัยการสูงสุด)**

(27) กรณีเอกสารที่คณะกรรมการเรียกมาตามร่างมาตรา 6 วรรคหนึ่ง เป็นของนิติบุคคลหรืออยู่ในความครอบครองหรือดูแลของนิติบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐหรือนิติบุคคลเอกชนการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อสังเกตว่าสามารถดำเนินการได้หรือไม่ เพียงใด เนื่องจากร่างกฎหมายฉบับนี้มีลักษณะมุ่งถึงการเรียกเอกสารจากบุคคลธรรมดาเท่านั้น **(สำนักงานอัยการสูงสุด)**

(28) ร่างพระราชบัญญัติมาตรา 14 ที่กำหนดเกี่ยวกับการฝ่าฝืนไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกตามมาตรา 7 หรือมาตรา 8 โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจงใจให้ข้อเท็จจริง หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ โดยให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย เห็นว่า กรณีดังกล่าวอาจเป็นการกำหนดกฎหมายที่ไม่จำเป็นและเป็นการก้าวล่วงอำนาจในฝ่ายบริหาร เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับการใช้อำนาจของคณะกรรมการไว้แล้ว โดยกำหนดผลบังคับทางกฎหมายไว้ในมาตรา 129 วรรคห้า อันเป็นมาตรการเชิงบังคับเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการต้องการ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ให้คณะกรรมการดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดความผิดทางวินัยตามร่างมาตรา 14 อาจไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 129 และควรให้หน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ดำเนินการติดตามหรือตรวจสอบแทนการกำหนดบทสันนิษฐานให้เป็นความผิดทางวินัย เพราะการจะส่งเอกสารหรือไม่ส่งเอกสารไต่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดย่อมมีอำนาจในการกำกับดำเนินการได้ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาควรให้เป็นกลไกในการดำเนินการทางวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐหน่วยงานนั้น **(สำนักงานอัยการสูงสุด)**

(29) ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา 6 เนื่องจากพนักงานสอบสวนมิได้เป็นผู้ได้รับการยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนที่การสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นด้วย เพื่อประโยชน์ในการรักษากระบวนการยุติธรรมมิให้ได้รับผลกระทบต่อสำนวนในระหว่างทำการสอบสวน และวรรคสามเป็นการตัดถ้อยคำที่เป็นเหตุยกเว้นให้ไม่ต้องปฏิบัติตามที่คณะกรรมการแจ้งมาก็ได้ ซึ่งเหตุยกเว้นดังกล่าวนี้

ปัจจุบันยังมีความจำเป็นที่จะต้องคงเดิมไว้ ถ้าเห็นว่าเรื่องที่ยังไม่สามารถเปิดเผยให้แก่คณะกรรมการได้ ซึ่งทำให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถใช้ดุลพินิจแจ้งให้คณะกรรมการทราบถึงเหตุดังกล่าวได้ (**สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**)

(30) การกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ดำเนินการตามที่คณะกรรมการเรียก หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ มีความผิดทางวินัยตามร่างมาตรา 14 นั้น เห็นว่า ความผิดทางวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2556 ซึ่งกำหนดฐานความผิดและการดำเนินการทางวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้อย่างครอบคลุมแล้ว ประกอบกับการทำหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นกลไกทางรัฐสภาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหารซึ่งเป็นการตรวจสอบระดับการเมือง โดยกำหนดให้สามารถสืบหาข้อเท็จจริงได้จากการเรียกเอกสารหรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริง หรือ แสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ได้บัญญัติให้เป็นหน้าที่รัฐมนตรีที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็น ตามที่คณะกรรมการเรียก หากเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการอาจมีความผิดวินัยตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อยู่แล้ว จึงไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา 14 (**สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน**)

(31) มีความเห็นสอดคล้องกับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นไปตามหลักการการมีส่วนร่วมในการบริหารรัฐกิจโดยผ่านทางผู้แทนราษฎร ตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ 25 (ก) และตามที่บัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตเพิ่มเติมต่อร่างบทบัญญัติ ดังนี้

1) ร่างพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนของบทบัญญัติอำนาจเรียกมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 และคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 17/2563 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2563 ซึ่งได้วินิจฉัยเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน แตกต่างไปจากรัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช 2550 มีเจตนารมณ์กำหนดหลักการ สำคัญและเปลี่ยนเครื่องมือของคณะกรรมการ โดยคำว่า “อำนาจเรียก” ซึ่งเป็นการเชิญหรือขอความร่วมมือบุคคลให้ส่งเอกสาร หรือให้แถลงข้อเท็จจริง หรือความเห็นแทนคำว่า “ออกคำสั่งเรียก” ซึ่งมีผลเป็นการออกคำสั่งที่มีผลบังคับทางกฎหมาย อีกทั้งเปลี่ยนคำว่า “สอบสวน” เป็น “สอบหาข้อเท็จจริง” เนื่องจากการดำเนินการของกรรมการไม่ใช่การสืบสวนหรือสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น สำนักงาน กสม. จึงมีความเห็นสอดคล้องกับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัตินี้

2) ร่างมาตรา 9 การจัดส่งหนังสือแถลงข้อเท็จจริงหรือความเห็น ควรเพิ่มช่องทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

3) ร่างมาตรา 13 วรรคสอง ที่บัญญัติให้กรณีที่นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม อีกทั้งมาตรา 14 ที่บัญญัติให้กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ให้ข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยนั้น สำนักงาน กสม. เห็นว่าเป็นการบัญญัติบทลงโทษที่เกินขอบเขตที่รัฐธรรมนูญ มาตรา 129 วรรคห้าให้อำนาจไว้ และขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 วรรคห้า เป็นอันใช้บังคับมิได้ ตามที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ 17/2563 กรณีผลบังคับทางกฎหมายสำหรับผู้ฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามอำนาจเรียกไว้เป็นมาตรการเชิงบังคับ

โดยเฉพาะแล้วในมาตรา 129 วรรคห้า ทำให้การกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งเรียกไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการลงโทษทางอาญาแก่บุคคลและไม่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด เนื่องจากการฝ่าฝืนดังกล่าวไม่ได้มีสภาพร้ายแรงหรือทำให้เกิดความเสียหายต่อการสอบหาข้อเท็จจริงและมีได้กระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน นอกจากนี้มาตรา 5 ที่บัญญัติให้การออกคำสั่งเรียก มาตรา 8 ที่บัญญัติขึ้นตอนการออกคำสั่งเรียก และมาตรา 13 ที่กำหนดโทษอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามคำสั่งเรียก กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เป็นภาวะหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และไม่สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญ (*สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ*)

(32) ขอเรียนว่าได้แสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ผ่านเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งเป็นเว็บไซต์ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโดยตรงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว (*กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย*)

(33) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สามารถสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการให้มีกลไกและผลบังคับทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในกิจการที่กระทำหรือในการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงเป็นร่างกฎหมายที่มีความเหมาะสมทั้งในหลักการและเนื้อหาของร่างกฎหมาย (*กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย*)

(34) กลไกเดิมที่เป็นการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 สามารถใช้ในการดำเนินการได้เป็นอย่างดีอยู่แล้ว และไม่มีปัญหาในการเรียกเอกสารหรือบุคคลมาชี้แจงต่อคณะกรรมการ นอกจากนี้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีการกำหนดโทษที่รุนแรงจนเกินไป ทั้งที่เป็นความผิดทางวินัยและการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่อย่างใด อย่างไรก็ตามหากมีความจำเป็นต้องมีกฎหมายฉบับนี้ เห็นว่าควรกำหนดหลักการที่ให้เกียรติฝ่ายบริหารให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) การส่งผู้แทนเพื่อชี้แจงแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการหน่วยงานควรส่งผู้ชี้แจงที่มีอำนาจในการตัดสินใจและสามารถให้ความเห็นแก่คณะกรรมการได้ และ 2) ควรมีการเก็บสถิติของคณะกรรมการสามัญแต่ละคณะภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี กรณีการใช้อำนาจเรียกข้อมูลและบุคคลว่าคณะกรรมการแต่ละคณะมีสถิติเป็นเช่นใด (*สัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร*)

(35) หากพิจารณาจากพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น กฎหมายดังกล่าวจะมีสภาพบังคับกับบุคคลทั่วไปที่มีใช้ข้าราชการด้วยหากมีกรณีที่ไม่ดำเนินการตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการเพราะมีการกำหนดโทษทางอาญา ซึ่งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเพียงว่าเป็นการขัดหรือแย้งต่อศาลรัฐธรรมนูญ เหตุเพราะเป็นการกำหนดโทษเกินสมควรแก่เหตุ แต่มิได้วินิจฉัยว่า ไม่สามารถกำหนดโทษทางอาญาได้ ในขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 77 บัญญัติว่า

ต้องมีโทษอาญาเพียงพอที่จำเป็น ทั้งนี้ เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรมีการบัญญัติหลักการเพื่อให้ คณะกรรมการมีกลไกที่เป็นบทบังคับอย่างเหมาะสมเพื่อใช้อำนาจในการตรวจสอบถ่วงดุลฝ่ายบริหาร (สัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร)

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย

1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย

การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผลสืบเนื่องจากการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจเรียกเอกสาร หรือบุคคล เพื่อกระทำการ พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ของคณะกรรมการการได้เปลี่ยนแปลงหลักการ และเจตนารมณ์ที่แตกต่างจากเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 อันเป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการตราพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ประกอบกับการที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัย ที่ 17/2563 ส่งผลให้บทบัญญัติ บางมาตราของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นบัญญัติที่เป็นมาตรการสำคัญสืบผลบังคับใช้ เหตุเพราะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้คณะกรรมการอันเป็นองคาพยพที่สำคัญของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา มีมาตรการหรือบทบังคับใช้กฎหมายในการเรียกเอกสารหรือบุคคล เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของฝ่าย นิติบัญญัติสำหรับตรากฎหมายและการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารสามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

หมวด 7 รัฐสภา ส่วนที่ 4 บทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง

“มาตรา 129 สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็น คณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็น คณะกรรมการ วิสามัญ หรือคณะกรรมการร่วมกันตามมาตรา 137 เพื่อกระทำการ พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ และรายงานให้สภาทราบตามระยะเวลาที่สภากำหนด

การกระทำการ การสอบหาข้อเท็จจริง หรือการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ใน หน้าที่ และอำนาจของสภา และหน้าที่และอำนาจตามที่ระบุไว้ใน การตั้งคณะกรรมการก็ดี ในการ ดำเนินการของคณะกรรมการก็ดี ต้องไม่เป็นเรื่องซ้ำซ้อนกัน ในกรณีที่การกระทำการ การสอบหา ข้อเท็จจริง หรือการศึกษาในเรื่องใดมีความเกี่ยวข้องกัน ให้เป็นหน้าที่ของประธานสภาที่จะต้อง ดำเนินการให้คณะกรรมการ ที่เกี่ยวข้องทุกชุดร่วมกันดำเนินการ

ในการสอบหาข้อเท็จจริง คณะกรรมการจะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลหรือคณะ บุคคลใด กระทำการแทนมิได้

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาอยู่นั้นได้ แต่การเรียกเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับแก่ผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในกระบวนการวิธี พิจารณาพิพากษาอรรถคดี หรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยตรง ในแต่ละองค์กรตามบทบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

“ให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสิทธิการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา ที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็น ตามที่คณะกรรมการเรียก.....”

หนังสือสัญญาระหว่างประเทศ/ข้อตกลงหรือความตกลงระหว่างประเทศ

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights – ICCPR)

“ข้อ 25 (ก) พลเมืองทุกคนย่อมมีสิทธิและโอกาส โดยปราศจากความแตกต่างดังกล่าวไว้ในข้อ 2 และโดยปราศจากข้อจำกัดอันไม่สมควร

(ก) ในการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารรัฐกิจโดยตรง หรือผ่านทางผู้แทนซึ่งได้รับเลือกมาอย่างเสรี”

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อกฎหมายว่าด้วยอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานี้มีผลใช้บังคับย่อมทำให้คณะกรรมการซึ่งเป็นกลไกของฝ่ายนิติบัญญัติสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการตรากฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกระทำกิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามหน้าที่และอำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดบทบังคับ (Sanction) ทั้งที่เป็นความผิดทางวินัย และความผิดที่ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554
- ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ พ.ศ. 2554
- ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการ พ.ศ. 2554

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

การมีผลบังคับใช้ของร่างพระราชบัญญัตินี้ย่อมส่งผลกระทบต่อภาระงบประมาณที่ต้องใช้ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามที่ร่างมาตรา 10 กำหนดให้มีกฎหมายลำดับรอง ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด ซึ่งการเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวควรกำหนดให้เฉพาะบุคคลหรือประชาชนทั่วไปที่คณะกรรมการเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ส่วนข้าราชการอาจต้องมีการพิจารณาความเหมาะสมในการเบิกค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เนื่องจากข้าราชการสามารถเบิกจ่ายกับต้นสังกัดได้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามหากมีข้อยกเว้นหรือมีเหตุผลจำเป็นอื่นเป็นการเฉพาะย่อมสามารถกำหนดให้ข้าราชการหรือบุคคลอื่นที่สังกัดหน่วยงานของรัฐที่ต้องมาให้ข้อมูลข้อเท็จจริงแก่คณะกรรมการเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวนี้ได้ ทั้งนี้

ควรพิจารณาอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้เหมาะสมและสอดคล้องกับข้อเท็จจริงของสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยอาจพิจารณาเทียบเคียงจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางของหน่วยราชการหรืออาจกำหนดให้เบิกจ่ายได้ตามจริงแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ เป็นต้น

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

การมีผลบังคับใช้ของร่างพระราชบัญญัตินี้ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนและสังคมในการใช้อำนาจเรียกเอกสารหรือบุคคลของคณะกรรมการการเลือกตั้งของทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในฐานะองค์การสำคัญของฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อการพิจารณากฎหมายและตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อำนาจเรียกเอกสารหรือบุคคลกรณีเรื่องพิจารณาในวาระการประชุมของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นเรื่องร้องเรียน โดยเป็นกรณีที่มีบุคคลซึ่งเป็นประชาชนหรือองค์กรได้ประสบปัญหาความเดือดร้อนหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากหน่วยงานของรัฐ และได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ด้วยกลไกของคณะกรรมการการเลือกตั้งโดยใช้อำนาจเรียกที่มีบทบังคับ (Sanction) ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ย่อมเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่คณะกรรมการการเลือกตั้งในการตรวจกฎหมายและการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร และสามารถช่วยเหลือผู้ร้องเรียนในการแก้ไขปัญหาและให้ได้รับความเป็นธรรมได้ในอีกช่องทางหนึ่งด้วย

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้อาจส่งผลกระทบที่เป็นการขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งเมื่อเทียบเคียงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 135 วรรคสอง ซึ่งกำหนดความว่า “ให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ” ในขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 วรรคสี่ ซึ่งเป็นวรรคที่นำมาเทียบเคียงได้เพราะเป็นการบัญญัติความในลักษณะเดียวกันนั้นปรากฏว่า ไม่ได้มีการบัญญัติให้อำนาจที่กำหนดสภาพบังคับตามหลักการของรัฐธรรมนูญฉบับเดิมที่บัญญัติความโดยตรงให้มีการตราพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยได้มีการตัดหลักการดังกล่าวออกอย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้ย่อมเห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่ต้องการให้เป็นเพียงการขอความร่วมมือแทนการใช้อำนาจออกคำสั่งบังคับและให้มีโทษตามกฎหมายเท่านั้น มิได้มีความมุ่งหมายให้มีการกำหนดโทษแต่อย่างใด ไม่ว่าจะโทษประเภทใดก็ตาม

นอกจากนี้การพิจารณาเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 สามารถวิเคราะห์ได้จากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 17/2563 ซึ่งมีคำวินิจฉัยว่า “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 มีเจตนารมณ์ชัดเจนในการเปลี่ยนหลักการและสาระสำคัญของการดำเนินงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งให้แก้ไขหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับหลักการตรวจสอบฝ่ายบริหารโดยฝ่ายนิติบัญญัติ โดยแก้ไขอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการเรียกเอกสารหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น โดยใช้คำว่า “อำนาจเรียก” แทน คำว่า “คำสั่งเรียก” และกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งให้มีความชัดเจนขึ้นโดยใช้คำว่า “สอบหาข้อเท็จจริง”

แทนคำว่า “สอบสวน” รวมทั้งกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่ต้องรับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกมาใช้เป็นสภาพบังคับแทนการกำหนดโทษทางอาญา โดยตัดถ้อยคำความว่า “และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ” ออก” นอกจากนี้ยังมีกรณีที่ว่าวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว ได้วินิจฉัยโดยกล่าวถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับก่อนที่จะประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาพิจารณาเปรียบเทียบ ทั้งนี้ ก่อนที่จะประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสารหรือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่สอบสวนได้ อย่างไรก็ตาม การเรียกเอกสารหรือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการเป็นการขอความร่วมมือโดยไม่มีสภาพบังคับตามกฎหมาย ต่อมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงเปลี่ยนแปลงถ้อยคำจากคำว่า “อำนาจเรียก” หรือ “อาจเรียก” มาเป็นคำว่า “อำนาจออกคำสั่งเรียก” แต่ไม่ได้กำหนดให้การใช้อำนาจออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการมีสภาพบังคับบังคับทางกฎหมายแต่อย่างใด จากนั้นจึงนำมาซึ่งสภาพบังคับในทางกฎหมายของคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ตามที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 ซึ่งมีการเพิ่มเติมหลักการสำคัญในมาตรา 135 วรรคสอง เป็นคำว่า “ตามที่กฎหมายบัญญัติ” อันนำมาซึ่งการตราพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ด้วยเหตุที่กล่าวมาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 มิได้กำหนดสภาพบังคับในทางกฎหมายไว้ โดยมีความมุ่งหมายให้การเรียกเอกสารหรือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการเป็นการขอความร่วมมือโดยไม่มีสภาพบังคับตามกฎหมาย อันมีลักษณะเดียวกับการใช้อำนาจเรียกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับก่อนที่จะประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ด้วยเหตุผลดังกล่าวประกอบกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 211 วรรคสี่ ซึ่งบัญญัติให้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ฉบับนี้ ซึ่งมีบทบัญญัติที่กำหนดโทษหรือบทบังคับ (Sanction) โดยให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยนั้น อาจส่งผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากเจตนารมณ์ของกฎหมายโดยแท้ ซึ่งเป็นการพิจารณาเจตนารมณ์ของกฎหมายโดยไม่ยึดโยงกับเจตนารมณ์ของผู้บัญญัติกฎหมายที่เรียกว่า “เจตนารมณ์ของผู้ร่าง” หรือในทางทฤษฎีเรียกว่า “ทฤษฎีอำเภोजิต” (Subjective Theory) ตามความที่กล่าวไว้ข้างต้นนั้น ทั้งนี้ การตีความบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 129 ย่อมสามารถใช้ “ทฤษฎีอำเภอการณ์” (Objective Theory) มาพิจารณาประกอบการใช้และตีความ โดยสามารถพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ของข้อเท็จจริงหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้ โดยสืบเนื่องจากผลการสัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีกรณีที่คณะกรรมการใช้อำนาจ

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 เพื่อเรียกเอกสารจากหน่วยงานหนึ่ง แต่หน่วยงานดังกล่าวไม่ส่งข้อมูลมาให้แก่คณะกรรมการ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวยังไม่ผ่านการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้ยังมีกรณีที่คณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ กิจการชายแดนไทย ยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศ ได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2566 เรื่อง ปัญหาของการส่งข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมาเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการ เพื่อกราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร ในการนำปัญหาดังกล่าวหารือร่วมกับประธานคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร ทั้ง 35 คณะ โดยในบันทึกข้อความดังกล่าว ปรากฏปัญหาว่า หน่วยงานที่คณะกรรมการได้มีหนังสือเชิญเข้าร่วมประชุมบางหน่วยงานส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมที่ไม่มีอำนาจหรือไม่สามารถตัดสินใจ และให้ข้อคิดเห็นในเชิงนโยบายแก่คณะกรรมการได้ หรือบางหน่วยงานไม่ส่งผู้เข้าร่วมประชุมและไม่ได้มีหนังสือชี้แจงเหตุผลต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ จากปัญหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ย่อมสามารถตีความบทบัญญัติของมาตรา 129 ดังกล่าว โดยพิจารณาจากเจตนารมณ์ของกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการแปรผันของบริบททางสังคม หรือข้อเท็จจริงของปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปัจจุบันได้

ด้วยเหตุที่อาจสามารถตรากฎหมายฉบับนี้ได้ตามเหตุผลข้างต้นตาม ทฤษฎีอำนาจอำเภอการณณ์ เมื่อพิจารณาจากมาตรการบังคับหรือบทบังคับ (Sanction) กรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งเป็นบทบังคับกับกรรมการ หรือนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีนั้น มาตรฐานทางจริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการที่จะกำหนดมาตรการดังกล่าวในร่างพระราชบัญญัตินี้จำเป็นต้องพิจารณาอย่างเหมาะสม ซึ่งนำหน้าอย่างรอบด้าน และต้องให้การใช้มาตรการดังกล่าวเป็นไปด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ โดยควรกำหนดหลักการให้มีความชัดเจนว่ากรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนั้นต้องเป็นไปในระดับหรือลักษณะใด รวมถึงการกำหนดกระบวนการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามวรรคหนึ่งของร่างมาตรา 13 โดยไม่มีเหตุอันสมควรนั้นอาจกำหนดกระบวนการให้คณะกรรมการเสนอรายงานการไม่ดำเนินการตามหน้าที่ของรัฐมนตรีต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมวุฒิสภา หรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาเห็นชอบให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวน เพื่อมีความเห็นว่ารัฐมนตรีผู้นั้นมีพฤติการณ์จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญต่อไป นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากกรณีความผิดทางวินัยซึ่งเป็นบทบังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นควรพิจารณาเพื่อกำหนดให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา สั่งการให้มีการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น โดยไม่ควรกำหนดให้การฝ่าฝืนกรณีดังกล่าวเป็นความผิดทางวินัย แต่ควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจของแต่ละหน่วยงานที่จะไปพิจารณาดำเนินการเองตามที่รัฐมนตรีสั่งการ ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรการหรือสภาพบังคับดังกล่าวเป็นไปตามกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายปกติ และจะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญด้วย

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติอนุญาต

มี ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

“มาตรา 12 กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม”

บทวิเคราะห์ ร่างมาตรา 12 ซึ่งกำหนดบทบังคับกับกรรมการ กรณีกรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตนั้น ถือว่าเป็นการกำหนดบทบัญญัติที่เป็นกลไกในการป้องกันการใช้อำนาจอันอาจส่งผลให้เกิดการทุจริตจากการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการ โดยมีกรรมการผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีส่วนในการใช้อำนาจเรียกดังกล่าว

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

มี ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ ซ้ำซ้อนหรือขัดกัน หรือไม่

มี ไม่มี

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

“มาตรา 13 วรรคสอง ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามวรรคหนึ่ง **โดยไม่มีเหตุอันสมควร** ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

“มาตรา 14 ผู้ใดไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการการเรียกตามมาตรา 7 หรือมาตรา 8 **โดยไม่มีเหตุอันควร** หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย”

บทวิเคราะห์ ร่างมาตรา มาตรา 13 วรรคสอง เป็นการที่ร่างกฎหมายกำหนดโทษกับนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี กรณีไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็น โดยให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม และร่างมาตรา 14 เป็นการที่ร่างกฎหมายกำหนดโทษกับผู้ใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก โดยให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย โดยใช้ถ้อยคำที่เป็นมูลเหตุของความผิดคือคำว่า “โดยไม่มีเหตุอันควร” ซึ่งคำดังกล่าวเป็นถ้อยคำที่มีความหมายไม่เฉพาะเจาะจง (indefinite legal concepts) ที่ไม่อาจทราบได้ว่าการกระทำใดเป็นกรณีที่ไม่ไม่มีเหตุอันควร ซึ่งการใช้คำลักษณะนี้อาจก่อให้เกิดการทุจริตอันผลจากการตีความของผู้บังคับใช้กฎหมายขึ้นได้

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

9. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
 โทษทางอาญา
 โทษทางปกครอง
 โทษปรับเป็นพินัย
 โทษอุปรกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้การกำหนดสภาพบังคับ (Sanction) แก่เจ้าหน้าที่รัฐผู้ใดที่ไม่ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกโดยไม่มีเหตุอันควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตาม

พระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย ซึ่งเป็นโทษทางปกครอง นอกจากนี้ได้กำหนดสภาพบังคับแก่กรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแก่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยทั้ง 2 กรณีให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ทั้งนี้ การกำหนดสภาพบังคับดังกล่าวนี้มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้เพื่อเป็นกลไกหรือมาตรการของคณะกรรมการในการใช้อำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อกระทำกิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อย่างไม่ปฏิบัติตามการกำหนดโทษในร่างพระราชบัญญัตินี้ อาจพิจารณาให้มีการกำหนดโทษปรับเป็นพินัยเพิ่มเติมนอกเหนือจากสภาพบังคับทั้ง 2 กรณีข้างต้น ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565

10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในฐานะหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และได้ใช้วิธีการอื่นใดที่หน่วยงานเห็นว่าเหมาะสม โดยใช้วิธีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องจากแบบสอบถามเพื่อรับฟังความคิดเห็นสำหรับบุคลากรของสำนักงานกรรมการ 1 สำนักงานกรรมการ 2 และ สำนักงานกรรมการ 3 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายจากข้อมูลการรับฟังความคิดเห็นและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลจากศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ 17/2563 ทั้งนี้ จึงได้จัดทำ “รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554” อันเป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 โดยมีข้อเสนอให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ทั้งฉบับ โดยพิจารณาจากเหตุผลดังนี้

1) บทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ซึ่งกำหนดหลักการที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของคณะกรรมการในการเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น เปรียบเทียบกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ซึ่งเป็นบทบัญญัติในทำนองเดียวกันและเป็นฐานที่มาของการมีพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ย่อมเห็นได้ว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงหลักการและสาระสำคัญในการเรียกเอกสารและบุคคลของคณะกรรมการอย่างมีนัยสำคัญ โดยได้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำจากคำว่า “อำนาจออกคำสั่งเรียก” เป็นคำว่า “อำนาจเรียก” และจากคำว่า “การสอบสวน” เป็นคำว่า “การสอบหาข้อเท็จจริง” รวมถึงมีการตัดคำว่า “ตามที่กฎหมายบัญญัติ” ตามที่เคยมีการบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ออก นอกจากนี้เมื่อพิจารณา

จากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและเจตนารมณ์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันในมาตรา 129 วรรคหนึ่ง และวรรคสี่ ซึ่งปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรและปรากฏตามความมุ่งหมายในชั้นยกร่างย่อมเห็นได้อย่างชัดเจนว่า บทบัญญัติดังกล่าวมีความมุ่งหมายในลักษณะที่ประนีประนอมกว่าเดิม และมีนัยให้มีการขอความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานใด ๆ เป็นสำคัญ มิได้มีความมุ่งหมายเพื่อให้อำนาจแก่คณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกหรือให้มีบทลงโทษทางอาญาแต่อย่างใด

2) กรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ 17/2563 ให้บทบัญญัติตามมาตรา 5 มาตรา 8 และมาตรา 13 ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2554 เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 อันเป็นปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ด้วยเหตุที่รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายในลำดับสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมายหากขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญย่อมมีอาจใช้บังคับได้ ซึ่งหลักการนี้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 5 วรรคหนึ่ง จึงส่งผลให้บทบัญญัติทั้ง 3 มาตราดังกล่าวของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ เป็นอันสิ้นผลไปอย่างไรก็ตามแม้บทบัญญัติของกฎหมายจะสิ้นผลเพียง 3 มาตรา แต่เนื่องด้วยมาตราดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่เป็นมาตรการหรือกลไกหลักในการบังคับใช้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ ซึ่งด้วยเหตุเช่นนี้จึงทำให้บทบัญญัติที่เหลืออยู่ย่อมเป็นกฎหมายที่ไม่อาจมีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติได้อีกต่อไป

3) แบบข้อมูลและสถิติการบังคับใช้กฎหมายฯ พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ มีสัดส่วนที่น้อยมากและไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเท่าที่ควร เหตุเพราะการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้มีขั้นตอนในทางปฏิบัติที่ยุ่งยากและซับซ้อนมากพอสมควร ประกอบกับการดำเนินงานของคณะกรรมการเพื่อเรียกบุคคลหรือเอกสารที่ผ่านมาสามารถใช้วิธีการปกติตามที่กำหนดในข้อบังคับการประชุม และใช้วิธีการประสานงานเพื่อขอความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานเป็นสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่จะได้รับความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวเป็นอย่างดี

4) แบบสอบถามเพื่อรับฟังความคิดเห็นบุคลากรของสำนักกรรมการ 1 สำนักกรรมการ 2 และสำนักกรรมการ 3 ของทั้งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ของทั้ง 2 สำนักงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานและผู้บังคับใช้กฎหมายโดยตรงเห็นด้วยกับการยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยไม่ต้องเสนอให้มีกฎหมายฉบับใหม่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.72 ของผู้ตอบแบบสอบถามจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และคิดเป็นร้อยละ 48.08 ของผู้ตอบแบบสอบถามจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประกอบกับได้พิจารณาแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย พบว่า ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 41.46 ของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมดจำนวน 41 คน เห็นด้วยกับการยกเลิกกฎหมายนี้โดยไม่ต้องเสนอให้มีกฎหมายลักษณะนี้เป็นกฎหมายฉบับใหม่ นอกจากนี้ยังได้ใช้วิธีการอื่นที่สามารถทำให้ภารกิจสำเร็จลุล่วงไปได้โดยไม่ต้องบังคับใช้กฎหมายนี้ ประกอบกับการมีอยู่ของกฎหมายย่อมเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันอย่างชัดเจน

5) การมีมาตรการทดแทนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 129 วรรคห้า ซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่ต้องรับผิดชอบในการสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ซึ่งการที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเช่นนี้ย่อมสามารถใช้เป็นมาตรการที่ทดแทนมาตรการที่มีอยู่ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ ซึ่งหากรัฐมนตรีไม่ดำเนินการย่อมมีความผิดฐานฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งรัฐมนตรีย่อมมีความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่กำหนดเป็นความผิดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

อยู่แล้ว ประกอบกับการที่ฝ่ายนิติบัญญัติยังสามารถใช้มาตรการทางการเมืองในระบบรัฐสภาได้อีกหาก รัฐมนตรีไม่ดำเนินการตามมาตรา 129 วรรคห้า นั่นคือ การตั้งกระทู้ถาม และการอภิปรายไม่ไว้วางใจ นอกจากนี้ในส่วนของ การเรียกข้อมูลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลหรือหน่วยงานภาคเอกชนนั้นยังสามารถใช้วิธีการเดิมโดยการประสานงานเพื่อขอความอนุเคราะห์ และในการทำหนังสือขอข้อมูลหรือหนังสือเชิญนั้นต้องแจ้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และเหตุผลและความจำเป็นในการขอเอกสารหรือเชิญให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานเอกชนได้รับทราบ และต้องกำหนดประเด็นให้ชัดเจนและตรงประเด็น รวมถึงควรกำหนดแนวปฏิบัติ หลักเกณฑ์ และขั้นตอนในการจัดทำหนังสือเรียกเอกสารหรือบุคคล และหนังสือขอให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบสั่งการ การกำหนดระยะเวลาในการส่งหนังสือ รวมถึงตลอดถึง หลักฐานการส่งและรับหนังสืออย่างเหมาะสมต่อไป

6) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา รวมถึงระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สามารถมีการจัดประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สืบเนื่องจากในปัจจุบันได้เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งจากสถานการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2562 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 รวมถึงการมีระเบียบที่เกี่ยวข้องคือ ระเบียบสภาผู้แทนราษฎรว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคณะกรรมการ พ.ศ. 2564 ระเบียบวุฒิสภาว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคณะกรรมการ พ.ศ. 2563 และระเบียบรัฐสภาว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 ซึ่งกำหนดหลักการให้สามารถมีการจัดประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ตามที่กฎหมายกำหนด ด้วยเหตุดังกล่าวย่อมสะท้อนให้เห็นว่า บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ ไม่มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ของการเกิดโรคระบาดในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการประชุมไปแต่อย่างใด

7) ผลการวิเคราะห์และประเมินผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านมาของคณะทำงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเคยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อวิเคราะห์และประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2560 ประกอบด้วยผู้แทนจากสำนักกรรมการ 1 สำนักกรรมการ 2 และสำนักกรรมการ 3 ซึ่งเป็นสำนักที่บังคับใช้กฎหมายและประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย โดยให้คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่วิเคราะห์และประเมินผลสัมฤทธิ์ รวมถึงจัดทำรายงานเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ เพื่อเสนอแนะความเห็น ว่า กฎหมายฉบับดังกล่าวยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์หรือไม่ หรือสมควรยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายหรือไม่ อย่างไร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับการดำเนินการให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 77

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์และประเมินผลสัมฤทธิ์ของคณะทำงานดังกล่าวพบว่า พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ ไม่มีความจำเป็นและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน เนื่องจากเหตุผล คือ

1) คณะกรรมการส่วนใหญ่เลี้ยงที่จะไม่ใช่พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ เพราะมีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวเกิดขึ้นหลายประการ ทั้งปัญหาในทางปฏิบัติ และปัญหาด้านข้อกฎหมายจึงเกิดปัญหาการบังคับใช้กฎหมายสองมาตรฐาน และไม่สามารถบรรลุตามเจตนารมณ์ในการตรากฎหมายได้

2) อาจเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (รายงานฉบับนี้มีการจัดทำก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยที่ 17/2563 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2563) และอาจทำให้เกิดความสับสนในการตีความได้

3) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ได้กำหนดหลักการในการใช้อำนาจเรียกของคณะกรรมการไต่สวน ครอบคลุม และมีบทบังคับที่ใช้ได้ผลจริงในทางปฏิบัติแล้ว รวมทั้งไม่มีการบัญญัติให้ “อำนาจเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ” ดังเช่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 135

4) กรณีที่ในอนาคตมีการยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ คณะกรรมการยังคงมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง หรือศึกษาได้ โดยอาศัยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 129 ประกอบกับการใช้มาตรการทางการบริหาร กระบวนการทางการเมือง และการบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ โดยอาจไม่จำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติออกมากำหนดรายละเอียดในทางปฏิบัติแต่อย่างใด

ดังนั้น คณะทำงานจึงเห็นสมควรพิจารณาให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 โดยการเสนอกฎหมายใหม่ เพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าว

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2567

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(นายรังสิมันต์ โรม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

เลขรับ ๕๗/๒๕๖๗ วันที่ ๑๘ เม.ย. ๒๕๖๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) รังสิมันต์ โรม ผู้เสนอ
(นายรังสิมันต์ โรม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ชูการ์โน มะทา ผู้เสนอ
(นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์) (นายชูการ์โน มะทา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ

(ลงชื่อ) มานพ ศิริภูวดล ผู้เสนอ (ลงชื่อ) สุธรรม แสงประทุม ผู้เสนอ
(นายมานพ ศิริภูวดล) (นายสุธรรม แสงประทุม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) จุฬาลักษณ์ ชันสุธรรม ผู้เสนอ (ลงชื่อ) วัชระ ยาวอหะซัน ผู้เสนอ
(นางจุฬาลักษณ์ ชันสุธรรม) (นายวัชระ ยาวอหะซัน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ

(ลงชื่อ) ปทิตา ตันติรัตนานนท์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ชูกัน กุลวงษา ผู้เสนอ
(นางปทิตา ตันติรัตนานนท์) (นายชูกัน กุลวงษา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) ชูติพงศ์ พิภพภิญโญ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) รอมฎอน ปันจอร์ ผู้เสนอ
(นายชูติพงศ์ พิภพภิญโญ)	(นายรอมฎอน ปันจอร์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ยูწყ်ยดี วาบา ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลเอก พิศาล วัฒนวงษ์คีรี ผู้เสนอ
(นายยูწყ်ยดี วาบา)	(พิศาล วัฒนวงษ์คีรี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) อามินทร์ มะยูไซ้ะ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปิยรัฐ จงเทพ ผู้เสนอ
(นายอามินทร์ มะยูไซ้ะ)	(นายปิยรัฐ จงเทพ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) วิสุทธิ์ ไชยณรรณ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อติศร เพียงเกษ ผู้เสนอ
(นายวิสุทธิ์ ไชยณรรณ)	(นายอติศร เพียงเกษ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) จาตุรนต์ ฉายแสง ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เพ็ญชิสา หงษ์อุปถัมภ์ชัย ผู้เสนอ
(นายจาตุรนต์ ฉายแสง)	(นางสาวเพ็ญชิสา หงษ์อุปถัมภ์ชัย)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ศักดินัย นุ่มหนู ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เกียรติคุณ ตันยาง ผู้เสนอ
(นายศักดินัย นุ่มหนู)	(นายเกียรติคุณ ตันยาง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อนุรักษ์ เปรมพูลสวัสดิ์ ผู้เสนอ
(นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล)	(นายอนุรักษ์ เปรมพูลสวัสดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ภูริวรรธก์ ใจสำราญ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กัณวีร์ สืบแสง ผู้เสนอ
(นายภูริวรรธก์ ใจสำราญ)	(นายกัณวีร์ สืบแสง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเป็นธรรม
(ลงชื่อ) คุณากร มั่นนทีรีย ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชลธิชา แจ้งเร็ว ผู้เสนอ
(นายคุณากร มั่นนทีรีย)	(นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) เฉลิมพงศ์ แสงดี ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อนุรักษ์ สุขโมธรรม ผู้เสนอ
(นายเฉลิมพงศ์ แสงดี)	(นายอนุรักษ์ สุขโมธรรม)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ภคมน หนูนอนันต์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พิมพ์กาญจน์ กิรติวิราภรณ์ ผู้เสนอ
(นางสาวภคมน หนูนอนันต์)	(นางสาวพิมพ์กาญจน์ กิรติวิราภรณ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) บุญเลิศ แสงพันธ์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สกล สุนทรวานิชย์กิจ ผู้เสนอ
(นายบุญเลิศ แสงพันธ์)	(นายสกล สุนทรวานิชย์กิจ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) จิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชยพล สท้อนดี ผู้เสนอ
(นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ)	(นายชยพล สท้อนดี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) อานุกาพ ลิขิตอำนวยการชัย ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ ผู้เสนอ
(นายอานุกาพ ลิขิตอำนวยการชัย)	(นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) กรณพล เทียนสุวรรณ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์ ผู้เสนอ
(นายกรณพล เทียนสุวรรณ)	(นายกันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) สว่างจิตต์ เลาะห์โรจนพันธ์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ ผู้เสนอ
(นางสว่างจิตต์ เลาะห์โรจนพันธ์)	(นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ศุภณัฐ มินชัยนันท์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สรพัช ศรีปราชญ์ ผู้เสนอ
(นายศุภณัฐ มินชัยนันท์)	(นายสรพัช ศรีปราชญ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ฐากร ยะแสง ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สาธิต ทวีผล ผู้เสนอ
(นายฐากร ยะแสง)	(นายสาธิต ทวีผล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) เอกราช อุดมอำนวย ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กัลยพัชร รจิตโรจน์ ผู้เสนอ
(นายเอกราช อุดมอำนวย)	(นางสาวกัลยพัชร รจิตโรจน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ปารมี ไวจงเจริญ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พนิดา มงคลสวัสดิ์ ผู้เสนอ
(นายปารมี ไวจงเจริญ)	(นางสาวพนิดา มงคลสวัสดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

นางสาววาริณี จันทรเพ็ญ/เจ้าของเรื่อง

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

นางสาวจิราภา หมอยาดี/พิมพ์

นางสาววรรันดา ไชยตะมาตย์/ทาน

นายอัครพล ยอดบุญ/ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้การเรียกดังกล่าวมีผลบังคับและสอดคล้อง ตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๗/๒๕๖๓ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพิจารณา และการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การใช้อำนาจของคณะกรรมการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลง
ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้น
มีผลบังคับทางกฎหมาย ซึ่งจะทำให้การกระทำกิจการ การสอบสวนข้อเท็จจริง หรือการศึกษาเรื่องใด ๆ
ตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้อง
กับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเรียกของคณะกรรมการของ
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการธิการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา และคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

“ประธานคณะกรรมการธิการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา ประธานคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และประธานคณะกรรมการร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล ผู้ที่ปฏิบัติงาน ในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม ราชการ ส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง หรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออก กฎ คำสั่ง หรือ มติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคลและบุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว

มาตรา ๕ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็น คณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการ วิสามัญเพื่อกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ และรายงานให้สภาทราบตาม ระยะเวลาที่สภากำหนด

มาตรา ๖ คณะกรรมการธิการมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือ ศึกษาอยู่นั้นได้

การเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือ ใช้อำนาจในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับ แก่ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยตรงในแต่ละองค์กร ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษา อยู่ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้น

ส่งเอกสาร หรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นรัฐมนตรี ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบถึงการเรียกดังกล่าวด้วย

หนังสือเรียกให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือเรียกให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตนดังกล่าวแทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคลตามวรรคห้าส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียก

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าคำแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้น เป็นคำแถลงหรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเรียก

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเรียกบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับหนังสือเรียกให้ส่งเอกสาร หรือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ประธานคณะกรรมการส่งรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนั้นรายงานผลการ ดำเนินการทางวินัยต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานจากประธานคณะกรรมการ

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ที่ได้รับหนังสือเรียกให้ส่งเอกสาร หรือเรียกมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ประธานคณะกรรมการรายงานไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อดำเนินการ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๑๐ ในการออกหนังสือเรียกตามมาตรา ๗ คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

หนังสือเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนหนังสือเรียก

มาตรา ๑๑ การจัดส่งหนังสือเรียกตามมาตรา ๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการด้วยวิธีการใด วิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
- (๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง
- (๓) ส่งทางโทรสาร
- (๔) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)
- (๕) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภา กำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือเรียก แล้วแต่กรณี โดยชอบแล้ว

มาตรา ๑๒ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเรียกตามมาตรา ๗ ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

มาตรา ๑๓ ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ต่อคณะกรรมการ หรือผู้จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงาน โดยสุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ ที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ โดยการไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๑๗ ให้ประธานรัฐสภารักษากฎการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....

.....

ว่าด้วย

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติการเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

ว่าด้วย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการกิจการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้การเรียกดังกล่าวมีผลบังคับและสอดคล้อง ตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๗/๒๕๖๓ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพิจารณาและการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ ปรับปรุงชื่อพระราชบัญญัติเป็น “พระราชบัญญัติการเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการกิจการ” และ “ประธานคณะกรรมการกิจการ” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า “หน่วยราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และครอบคลุมการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตั้งคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา เพื่อกระทำการพิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ แก้อำนาจของคณะกรรมการให้การให้มีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาอยู่นั้นได้ แต่การเรียกของคณะกรรมการดังกล่าว ไม่ใช่บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติ ตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กร ตามรัฐธรรมนูญ ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๖ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ ของคณะกรรมการ สำหรับกรณีที่บุคคลนั้นเป็นรัฐมนตรี ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบถึงการเรียกนั้นด้วย โดยให้คณะกรรมการทำเป็นหนังสือระบุเหตุแห่งการขอให้ ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร และกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียก ส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่มีเวลาเหลือ ที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ (ร่างมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่)

๒.๗ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกซึ่งเคยถูกเรียกโดยคณะกรรมการคณะอื่น ในเรื่องเดียวกัน มีสิทธิอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นที่เคยให้ไว้แทนการส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียก ในกรณีที่ คณะกรรมการเห็นควรให้ส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพิ่มเติม ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗ วรรคห้าและวรรคหก)

๒.๘ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น ต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอลือหรือหนังสือมอบหมาย ให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือเรียก กรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้ผู้นั้นต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเรียกบุคคลดังกล่าวอีกครั้ง (ร่างมาตรา ๘)

๒.๙ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยหากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้รับหนังสือเรียกให้ส่งเอกสาร หรือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มา แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ประธานคณะกรรมการส่งรายงานไปยัง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัย และให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนั้นรายงานผลการดำเนินการทางวินัยต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานจากประธานคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง)

๒.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี โดยหากนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่ได้รับหนังสือเรียกไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ

ให้ประธานคณะกรรมการรายการรายงานไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม (ร่างมาตรา ๙ วรรคสอง)

๒.๑๑ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกหนังสือเรียกต้องมีติดด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๑๒ กำหนดวิธีการส่งหนังสือเรียก หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๓ กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๔ กำหนดเอกสิทธิ์ของผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุม โดยไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งทางอาญาหรือทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๕ กำหนดความผิดสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามพระราชบัญญัตินี้ โดยหากเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย และหากเป็นนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม เมื่อเป็นกรณีที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๖ กำหนดโทษสำหรับผู้กระทำการอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๗ กำหนดวิธีการดำเนินการของคณะกรรมการเมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๘ กำหนดให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๗)

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(นางสาวทิสรัตน์ เลาหล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	
เลขที่รับ.....	๓๕ / ๕๕๖๗
วันที่.....	๑๗ ๑-๑-๖๗
เวลา.....	๑๑.๕๗ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

19 กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

๑.

ผู้เสนอ

(นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๕๓

๒.

ผู้เสนอ

(.....)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

หมายเลขประจำตัวสมาชิก 445

๓.

ผู้เสนอ

(.....)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

หมายเลขประจำตัวสมาชิก 265

๔.

ผู้เสนอ

(.....)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

หมายเลขประจำตัวสมาชิก 4๐7

๕.

ผู้เสนอ

(.....)

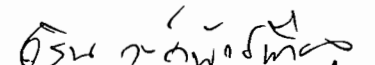
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

หมายเลขประจำตัวสมาชิก 421

ผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

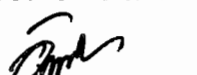
๖.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 225

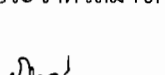

(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 152

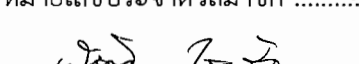
๑๐.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 75

๑๒.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 031

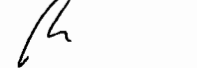
๑๔.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 198

๑๖.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 494

๑๘.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 210

๒๐.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 377

๗.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 228

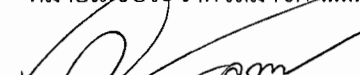
๙.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 314

๑๑.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 010

๑๓.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 476

๑๕.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 222

๑๗.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 124

๑๙.
(... ป. บุญวงศ์ ...)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวหน้าไกล
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ... 498

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญ สมควรให้มีการตราพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาสามารถปฏิบัติหน้าที่พิจารณา ศึกษา สอบหา ตรวจสอบ และแสวงหาข้อเท็จจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยอำนาจอันชอบธรรมในการเรียกบุคคลใด หรือหน่วยงานใด เข้ามาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ในกิจการที่กระทำ หรือเรื่องที่พิจารณาสอบหาอยู่ และมีอำนาจเรียกเอกสาร ข้อมูล วัตถุ หรือหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกิจการที่กระทำ หรือเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าว จากบุคคลใด หรือหน่วยงานใด และให้การเรียกบุคคลใด หรือหน่วยงานใด มีผลบังคับต่อผู้ที่มีได้ปฏิบัติตามที่เรียก โดยมีหลักเกณฑ์ในการเรียก และมีมาตรการการป้องกันการถูกเรียกที่ไม่ชอบธรรม ซึ่งจะส่งผลดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อการพิจารณาและแสวงหาข้อเท็จจริงที่ครบถ้วนจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

อำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การใช้อำนาจของคณะกรรมการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือในเรื่องที่ศึกษาอยู่นั้น มีผลบังคับทางกฎหมาย ซึ่งจะทำให้การกระทำกิจการ การสอบสวนข้อเท็จจริง หรือการศึกษาเรื่องใด ๆ ตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการธิการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

“คณะอนุกรรมการธิการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการธิการแต่งตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา แล้วแต่กรณี

“ประธานคณะกรรมการธิการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา ประธานคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และประธานคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ กองทุนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจของรัฐ หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง และให้หมายความรวมถึงหน่วยธุรการขององค์การของรัฐที่เป็นอิสระ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี องค์การอัยการ หรือองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ

“หน่วยงานเอกชน” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่รัฐ และนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“เจ้าหน้าที่รัฐ” หมายความว่า ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล ผู้ที่ปฏิบัติงานในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ กองทุนที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจของรัฐ หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคลและบุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าว และให้หมายความรวมถึงหน่วยธุรการขององค์การของรัฐที่เป็นอิสระ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอัยการ หรือองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕ คณะกรรมการธิการมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาผู้นั้นได้

การเรียกตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในระบวนวิธีพิจารณา พิพากษาอรรถคดี หรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับแก่

ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยตรง ในแต่ละองค์กร ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ หรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ ให้ประธานคณะกรรมการการแจ้งให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือบุคคลซึ่งบังคับบัญชา หรือกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐที่บุคคลนั้นสังกัด หรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลทราบ และให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือบุคคลซึ่งบังคับบัญชา หรือกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐที่บุคคลนั้นสังกัด หรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแล สั่งการให้บุคคลในสังกัด หรือในกำกับ ดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นหน่วยงานเอกชน ให้ประธานคณะกรรมการการแจ้งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลผู้นั้นดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง หรือศึกษา อยู่ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือเรียกขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสารหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

หนังสือเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนหนังสือเรียกในกรณีที่ คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น อาจขอให้บุคคลนั้น นำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ให้บุคคลซึ่งได้รับหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติตามหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นจะไม่ปฏิบัติตามหนังสือนั้นก็ได้อีก แต่ต้องแจ้งเหตุดังกล่าวเป็นหนังสือต่อ คณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคล นั้นแล้วให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง

มาตรา ๗ บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต้องมา ด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อน หรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เรียก โดยการขอเลื่อนดังกล่าว สามารถกระทำได้ไม่เกินสามครั้งติดต่อกัน

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าคำแถลง หรือความเห็นของบุคคลนั้น เป็นคำแถลง หรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเรียก

เมื่อบุคคลที่ได้รับมอบหมายมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการแล้ว แต่ไม่สามารถแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นได้ครบถ้วน ถ้าคณะกรรมการพิจารณาให้บุคคลที่ได้รับ

หนังสือเรียกตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการธิการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเรียกบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง หากบุคคลดังกล่าวไม่สามารถมาด้วยตนเองได้ เนื่องจากเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำหนังสือขอเลื่อนได้ไม่เกินสามครั้ง

ในกรณีที่คณะกรรมการธิการพิจารณาแล้ว ยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ การจัดส่งหนังสือเรียก ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ให้คณะกรรมการธิการดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการธิการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
- (๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง
- (๓) ส่งทางโทรสาร
- (๔) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
- (๕) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการธิการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือเรียกโดยชอบแล้ว

มาตรา ๙ ผู้ใดที่คณะกรรมการธิการมีหนังสือเรียกตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการธิการตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ต่อคณะกรรมการ ธิการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐาน หรือจัดทำและเผยแพร่รายงานโดยสุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยการเรียกรับผลประโยชน์ การแลกเปลี่ยนสิ่งตอบแทน หรือสัญญาว่าจะให้สิ่งตอบแทน ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ให้ประธานคณะกรรมการธิการรายงานไปยังคณะกรรมการจริยธรรมสภาผู้แทนราษฎร หรือคณะกรรมการจริยธรรมวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาให้ประธานสภาส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๑๒ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่รัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ มีความผิดทางวินัย ให้ประธานคณะกรรมการการส่งรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสิบห้าวันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัย และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนั้นรายงานผลการดำเนินการทางวินัยต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานจากประธานคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้ซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่รัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ มีความผิดทางวินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยในอัตราตามฐานรายได้ของผู้นั้น และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ให้ประธานรัฐสภาออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยและการผ่อนชำระเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๑๔ ผู้ใดส่งเอกสาร แจ้งข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบนั้นเมื่อประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญ สมควรให้มีการตราพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาสามารถปฏิบัติหน้าที่พิจารณา ศึกษา สอบหา ตรวจสอบ และแสวงหาข้อเท็จจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยอำนาจอันชอบธรรมในการเรียกบุคคลใดหรือหน่วยงานใด เข้ามาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำ หรือเรื่องที่พิจารณาสอบหาอยู่ และมีอำนาจเรียกเอกสาร ข้อมูล วัตถุ หรือหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกิจการที่กระทำ หรือเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าว จากบุคคลใดหรือหน่วยงานใด และให้การเรียกบุคคลใดหรือหน่วยงานใดมีผลบังคับต่อผู้ที่มิได้ปฏิบัติตามที่เรียก โดยมีหลักเกณฑ์ในการเรียก และมีมาตรการการป้องกันการถูกเรียกที่ไม่ชอบธรรม ซึ่งจะส่งผลดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อการพิจารณาและแสวงหาข้อเท็จจริงที่ครบถ้วนจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ ปรับปรุงชื่อพระราชบัญญัติเป็น “พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “ประธานคณะกรรมการ” และ “หน่วยงานของรัฐ” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” “หน่วยงานเอกชน” และ “เจ้าหน้าที่รัฐ” โดยยกเลิกบทนิยามคำว่า “หน่วยราชการ” “รัฐวิสาหกิจ” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และครอบคลุมการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๔ แกไขอำนาจของคณะกรรมการให้การให้มีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้นได้ ในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นเจ้าหน้าที่รัฐกำหนดให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือบุคคลซึ่งบังคับบัญชาที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการกระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่นั้น สั่งการให้เจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดหรือในกำกับ ส่งเอกสาร ให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก ในกรณีบุคคลที่ถูกเรียกเป็นหน่วยงานเอกชน ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือเรียกไปยังบุคคลนั้น และให้เป็นหน้าที่ของผู้ได้รับหนังสือเรียกสั่งการให้บุคคลในสังกัดหรือในกำกับส่งเอกสาร ให้ข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก แต่การเรียกของคณะกรรมการดังกล่าวไม่ใช่บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยตรง ในแต่ละองค์กรตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ทำเป็นหนังสือเรียก และระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควรและโทษของการฝ่าฝืนหนังสือเรียก และกำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเรียกหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่มีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียก แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวว่าไม่อาจปฏิบัติตามหนังสือนั้นได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียก (ร่างมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่)

๒.๖ กำหนดให้บุคคลที่รับหนังสือเรียกต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอลือ่นหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียก การขอลือ่นสามารถกระทำได้ไม่เกินสามครั้งติดต่อกัน ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับมอบหมายไม่สามารถแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นได้ครบถ้วนและคณะกรรมการพิจารณาให้ผู้นั้นต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเรียกบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง (ร่างมาตรา ๗)

๒.๗ กำหนดวิธีการจัดส่งหนังสือเรียก โดยให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๘)

๒.๘ กำหนดให้ผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๙)

๒.๙ กำหนดเอกสิทธิ์ของผู้ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นต่อ คณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุม ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๑๐ กำหนดความรับผิดของคณะกรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๑ กำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกต้องถูก ดำเนินการทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๒ กำหนดความรับผิดของผู้ซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่รัฐซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ให้มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย โดยให้ประธานรัฐสภาออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนด ค่าปรับเป็นพินัย (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๓ กำหนดความรับผิดของผู้ส่งเอกสาร แจ้งข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นอันเป็นเท็จ ต่อคณะกรรมการ ให้มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๔ กำหนดความรับผิดของผู้กระทำการอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ ของคณะกรรมการ ให้มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๕ กำหนดให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการ โดยให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๖)

พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ. ๒๕๕๔

พระราชบัญญัติ

คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ. ๒๕๕๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

เป็นปีที่ ๖๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“หน่วยราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น แต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๔ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน ให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

หนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือ ขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตาม หนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมี หนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการ ได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็น ของตนดังกล่าวแทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อ คณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคลตามวรรคสี่ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต้องมาด้วย ตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอลือ่นหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับ หนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมาแถลง ข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าคำแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้น เป็นคำแถลงหรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญ

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่งให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ โดยอาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก

มาตรา ๙ การจัดส่งหนังสือตามมาตรา ๖ และคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ให้คณะกรรมการดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
- (๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง
- (๓) ส่งทางโทรสาร
- (๔) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียก แล้วแต่กรณี โดยชอบแล้ว

มาตรา ๑๐ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญตามมาตรา ๖ หรือมีคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘ ต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงานโดยสุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้ใดส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๑๗ ให้ประธานรัฐสภารักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้คณะกรรมการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสาร จากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณา สอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับซึ่งจะส่งผลดีต่อการพิจารณาของ คณะกรรมการ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
กับร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

(นายสถฤษณ์พงษ์ เกี่ยวข้อง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

(นายรังสิมันต์ โรม

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างกฎหมายว่าด้วยอำนาจเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 กับร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับข้อ ก) และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ) *

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>ร่าง พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา พ.ศ.</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา พ.ศ.</p>
	<p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา</p>

* ตารางเปรียบเทียบนี้เป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการพิจารณาว่าด้วยอำนาจเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ส่วนร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา พ.ศ. (นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล กับคณะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ไม่ได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับกำกัคดีสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบมาตรา 27 มาตรา 32 มาตรา 34 และวรรคมาตรา 37 ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การใช้อำนาจของคณะกรรมการในการเรียก เอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา อยู่นั้นมีผลบังคับตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้การกระทำ กิจการ การสอบหาข้อเท็จจริง หรือการศึกษาเรื่องใด ๆ ตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ) พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับกำกัคดีสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบมาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 32 มาตรา 34 และวรรคมาตรา 37 ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้ การใช้อำนาจของคณะกรรมการในการเรียก เอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษา อยู่นั้นมีผลบังคับตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้การกระทำ กิจการ การสอบหาข้อเท็จจริง หรือการศึกษาเรื่องใด ๆ ตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p>
--	---	--

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสมาชิก ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “คณะกรรมการสมาชิกและคณะกรรมาธิการวิสามัญ ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา</p>	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการสมาชิก ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก ของคณะกรรมการสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา พ.ศ. 2554</p> <p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “คณะกรรมการสมาชิก” หมายความว่า คณะกรรมการสมาชิกและคณะกรรมาธิการวิสามัญ หรือวุฒิสภา คณะกรรมาธิการวิสามัญของ</p>	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของ คณะกรรมการสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก ของคณะกรรมการสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา พ.ศ. 2554</p> <p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “คณะกรรมการสมาชิก” หมายความว่า คณะกรรมการสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา และคณะกรรมการวิสามัญของ</p>

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภา ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการ ร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและ สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ของวุฒิสภา</p> <p>“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา แล้วแต่กรณี</p> <p>“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา ประธานคณะกรรมการวิสามัญของ สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และประธาน คณะกรรมการร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภา</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และคณะกรรมการ ร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและ สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ของวุฒิสภา</p> <p>“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา ประธานคณะกรรมการวิสามัญของ สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา และประธาน คณะกรรมการร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภา</p>
---	--	--

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) แก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วย กับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล ผู้ปฏิบัติงานในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะ เทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ใช้อำนาจทางปกครอง หรือให้ดำเนินกิจการ ทางปกครอง คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมาย ให้อำนาจในการออก กฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มี ผลกระทบต่อบุคคลและบุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชา หรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครองหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ) แก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วย กับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล ผู้ปฏิบัติงานใน กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น แต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม ราชการ ส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การ มหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความ รวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจ ทางปกครอง หรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจ ในการออก กฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อ บุคคลและบุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแล ของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังกล่าว</p>
--	---	--

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการศึกษา ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการการศึกษาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการการศึกษาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 4 สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็น คณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคล ผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็น คณะกรรมการสามัญ เพื่อกะทำกิจการ พิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วรายงาน ต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรา 5 สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็น คณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคล ผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็น คณะกรรมการสามัญ หรือคณะกรรมการ ร่วมกัน เพื่อกะทำกิจการ พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของ สภา และรายงานให้สภาทราบตามระยะเวลาที่สภา กำหนด</p>	<p>มาตรา 5 สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็น คณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคล ผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็น คณะกรรมการสามัญ เพื่อกะทำกิจการ พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ และรายงานให้สภาทราบตามระยะเวลาที่สภากำหนด</p>
<p>มาตรา 5 คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่ง เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือ ในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาผู้นั้นได้ คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับ ผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือ</p>	<p>มาตรา 6 คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสาร จากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่อง ที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาผู้นั้นได้ คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษา หรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในกระบวนการ วิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคล</p>	<p>มาตรา 6 คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสาร จากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่อง ที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาผู้นั้นได้ คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษา หรือตุลาการที่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในกระบวนการ วิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคล</p>

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>การบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับ กับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรง ในแต่ละองค์การตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญแล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงาน ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับ บัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบ และมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์ สำคัญของแผ่นดิน ให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติ ตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.</p> <p>(นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหน้าที่ และอำนาจโดยตรงในแต่ละองค์การตามบทบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญแล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าของหน้าที่ ของรัฐ ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงาน ที่บุคคลนั้นสังกัดหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลทราบ และให้เป็นที่ว่าของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการกระทำหรือ ในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ใน สั่งการให้บุคคลในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามที่ คณะกรรมการเรียก</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.</p> <p>(นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ในองค์กรอิสระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหน้าที่ และอำนาจโดยตรงในแต่ละองค์การตามบทบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญแล้วแต่กรณี</p>
---	---	---	--

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>มาตรา 6 ในการดำเนินกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาของ คณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติ ให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมา แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบการ พิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้น ส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่ คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>หนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญ ตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย ตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.</p>	<p>มาตรา 7 ในการดำเนินกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการ มีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบ การพิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>หนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญ ตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย ตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.</p>	<p>มาตรา 7 ในการดำเนินกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่ ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการ มีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพื่อ ประกอบการพิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือ ขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p><u>ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นรัฐมนตรี ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้ นายกรัฐมนตรีทราบถึงการเรียกดังกล่าวด้วย</u> หนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเรียก ตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย ตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือเรียก ให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง</p>

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งราชอาณาจักร พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งราชอาณาจักร พ.ศ.</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งราชอาณาจักรและวุฒิสภา พ.ศ.</p>
<p>ความเห็น อาจอขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่ง เอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่ บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง สามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือ แจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการได้รับ หนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง เคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตน ดังกล่าวมาส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริง</p>	<p>ความเห็น อาจอขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ ให้บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งจัดส่ง เอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่ บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง สามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามหนังสือได้ แต่ต้องมี หนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายใน สามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการ ได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง เคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตนดังกล่าวมาส่ง</p>	<p>ความเห็น อาจอขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่ง เอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่ บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง สามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือ แจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการได้รับ หนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง เคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการ คณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็น ของตนดังกล่าวมาส่งเอกสาร หรือมาแถลง</p>

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>หรือแสดงความเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อ คณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่รับ หนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคล ตามวรรคสี่ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.</p> <p>(นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>เอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการภายใน สามวันนับแต่วันที่รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคล ตามวรรคสี่ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา 8 บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลง ข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมี หนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจน ต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่รับ หนังสือเชิญ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.</p> <p>(นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นแต่ต้องมีหนังสือ แจ้งต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคล ตามวรรคห้าส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา 8 บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลง ข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมี หนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่น มาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจน ต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่รับ หนังสือเชิญ</p>
---	--	---	---	--	---

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.</p>
<p>ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมาแถลง ข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าค่าแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้น เป็นค่าแถลงหรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการ มีหนังสือเชิญ</p> <p>ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้ บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้ เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา 6 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมาแถลง ข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าค่าแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้น เป็นค่าแถลงหรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการ มีหนังสือเชิญ</p> <p>ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้ บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับ โดยอนุโลม</p>	<p>ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อ คณะกรรมการนั้น ให้ถือว่าค่าแถลงหรือความเห็น ของบุคคลนั้น เป็นค่าแถลงหรือความเห็นของ ผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเรียก</p> <p>ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้ บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา 8 บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่ง เอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง</p>		<p>มาตรา 9 เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับหนังสือ เรียกให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดง</p>

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ความเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น ให้คณะกรรมการสิทธิการออกคำสั่ง เรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้น มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นด้วยตนเอง ต่อคณะกรรมการสิทธิการ โดยอาจขอให้บุคคลนั้น นำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องของมาประกอบ การพิจารณาด้วยก็ได้</p>		<p>ความเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการสิทธิการ ให้ประธาน คณะกรรมการสิทธิการส่งรายงานไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป และให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนั้นรายงานผล การดำเนินการทางวินัยต่อคณะกรรมการสิทธิการภายใน สามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานจากประธาน คณะกรรมการสิทธิการ</p> <p>ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ที่ได้รับหนังสือเรียกให้ส่งเอกสาร หรือเรียกมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อ คณะกรรมการสิทธิการ ให้ประธานคณะกรรมการสิทธิการรายงาน ไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย มาตรฐานทางจริยธรรม</p>

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุ แห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง ตามสมควรและโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก</p>	<p>มาตรา 9 การจัดส่งหนังสือตามมาตรา ๖ และคำสั่งเรียกตามมาตรา 8 ให้คณะกรรมการสิทธิการ ดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้ (1) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ (2) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง (3) ส่งทางโทรสาร</p>	<p>มาตรา 10 ในการออกหนังสือเรียกตามมาตรา ๖ คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อย กว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เท่าที่มีอยู่ คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุ แห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง ตามสมควรและโทษของการฝ่าฝืนหนังสือเรียก</p>
<p>มาตรา 9 การจัดส่งหนังสือตามมาตรา 6 และคำสั่งเรียกตามมาตรา 8 ให้คณะกรรมการสิทธิการ ดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้ (1) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ (2) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง (3) ส่งทางโทรสาร</p>	<p>มาตรา 9 การจัดส่งหนังสือตามมาตรา ๖ ให้คณะกรรมการสิทธิการดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้ (1) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ (2) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง (3) ส่งทางโทรสาร</p>	<p>มาตรา 11 การจัดส่งหนังสือเรียกตามมาตรา ๖ ให้คณะกรรมการสิทธิการดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้ (1) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ (2) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง (3) ส่งทางโทรสาร (4) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)</p>

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา</p> <p>พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและวุฒิสภา</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(4) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควร</p> <p>เฉพาะกรณี</p> <p>หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียก แล้วแต่กรณี โดยชอบแล้ว</p>	<p>(4) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควร</p> <p>เฉพาะกรณี</p> <p>หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือโดยชอบแล้ว</p>	<p>(5) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควร</p> <p>เฉพาะกรณี</p> <p>หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือเรียก แล้วแต่กรณี โดยชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา 10 ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญตามมาตรา 6 หรือมีคำสั่งเรียกตามมาตรา 8 ให้มาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด</p>	<p>มาตรา 10 ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญตามมาตรา 7 ให้มาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด</p>	<p>มาตรา 12 ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเรียกตามมาตรา 7 ให้มาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด</p>
<p>มาตรา 11 ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 6</p>	<p>มาตรา 11 ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 7</p>	<p>มาตรา 13 ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 7</p>

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>และมาตรา 8 ต่อคณะกรรมการสิทธิการ หรือผู้ที่จัดทำ และเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงาน โดยสุจริต แล้วแต่กรณี</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อคณะกรรมการสิทธิการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่ รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงาน โดยสุจริต แล้วแต่กรณี</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยกาเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และมาตรา ๑ ต่อคณะกรรมการสิทธิการ หรือผู้ที่จัดทำ และเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำ และเผยแพร่รายงานโดยสุจริต แล้วแต่กรณี</p>
<p>มาตรา 12 กรรมการสิทธิการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 12 กรรมการสิทธิการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม มาตรา 13 นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ผู้ใดไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็น</p>	<p>มาตรา 14 ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑ ที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย ด้วย</p>	

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ตามมาตรา 6 นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ ต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี โดยแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภา ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีไม่ถึงการ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความคิดเห็นตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความเห็นต่อคณะกรรมการสิทธิการ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน ทางจริยธรรม</p>
<p>มาตรา 13 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็น ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย</p>	<p>มาตรา 14 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ให้ ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแสดงความเห็นตามที่ คณะกรรมการสิทธิการเรียกตามมาตรา 7 หรือมาตรา 8 โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจงใจให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสาร หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อ คณะกรรมการสิทธิการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย</p>	

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 14 ผู้ใดส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความ อันเป็นที่จดต่อคณะกรรมการสิทธิการซึ่งกระทำการตาม หน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ ไม่เกินสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 15 ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของ คณะกรรมการสิทธิการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 15 ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของ คณะกรรมการสิทธิการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา 15 ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของ คณะกรรมการสิทธิการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 16 เมื่อมีการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการสิทธิการ มีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี ต่อไป</p>	<p>มาตรา 16 เมื่อมีการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการสิทธิการ มีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี ต่อไป</p>

<p>พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียก ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายสถิตย์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเรียก ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายรังสิมันต์ โรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 17 ให้ประธานรัฐสภาเรียกการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเปียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา 15 ให้ประธานรัฐสภาเรียกการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเปียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา 17 ให้ประธานรัฐสภาเรียกการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเปียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>

ข้อ ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ
เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว
ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณาอนุญาตให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา
คณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี
เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้
และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระ ที่สามแล้ว
ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน
ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิก
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒